

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กานดา ดาระสวัสดิ์ และคณะ. รายงานสัมมนาเรื่องการแต่งคำประพันธ์ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
สายศิลปะ. เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาสัมมนาการสอนภาษาไทย แผนกวิชามัธยม
ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปีการศึกษา 2517.

กำชัย ทองหล่อ. หลักภาษาไทย พิมพ์ครั้งที่ 2 ทรนนคร : รวมสาส์น, 2509.

กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ. "วรรณคดี" 2525. (อัดสำเนา)

กุลทรัพย์ รุ่งฤดี. จันทร์เจ้า. กรุงเทพฯ ฯ : พลพันธ์การพิมพ์, 2525.

จารุณี กองพลพรหม และคณะ. รายงานผลการวิจัยหลักสูตรการเขียนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย, 2526.

เจือ สดะเวทิน. คำรับร้อยกรอง. กรุงเทพฯ ฯ : นิเวศเวทิน.

ชลธิรา สัตยารัตนา. เบิกฟ้าวรรณกรรม 3. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์นวลจันทร์, 2524.

ชวน เพชรแก้ว. "การวิเคราะห์และเลือกผลงานของนักเขียนมร้อยกรองร่วมสมัยมาใช้ในการ
สอนแต่งคำประพันธ์ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

_____. ร้อยกรองสมัยใหม่. ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ วิทยาลัยครู
นครศรีธรรมราช, 2523.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. การประพันธ์ ท.041. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์,
2523.

_____. หนังสือเรียนภาษาไทย รายวิชา ท.042 การเขียน 2. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์
อักษรเจริญทัศน์, 2526.

ตำราฐานภาพ, สมเด็จพระพระยา, บันทึกสมาคมวรรณคดี เล่ม 5 คำอธิบายตำนาน

โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน, 2474.

ถาวร ลิกขโกศล. "วิเคราะห์เทียบร้อยกรองประเภท "กลอน" ของไทย และร้อยกรอง
ประเภท "ชื่อ" ของจีน" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

ชนิด อยู่โพธิ์. การสืบสาวราวเรื่อง กาพย์ กลอน โคลง ฉันท์. กรุงเทพฯ : ศิวพร,
2504.

ธรรมาภิรมย์, หลวง. ประชุมลำน้า. พระนคร : สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2514.

ธรรมาธิเบศร, เจ้าฟ้า. ประชุมกาพย์เท่เรือ. กรุงเทพฯ:คุรุสภา, 2516.

นภลัย สุวรรณธาดา. เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 2 การประพันธ์ไทย 22212
หน่วยที่ 1-7 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2526.

นักกลอนแห่งประเทศไทย, สมาคม. จุลสารวรรณศิลป์สัมพันธ์ ปีที่ 3 ฉบับที่ 7 มกราคม
2530.

นัยนา สุทธิธรรม. "ฉันท์ลักษณะไทยร่วมสมัยในการสอนแต่งคำประพันธ์ในระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

นิรันดร์ นวมารค และคนอื่น ๆ. ประวัติวรรณคดีไทย. พระนคร : โรงพิมพ์พิริยกิจ,
2489.

นิรันดร์ นวมารค และคณะ. ประวัติวรรณคดี .ท.061. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์,
2521.

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์. เพียงความเคลื่อนไหว. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เจ้าพระยา,
2523.

_____. เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาไทย 2 การประพันธ์ไทย. 22212
หน่วยที่ 1-7 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2526.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. วรรณไวทยากร : วรรณคดี. พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2514.

_____. อ่านวรรณกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อ่านไทย, 2529.

_____. "หัวใจวรรณคดีไทย" วรรณไวทยากร : วรรณคดี. โครงการตำราสังคมศาสตร์
และมนุษยศาสตร์, สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2514, หน้า 55-196.

ประคอง กรรมสุด. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

ประจักษ์ ประภาพิตยาร. ร้อยกรอง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2525.

ประชุม เกตุแก้ว. "การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมวิชาภาษาไทยเรื่อง "คำฉันท์" สำหรับระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย" วิทยานิพนธ์ปริญญาหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

ประเทือง คล้ายสุบรรณ. ร้อยกรองชาวบ้าน. ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ วิทยาลัยครู
พระนครศรีอยุธยา, 2522.

ประไพ วิเศษธานี. เคล็ดกลอน เคล็ดแห่งอหังการ. กรุงเทพฯ : กองบรรณาธิการนิตยสาร
ถนนหนังสือ, 2529.

ประกาศรี สีหอำไพ. การเขียนแบบสร้างสรรค์. โครงการตำรา ภาควิชาสารคดีศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ปราณี เพชรแก้ว. "การศึกษาความสนใจในการอ่านวรรณกรรมร้อยกรองของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี วิทยาลัยครูภาคใต้" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ประสิทธิ์ ภาพยกลอน. ภาษากวี. พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2518.

ประยงค์ อนันท์วงศ์. กลอนและวิธีเขียนกลอน. กรุงเทพฯ : บำรุงสาสน์, 2521.

พิทยาลงกรณ์, พระราชวงศ์เธอกรมหมื่น, "กลอนแล่นักกลอน," สามเรื่องเอกของ น.ม.เส.
พระนคร : แพร่พิทยา, ไม่ระบุ พ.ศ.ที่พิมพ์.

_____. "ภาคผนวกท้ายเรื่อง, "สามกรุง" พระนคร : คลังวิทยา, 2511 หน้า 277-317.

_____. สามกรุง. พระนคร : ชัยฤทธิ์, 2516.

พิศมัย สิงห์แก้ว. "การใช้เรื่องสั้นของมโนส จรรยาองค์ สอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์,"
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2520.

พิงจิตต์ ศุภมิตร. คำทหารหาญในสมรภูมิ. แบบเรียนศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ภาษาไทย 4.
กรุงเทพฯ:คุรุสภา, 2524.

เพชรคำกรอง. ร้อยกรองเกียรติยศขณะเสด็จอดีตและปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
เรือนแก้ว, 2523.

เพลงยาวความเก่า. ประชุมเพลงยาวฉบับหอสมุดแห่งชาติ. กรุงเทพฯ:คลังวิทยา, 2507.

ไพฑูริย์ วงษ์เทศ. ฉันจึงมาหาความทองอย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เจ้าพระยา, 2525.

ปญโญ ศรีจำลอง. รอยฝัน. พระนคร:มงคลการพิมพ์, 2503.

มงกุฎกวี. รวมผลงานกวีนิพนธ์สำนวนชนะเลิศของนักกลอนเรื่องนามทั่วประเทศไทย จาก
อดีตถึงปัจจุบัน กรุงเทพฯ : อักษรสยาม, 2523.

มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. พระบรมราชาธิบายในการประพันธ์, โรงพิมพ์
โสภณพิพรรฒธนากร, 2470.

_____ . พระนลคำหลวง. พระนคร : ศิลปบรรณาการ, 2517.

มัลลิกา ชูลสวัสดิ์. "ความคิดเห็นของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียน
การสอนวรรณกรรมร้อยกรองในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิภังค์" วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2527.

ศรีสุนทรไวยหาร, พระยา. อิตรราชคำฉันท์. พระนคร : ม.ป.ท., 2456.

ศิลปากร, กรม. ลิลิตพระลอ. พระนคร : ศิลปบรรณาการ, 2513.

_____ . ลิลิตยวนพ่าย พระนคร : บรรณาการ, 2514.

ศึกษานูมิตร, สมาคม. ประชุมเพลงยาวสมัยโบราณ. พระนคร : ศึกษานูมิตรสมาคม, 2504.

เศรษฐ พลอินทร์. เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 235 ลักษณะคำประพันธ์ไทย. ภาคพัฒนา
ตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2524.

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ และจันทิมา พรหมโชติกุล. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนภาษาไทย
22411 หน่วยที่ 1-8 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2525.

ลิกสวัสดิ์ (นามแฝง). "ร้อยกรองไทยกับกลอนเปล่า" วรรณคดี (23 ตุลาคม, 2489).
หน้า 33-40.

สิทธา พิณจกวาดล, และประทีป วาทิกทินกร. ร้อยกรอง. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์. วิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพ
มหานคร : แผนกวิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

สุธิวรงค์ พงศ์ไพบุณย์. การเขียนเรียงความและการเขียนกลอน. สงขลา : จิงจิงการพิมพ์,
2516.

สุนทรี เฉลิมหงศธร. "ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับวรรณกรรม
ร้อยกรองไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

เสฐียรโกเศศ. คำของวรรณคดี. พระนคร : รวมสาส์น, 2503.

ยุพา ขนนครธม. "การสร้างแบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์ด้านร้อยกรองสำหรับชั้นประถม
ปีที่ 14." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์ 2526.

_____. สารานุกรมไทย พ.ศ. 2524.

รัฐจวน อินทรกำแหง, คุณ และชลธิรา กัสคอบุ้. "การประเมินค่าวรรณกรรมปัจจุบัน,"
วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. เชียงใหม่ : วิบูลย์การพิมพ์, 2516.

รองรัตน์ อิศรภักดี, และเหือก กุสมา ๗ อมุธยา. คำราชาศัพท์ชุดมัธยมของครูสภาภาษาไทย
ตอน 1 : วิธีสอนภาษาไทยชั้นมัธยม. พิมพ์ครั้งที่ 4 พระนคร : อรุณสภา, 2514.

ว. กิระศรียานนท์ (นามแฝง). "การกรวี" วรรณคดี. (11 มิถุนายน, 2486).

วิชากร, กทม. กระทรวงศึกษาธิการ. หลักภาษาไทย : ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย.

พิมพ์ครั้งที่ 14 พระนคร : อรุณสภา, 2514.

วิมเนาว์ ยูเด็น. "บทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนกลอนสำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. รายงานการวิจัย เรื่องการวิเคราะห์ผลทางการเขียนระดับอุดมศึกษา. ภาควิชาอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

วิทย์ กิระศรียานนท์. วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์. พิมพ์ครั้งที่ 3 แก้ไขเพิ่มเติม. สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย, 2504.

วรเวทย์พิสิฐ, พระ. สารานุกรมไทย. ราชบัณฑิตยสถาน, 2524.

วิชา ศัญทิพ. รอยเท้าบนผืนทราย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เพื่อนชีวิต, 2529.

อนุমানราชธน, พระยา. การศึกษาวรรณคดีในแง่วรรณศิลป์. พระนคร : บรรณาการ, 2515.

อุชเชณี. น้ำค้าง. พระนคร : แม่บ้านการเรือน, 2505.

อุปกิตศิลปสาร, พระยา. "ต้นหลักขม" หลักภาษาไทย. พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2498.

บทประพันธ์

- Baumbach, Jonathan. Writers as Teachers, Teachers as Writers. 1 st. ed. New York : Holt Rinehart and Winston, 1970.
- Dei, Fambrough. "Teaching Nineteenth Century Poetry in a High School English Classes." Research in Education 7 (May 1972) : 104.
- Foley, Joseph J. "A Comparison of Oral and Written in a Literature Examination," Dissertation Abstracts International. 32 (October, 1971) : 1977-A.
- Hecht, Sandra Nancy. "The Teaching of Poetry in Grades Seven and Eight-A Survey of Theory, Practices, and Materials," Dissertation Abstracts International. 39 (November, 1978) : 2857-2858-A.
- Jakiel, Stanley James. "An Analysis of Poppular Ninth Grade Literature Anthopologies with Respect to Sekcted Objectives for the Study of Literature in the Ninth Grade," Dissertation Abstracts International. 31 (June, 1971) : 6279-A.
- Livertov, Denise. "The Untaught Teacher," Writers as Teachers, Teachers as Writers, 1 st.ed., New York : Holt Rinehart and Winston, 1970 : 146-206.
- Richard F. Abrahamson. "A Survey of the Adolescent Poetry Preferences of Seventh, Eighth, and Ninth Graders," Dissertation Abstracts International Vol. 47 No. 02 (August, 1986) : p. 451A-452A.
- Smith, Frank. Writing and the Writer, Holt Rinehart and Winston, New York, 1982. p. 12.

Thomas, Carrol Gee. "The Effect of Written Comment on Expository Composition." Dissertation International Abstracts 31 (January 1971) : 3412.

Walter, Nina Willis. Let them Write Poetry. Copyright by Holt Rinehart and Winston, Inc., 1962. p. 200.

Wilson, Roy R. "Poetry Writing-Exercise in Creativity." In Teaching Children Language Arts. New York : Parder Publishing Co., 1975.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ข

รายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร

1. จังหวัดนครปฐม
 - 1) โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย ✓
 - 2) โรงเรียนราชินีบูรณะ
 - 3) โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา
2. จังหวัดนนทบุรี
 - 1) โรงเรียนปากเกร็ด
 - 2) โรงเรียนรัตนาธิเบศร
3. จังหวัดปทุมธานี
 - 1) โรงเรียนปทุมวิไล
- 4) จังหวัดสมุทรปราการ
 - 1) โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว
 - 2) โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ
5. จังหวัดสมุทรสาคร
 - 1) โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ

ภาคผนวก ค

แบบสอบงานเขียนร้อยกรอง

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1 ธันวาคม 2529

นักเรียนที่รัก

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวอำไพพรรณ พิพัฒน์วิฒนารมย์ ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนปากเกร็ด ขณะนี้กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และกำลังทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์งานเขียนร้อยกรองภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า เขตการศึกษาหนึ่ง การทำวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงไปได้ จำต้องอาศัยความร่วมมือจากนักเรียน ช่วยทำแบบสอบงานเขียนร้อยกรองคนละ 2 ชิ้น

ชั้นที่ 1 แต่งภาพย่นาปี 11 จำนวน 2 บทโดยเลือกเขียนจากหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งที่สนใจ จากหัวข้อเรื่องที่มีไว้ให้

ชั้นที่ 2 แต่งกลอนสุภาพ (กลอนแปด) จำนวน 2 บท โดยเลือกเขียนจากหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งที่สนใจจากหัวข้อเรื่องที่มีไว้ให้

ขอให้นักเรียนแสดงความสามารถที่มีอยู่ให้เต็มที่ เพื่องานเขียนร้อยกรองที่มีประสิทธิภาพจะปรากฏผลงานสืบต่อไป

หวังว่า คงได้รับความร่วมมือจากนักเรียนด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวอำไพพรรณ พิพัฒน์วิฒนารมย์)

ตอนที่ 2 งานเขียนร้อยกรอง

ตัวอย่างกาพย์ยานี 11

ชาติคือกำเนิด หมู	กำหนดอยู่อย่าง เขตขอบ
นิยมนับถือชอบ	เกิดระบอบชาตินิยม
นาม "ไทย" มิใช่ "ทาส"	เอกราชชาติชื่นชม
อารามงามอารมณ์	เวียงวังสมรมวังเวียง
	(ชาตินิยม - สงวน สมกาย)

คำชี้แจง จงพิจารณาเลือกหัวข้อตามความสนใจ แล้วแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11

ความยาวจำนวน 2 บท

- หัวข้อ
- ก. งามแบบไทย
 - ข. วัฒนธรรม
 - ค. ชาวนา
 - ง ธรรมชาติ
 - จ. ความฝันแปร

ตัวอย่างกลอนสุภาพ

ได้ร่มไฝ่ริมน้ำในหน้าแล้ง	ที่ใบแห้งช้อนซิบกับดินถม
และบางใบยังว่อนร้อนลอยลม	หล่นพริกคม เรียวใบโกสจากกอ
ห้องทุ่งกว้างท่ามกลางเหมือนไร้คำ	เมื่อทุ่งนาไร้ใครสนใจก่อ
ทั้งพ่อแม่แก่ เฒ่านั่ง เฝ้ารอ	คนสืบคือหวานโถอบไอดิน

(บทเพลงแห่งความฝัน - ชำนาญ อ่ำไพ)

คำชี้แจง จงพิจารณา เลือกหัวข้อตามความสนใจ แล้วแต่งคำประพันธ์กลอนสุภาพ (กลอนแปด)

ความยาวจำนวน 2 บท

- หัวข้อ
- ก. ชีวิตกับสังคม
 - ข. ความรัก
 - ค. สันติภาพ
 - ง. น้ำใจ
 - จ. ฝัน

แบบสอบการเขียนร้อยกรอง

คำชี้แจง เกณฑ์ชุดนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักเรียน

ตอนที่ 2 งานเขียนร้อยกรอง

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักเรียน

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ และกรอกข้อความตามความเป็นจริง

ชื่อ _____ สกุล _____ ชั้น ม.5/____

1. โรงเรียน _____ จังหวัด _____

2. เพศ _____ ชาย

_____ หญิง

3. อายุ _____ ปี

หัวข้อ _____

หัวข้อ _____

ภาคผนวก ง คุณค่าของงานเขียนร้อยกรองภาษาไทย ภาพยนตร์ 11 และกลอนสุภาพ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คุณค่าของงานเขียนร้อยกรองในด้าน ฉันทลักษณ์ เนื้อหาสาระ ความถูกต้องในการใช้ถ้อยคำ กวีโวหารและความคิดสร้างสรรค์ โดยคิดคุณค่าของงานเขียนเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี เกือบดี พอใช้ และ เกือบพอใช้ แทนด้วยจำนวน 5 4 3 2 และ 1 แยกประเภทของงานเขียนร้อยกรอง เป็นภาพยนตร์ 11 และกลอนสุภาพ ได้ระดับคุณค่าตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 4 ภาพยนตร์

ข้อความ	5	4	3	2	1
ฉันทลักษณ์	76	120	108	35	14
เนื้อหาสาระ	8	151	179	15	-
ความถูกต้องในการใช้ถ้อยคำ	8	141	190	14	-
กวีโวหาร	8	154	163	27	1
ความคิดสร้างสรรค์	18	113	194	28	-

จากตารางที่ 4 พบว่าคุณค่าของงานเขียนร้อยกรองประเภท ภาพยนตร์ 11 มีคุณค่าด้านฉันทลักษณ์ในระดับ 5 คือ ดีมาก จำนวน 76 คน ระดับ 4 คือ ดี จำนวน 120 คน ระดับ 3 คือ เกือบดี จำนวน 108 คน ระดับ 2 คือ พอใช้ จำนวน 35 คน และระดับ 1 คือ เกือบพอใช้ จำนวน 14 คน คุณค่าด้านเนื้อหาสาระอยู่ในระดับ 5 คือ ดีมาก จำนวน 8 คน ระดับ 4 คือ ดี จำนวน 151 คน ระดับ 3 คือ เกือบดี จำนวน 179 คน ระดับ 2 คือ พอใช้ จำนวน 15 คน คุณค่าด้านความถูกต้องในการใช้ถ้อยคำ อยู่ในระดับ 5 คือ ดีมาก จำนวน 8 คน ระดับ 4 คือ ดี จำนวน 141 คน ระดับ 3 คือ เกือบดี จำนวน 190 คน และระดับ 2 คือ พอใช้ จำนวน 14 คน คุณค่าด้านกวีโวหาร อยู่ในระดับ 5 คือ ดีมาก จำนวน 8 คน ระดับ 4 คือ ดี จำนวน 154 คน ระดับ 3 คือ เกือบดี จำนวน 163 คน ระดับ 2 คือ พอใช้ จำนวน 27 คน และระดับ 1 คือ เกือบพอใช้ จำนวน 1 คน คุณค่าด้านความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับ 5 คือ ดีมาก จำนวน 18 คน ระดับ 4 คือ ดี จำนวน 113 คน ระดับ 3 คือ เกือบดี จำนวน 194 คน และระดับ 2 คือ พอใช้ จำนวน 28 คน

ตารางที่ 5 กลอนสุภาพ

ข้อความ	5	4	3	2	1
ฉันทลักษณ์	41	66	146	73	27
เนื้อหาสาระ	9	137	187	20	-
ความถูกต้องในการใช้ถ้อยคำ	5	122	198	28	-
กวีโวหาร	15	135	181	22	-
ความคิดสร้างสรรค์	11	102	194	46	-

จากตารางที่ 5 พบว่าคุณค่าของงานเขียนร้อยกรองประเภท กลอนสุภาพ มีคุณค่าด้านฉันทลักษณ์ในระดับ 5 คือ ดีมาก จำนวน 41 คน ระดับ 4 คือ ดี จำนวน 66 คน ระดับ 3 คือ เกือบดี จำนวน 146 คน ระดับ 2 คือ พอใช้ จำนวน 73 คน ระดับ 1 คือ เกือบพอใช้ จำนวน 27 คน คุณค่าด้านเนื้อหาสาระ อยู่ในระดับ 5 คือ ดีมาก จำนวน 9 คน ระดับ 4 คือ ดี จำนวน 137 คน ระดับ 3 คือ เกือบดี จำนวน 187 คน ระดับ 2 คือ พอใช้ จำนวน 20 คน คุณค่าด้านความถูกต้องในการใช้ถ้อยคำ อยู่ในระดับ 5 คือ ดีมาก จำนวน 5 คน ระดับ 4 คือ ดี จำนวน 122 คน ระดับ 3 คือ เกือบดี จำนวน 198 คน ระดับ 2 คือ พอใช้ จำนวน 28 คน คุณค่าด้านกวีโวหาร อยู่ในระดับ 5 คือ ดีมาก จำนวน 15 คน ระดับ 4 คือ ดี จำนวน 135 คน ระดับ 3 คือ เกือบดี จำนวน 181 คน ระดับ 2 คือ พอใช้ จำนวน 22 คน คุณค่าด้านความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับ 5 คือ ดีมาก จำนวน 11 คน ระดับ 4 คือ ดี จำนวน 102 คน ระดับ 3 คือ เกือบดี จำนวน 194 คน ระดับ 2 คือ พอใช้ จำนวน 46 คน

ภาคผนวก จ

งาน เขียนร้อยกรองกาพย์ยานีและกลอนสุภาพ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 353 คน

(พิมพ์ตามต้นฉบับเดิม)

001

ความรัก

อันความรักพึงประจักษ์ เมื่อได้พบ
ต้องระวังไม่ให้ใจ เผลอ เรอ
อยากจะรักใครสักคนก็ต้องคิด
ถ้ารักมากมักกลายเป็นรักซ้อน

ธรรมชาติ

ยอดหญ้าไหวพริ้วพริ้ว
นกน้อยยดลาร้อน
สมหวัง เมื่อได้ชม
สัมผัสความเที่ยงสา

อาจประสบพบรัก เมื่อยาม เผลอ
อาจจะ เจอความรักที่หลอกหลอน
สุดคะหังจิตในใจให้คิดย้อน
คอยเฝ้าสอนตัวเองให้คิดจำ

ตามลมปลิวให้ไหวอ่อน
สู่รังนอนสนธยา
ภิรมย์สม เมื่อได้มา
มวลประชาพาชื่นใจ

(จิรวรรณ คฤห เดช พระปฐมวิทยาลัย)

002

วัยรุ่น

แรกเริ่มวัยจำ เร็ว
ร้อนแรงคิ่งไฟกั้นด์
อยากลองอยาก เรียนรู้
ความคิดบางครั้งใจ

ความรัก

โอ้ความรักยามหวานนั้นจริงจิต
นั่งนอน เพื่อคำนึงอยู่ทุกวัน
คือเมื่อรักนั้นกายกลับลาร้าง
ที่เคยสุขกลับ เป็นทุกข์ทันทฤติ

วัย เพลิด เพลินชวนสุขสันต์
ถูก เร็วทันลามใหญ่โต
ทำอวดหมู่หึงงายไส
เพราะด้วยอ่อนอายวัย

ชวนให้พิศฝันใฝ่แสนสุขสันต์
รักสุขสันต์ เบี่ยมล้นนั้นทวี
หวานกลับสว่างกลายเป็นมาแทนที่
รักที่มี เลยพลันมาหมางเมิน

(วลัยพร หลงรัก ราชวินิตบางแก้ว)

003

สันติภาพ

สันติภาพในโลกนี้อยู่ที่ไหน
 ทุกทุกสิ่งในโลกนี้มีมา
 สันติภาพนั้นหรือความสุข
 แล้วจะเพ้อทามันทำไมกัน

แล้วทำไมคนเราต้องเฝ้าหา
 ล้วนต้องหาสันติภาพกันทุกวัน
 สิ่งสมมุตินี้ได้ก็เพียงฝัน
 ในเมื่อฝันนั้นไม่จริง

ความฝันแปร

ฝันแปรของชีวิต
 ใครฝัน เป็นผู้สร้าง
 ทุกสิ่งในโลกนี้
 ไม่ว่าจะ เป็น เพลง

ใครลิขิตใครรูปร่าง
 วางชีวิตของคนเอง
 ล้วนแต่มีสิ่งนำ เกรง
 ก็ยังมีความฝันแปร

(สุนทรียะ สดสงวน พระปฐมวิทยาลัย)

004

ความฝัน

ความฝันของฉันที่ฉันเฝ้าหา
 แสนจะซำระกำทรงใน เหลียว
 ถ้าจะให้ดีมีคนบริจาค
 ก็ยังดีกว่านี้วี่ไม่มี

มันคือดาที่ฉันเคยสูญเสีย
 หวังอ่อน เปลี่ย เสียขนขาหมาดราศี
 ไม่ต้องมากขอเพียงแค่นี้วี่
 ดีไม่ดีก็ต้องเอาไว้ก่อนนา

ธรรมชาติ

อาทิตย์คือจุดเกิด
 ทั้งสัคว์เล็กใหญ่มี
 และแล้ว เวลาผ่าน
 สัคว์เล็กใหญ่มีอัน

แสนล้ำเลิศประเสริฐศรี
 แต่ชีวิตที่สุขสรรค์
 ความสำราญเป็นความฝัน
 ต้องแปรฝันชีวิต เอย

(ศักดิ์สยาม ธรรมานันท์ พระปฐมวิทยาลัย)

005

ความฝัน

จากโลกสู่ความฝันแห่งจักรวาล
ฉันโชคดีได้รับเชิญเดินทาง
ผู้ไปกับฉันต่างชาติต่างพันธุ์
ที่ไปกับยานลำไลไล

อันแสนกว้างใหญ่ไกลกลาง
ศึกษาดาราไพ่นกไกล
รวมกันมากมายฉันผู้เดียวคือหญิงไทย
ริบริบริบนภารอย เด่นฟากฟ้าสดสวยวิไล

ธรรมชาติ

แสงทองส่องทั่วฟ้า
สัญญาออกมาหากิน
น้ำ เชาว เภาะกัถทราย
กุ่มหอยปูปลายัง

เหล่าคณาอกโบยบิน
คำไทยผินถิ่นดินรัง
ใบไม้หายไคนลงฟัง
ร่วมเวียนว้ายไม้วังเวง

(สมพร นาคชื้อตรง พระปฐมวิทยาลัย)

006

ความรัก

ลืมอยากลืมเธอให้
ลืม เคยรู้จักกัน
หลับฝัน เพียงชั่วคืน
ดิกลัวยังหลงเพื่อ

สูญสิ้นไปจากชีวิต
ลืม เคยฝัน เคยหวังห้วงเธอ
ขมขื่นอยากลืมละ เมอ
น้ำตาไหล เอ้อได้พบเธอเพียงฝันไป

ธรรมชาติ

สัตว์น้อยในโลกา
ล้วนสวยงามวิไล
สัตว์ปีกตัว เล็กนิด
สดชื่น เรืองสรอายุ

หมู่ปีกษาในพงไพร
พาดวงใจให้ชื่นบาน
ช่วยกันคิดถ้อยขับขาน
ดังกังวานในป่าไพร

(มณีรัตน์ นิยมไทย พระปฐมวิทยาลัย)

007

ความรัก

คำว่ารักจกใจว่าจะเล่น
ก็ไม่อาจแยกได้ว่าร้ายดี
รักนั้นหรือหนึ่งคือสมทุกอย่าง
แต่รักสองต้องซ้ำ เป็นอาจิม

ธรรมชาติ

เสียงน้ำลำธารไหล
หลังมาพาใจซึ่ง
อันน้ำที่วานี้
เปี่ยมทันล้นกายา

นำมาเพิ่นสมาแต่งแล้วแบ่งสี
เหมือน เช่นสีแห่งรักประจักษ์จริง
มีจิตจางจากใจให้ถวิล
จึงถวิลรักเดียวไว้ให้ใจครอง

มาจากใจใครคนหนึ่ง
ยังติดครึ่งมิรู้ลา
มีอยู่ที่ไหนไหนหนา
ทำให้ข้าพาเศร้าใจ

(ปฏิมา เจริญรัตน์ พระปฐมวิทยาลัย)

008

ความรัก

นาฬิกาบอก เวลาว่าห้าทุ่ม
จิตต์กสับคิดพ้อทรมาน
ยังคิดถึง เสมอยิ่ง เจอหน้า
สบตาซึ่งครึ่งใจไม่รู้คลาย

ธรรมชาติ

ลมพัดซอ่มะม่วง
เอื่อย ๆ สายธารริน
ดอกอ้อล่อลมไหว
ซุ่มฉ่ำกับน้ำฟ้า

หนังสือสมดังมาก ไม่อยากอ่าน
ใจก็พาลคิด เพื่อไปคนไกลกาย
ดู เหมือนว่าชีวิตนี้มีความหมาย
แฝงความหมายในสายตามาแทนใจ

ใบไม้ร่วงลงสู่ดิน
แหว่ ๆ ยินสกุณา
ระริกใบ เรืองลมรำ
หลังไหลมาลงสู่ดิน

(พรทิพย์ บุญยงค์ พระปฐมวิทยาลัย)

009

ชีวิตกับสังคม

เหมือนน้ำค้างพร่างพรายประกายสวย เหมือนมะลิหอมระรวยด้วยดอกขาว
 เหมือนเพชรงามวาววับประดับดาว เหมือนแก้วสวามุคผาดงามบาดตา
 เหมือนน้ำค้างแห่งยอดหญ้า เมื่อกลางดึก สิ้นระทิกหยาดหยดตกลงมา
 ดั่งนกน้อย เหว่หว้ามาทุกครา รอ เรื่องรองแห่งทิวาจะมาเยือน

ธรรมชาติ

สัตว์น้อยในโลกา
 ล้วนสวยงามวิไล
 สัตว์ปีกตัว เล็กนิด
 สดชื่น เรืองสราญ

หมู่ปีกษาในพงไพร

หาดวงใจขึ้นบาน

ช่วยกันคิดถ้อยขับขาน

ดังกังวาลในพงที่

(ไพฑูริย์ สรวงษ์ไพฑูริย์ พระปฐมวิทยาลัย)

010

ฝัน

ทุกทุกคนมีความฝันของตนเอง
 ฝันนั้นมีทั้ง เล็กและยิ่งใหญ่
 ฝันนั้นมีทั้งฝันดีและฝันร้าย
 ทั้งคนยากและคนที่มั่งมี

เมื่อเรา เซ้งก็ เปลี่ยนไปคิดฝันใหม่

ใครใคร่ฝันสิ่งใดก็ฝันไป

แต่ละราย เก็บฝันนั้นไว้ เป็นปี

ต่างก็มีฝันได้ร้ายจริงจริง

งามแบบไทย

มารยาทไทยนั้น
 มีสง่าราศี
 เมื่อยากทุกข์สุขสม
 ทั้งยา เครื่องรักษา

ทั้งยืนนั่งตั้งผู้ดี

น้ำใจมีทุกเวลา

ก็นิยมช่วย เหลือมา

ทุกทิวาและราตรี

(เทียนชัย พิมพ์กิติโสภา พระปฐมวิทยาลัย)

011

ความรัก

เป็นสิ่งซึ่งใครใครอยากไขว่คว้า
 เป็นสิ่งซึ่งต้องอยู่ เป็นคู่กัน
 เป็นสิ่งซึ่งดั่งลม เมื่อยามเห็น
 เป็นสิ่งซึ่งนำสุขผูกค่านึง

แต่ก็หามิได้แม้ในฝัน
 ทุกคืนวัน ฝ้าคิดจนติดตึง
 ทั้ง เข้าเย็นอยากเจอเพ้อคิดถึง
 ช่างติดตึงนำประสมพบ "รัก" เอย

ความฝันแปร

สิ่งหนึ่งมิ เคยคิด
 อาจกลับอยู่คู่กัน
 อีกสิ่งพึงประสงค์
 กลับกลายเป็นต้องครอมครม

ในดวงจิตมิ เคยฝัน
 ทุกคืนวัน ได้ชื่นชม
 คิดงานงหวังรื่นรมย์
 แสนระทม "ความฝันแปร"

(พรรษา สุขใจ พระปฐมวิทยาลัย)

012

ฝัน

อยากให้ฝันวันนี้มีสีสวย
 แม้วันนี้ฝัน เดียว เปลี่ยว เหงามาน
 คอยมานานแล้วนี้สุดที่รัก
 เป็นของฉันคงไม่ร้างไปชั่วกาล

เราจะช่วย เสริมแต่งแข่งกันหวาน
 คงไม่พาลผลฝันที่ร้ายราน
 เมื่อไรจักกลับมาช่วยประสาน
 เรามาสาน ร่วมฝันวันนี้เลย

ความฝันแปร

คราบใดกาลเวลา
 สิ่งใดแท้แต่ใจ
 รัก เอยที่ เคยฝัน
 เช่น เดียวอนิจจัง

ที่หมุนเวียน เปลี่ยนแปรไป
 ย่อมล้วนไม่มีจริง
 อาจมีวันรักจริงจัง
 อาจพลาดหวังความฝันแปร

(สมรภูมิ นุชสาย พระปฐมวิทยาลัย)

013

ความรัก

ความรักที่เธอให้กับฉันนั้น
เปรียบได้กับสายน้ำไม่ไหลคืน
รักที่เธอมอบให้จนหมดใจ
แม้เธอไปไกลทางสุดอารีย์

ไม่มีวันเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น
ฉันไม่ลืมรักเธอตลอดไป
ฉันขอให้ความรักเราร่วมกันได้
ไม่ขอใครเข้ามาครองตลอดไป

ความฝันแปร

แม้กาลเวลานั้น
รักฉันไม่มีใจ
แต่เธอนั้นกลับทำ
ความฝันแปรของเธอ

จะหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงไป
เปลี่ยนแปลงไปจนไกลเธอ
ให้ชอกช้ำจนละเมอ
ไม่ขอเจอตลอดไป

(กิตติยา เมฆสูงเนิน พระปฐมวิทยาลัย)

014

ความรัก

เธอจำเธอนึกหรือว่าฉันพ่ายแพ้
ก็แค่เขารักฉันไม่จริงจัง
สำหรับตัวของฉันทุกทุกวันนี้
ตัวฉันนั้นขอให้ชีวาวาย

เธอจำแน่ใจหรือว่าฉันผิดหวัง
เจ็บเพียงครั้งคงไม่ถึงชีวาวาย
จะไม่มีเพียงครั้งคำว่าสาย
คำว่าสายจะไม่มีตลอดกาล

ความฝันแปร

ความสุขและความเศร้า
ทุกสิ่งที่ผ่านมา
เขาทำกับเราได้
แต่รักไม่ริรอ

ปนความเหงาเคล้าน้ำตา
เจ็บอรุณามากพอ
แล้วทำไมทุกข์จริงหนอ
จะไปง้อเขาทำไม

(อุไรวรรณ ภูริกวิน เลิศ พระปฐมวิทยาลัย)

015

ความรัก

อันความรักมัก เกิดขึ้นไม่คาดฝัน
มีทั้งทุกข์ทั้งสุขสมประดา
รู้แท้ต้องตั้งมั่นอยู่ในรัก
ถ้า เป็นหญิงต้องระวังอย่าเผลอใจ

เฝ้ารำพันคร่ำครวญและทลหา
คิดหนอย่นำมีรักจะ เป็นไร
อย่า เผลอนักต้องสำรวมกายใจไว้
ดวงใจงายต้องนั่งชำระกะเอย

วิทยุณ

ชีวิตใครชีวิต

จะนั้นต้องตั้งใจ
มีโอกาศศึกษา
มีทุกข์ก็ต้องสู้

ถ้าไม่ผิดก็เราใจ
ทำอะไรต้องคิดดู
ทุกวิชานั้นนำดู
ท่านผู้รู้ก็ควรทำ

(พรทิพย์ บุญรักษา พระปฐมวิทยาลัย)

016

ความรัก

ลืมอดีตและวันวานให้หมดสิ้น
ลืมความเจ็บปวดร้าวรันทใจ
พอกันทีนะสำหรับความเศร้า
สลดทุกข์ทั้งคราบ เศร้าที่เหงาใจ

เมื่อโอบยิบ เริ่ม เข้าสู่วันใหม่
ลืมความทุกข์ทั้งหมดให้หายไป
สิ้นใจเซลาและ เสน่ห์ท่าจากไป
เริ่มต้นใหม่กับใคร... อีกสักคน

วิทยุณ

วิทยุณสมัยนี้

มีเรื่องกันทุกวัน
หนุ่มเล็กสาวน้อย ๆ
บางทีก็นอนค้าง

มีแต่ดีดีทั้งนั้น
มีพัลวัน เรื่องมีวสุข
เจอบ่อยบ่อยในคามห่าง
ในม่านรูดแสนเข้าใจ

(สุธีร์ ไถ้บ้านกวย พระปฐมวิทยาลัย)

017

ความรัก

เราเป็นเพียงเพื่อนกันเท่านั้นหรือ
เมื่อสัมพันธ์ขั้นต้นผ่านพ้นไป
ความทะนุถนอมความใกล้ชิด
เมื่อความคิดคิดไปคอยซ้ำเติม

ใครจะถือชื่อตรงยังสงสัย
จะมีใคร เป็นแค่เพื่อนที่เหมือนเดิม
ดังเหมือนมิตรคอยเผ้าคอยพูนเพิ่ม
เหมือนคอยเพิ่มความใกล้ชิดอีกนานาน

วัยรุ่น

วัยรุ่นสมัยนี้

มีเรื่องกันทุกวัน
หนุ่มเล็กสาวน้อยน้อย
บางทีก็นอนค้าง

มีแต่ดีทั้งนั้น
มีว่าดีวัน เรื่องมีว่าสุข
เจอบ่อยบ่อยในตามห้าง
ในม่านรูดแสนเข้าใจ

(วีรยุทธ บุญพิศาล พระปฐมวิทยาลัย)

018

ฝัน

ความฝันของฉันวันธรรมดา
ฉันจะมอบความรักแสนทวี
ฉันจะหยุดความคิดแสนอาฆาต
ฉันจะดึงคนผิดจากอาจรม

ฉันจะพาใจใครที่หมองศรี
ให้คนดีที่หัวล้านได้ชื่นชม
ฉันจะปราบความคิดที่ทับถม
ฉันคงสนใจปกป้องคนได้ดี

วัยรุ่น

วัยแห่งความยุ่งเหยิง

วัยที่แสนคะนอง
วัยที่แสนสดใส
วัยที่ใครหายหึก

วัยแห่งความเมินหมอง
วัยทดลองความรัก
วัยที่ควรแน่นหนัก
ว่าจักเสียก่อนกาล

(บรรยงค์ ท่าเจริญ พระปฐมวิทยาลัย)

019

ความรัก

คืนนี้ใจฉันว่าวุ่น
 เหตุไหนจึงเป็นไปได้
 เราคบเราคุยเราพบกัน
 แต่สุดท้ายตัวฉันคืนคืน

เฝ้าแต่เห็นหน้าคุณอยู่ในใจ
 เพราะเราใช้แต่เพื่อนกัน
 คำจริงแท้ในใจเพื่อนเท่านั้น
 รักคุณมากจนล้นใจ

ธรรมชาติ

สัตว์น้อยในโลกา
 ล้วนสวยงามวิไล
 สัตย์ปึกตัว เล็กนิด
 สดชื่น เรืองสราญ

หมู่ปักษาในพงไพร
 พาดวงใจให้ชื่นบาน
 ช่วยกันคิดถ้อยขับขาน
 ดังก้อง วาลในพงไพร

(หัสดี โฉมเวียง พระปฐมวิทยาลัย)

020

ความรัก

ความรักคือการให้จากใจจริง
 เป็นความดีที่มีความรักให้
 รักบริสุทธิ์สุดแสนชาวสะอวด
 หาก เธอคิดร้างลาฉันก็คง

เป็นทุกสิ่งทีหุ้ม เเท้งจิตใจ
 จะแสนไกลรักนั้นยังยืนยง
 เสมือนหยาดน้ำค้างหนึ่งกลางดง
 ตัดไม่ลงใจนี้ชีวาวย

งามแบบไทย

คุณค่าแห่งความงาม
 ดัง เช่นงามมารยาท
 อักทั้งงามจิตใจ
 ทั่วโลกประจักษ์รู้

ย่อมใจทักขามถึง เชื้อชาติ
 ซึ่งส่องสาดถึงชาติไทย
 ทั่วทิศไทยนั้นมีอยู่
 ชนใดสู้ "งามแบบไทย"

(สุทิน วิษณุภักดิ์ พระปฐมวิทยาลัย)

021

ความรัก

อยากจะเอ่ยความรักใดในหล้า
 ความรักนั้นท่วมทับ เห็นอสิ่งใด
 เมื่อมีรักนั้นมีรู้จบ
 ดั่งหินผาไม่กร่อนลงสักวัน

ธรรมชาติ

แมกไม้และสายธาร
 ทุ่งหญ้าอันกว้างไกล
 หมู่มวลบุปผชาติ
 อยากเอ่ยจากวจี

ทั่วแผ่นดินฟ้ามีอาจรับไว้ได้
 ล้อมสายใยไมตรีผูกสัมพันธ์
 แม้แผ่นดินภสลายรักคงมั่น
 เหมือนดั่งผืนกว้างไกลไม่รู้เลื่อน

แผ่ไพศาลทุกแห่งไป
 ลำเนาไพรและพงพี
 ช่างตื่นคางหิวไพร
 ชมแมกไม้และสายธาร

(อินทิดา แซ่เจียว พระปฐมวิทยาลัย)

022

น้ำใจ

ความมีน้ำใจนั้น เลิศประเสริฐนัก
 ทุกคนควรมีให้อย่างง่ายดาย
 แม้นรูปชั่วหัวน้ำใจนำยล
 ไปแห่งใดมีแต่คน เหม็นไม่สน

ชาวนา

เมื่อถึงคราหน้าฝน
 รีบตื่นก่อนไก่กา
 พร้อมหุงหาข้าวปลา
 แสน เหนื่อย เมื่อย เหลือใจ

ความประจักษ์ให้ซึ่งถึงความหมาย
 ไม่ชวนชวายนาน้ำใจในหมู่นชน
 ผิดกับคนรูปสวยไร้น้ำมล
 คราอับจนใครจะช่วยให้ม้วยภัย

เราทุกคนเป็นชาวนา
 จุงควายมาจับคันไถ
 รีบน้ำพายังกลางไร่
 สุดแสนไกลแห่งความรวย

(เครือวัลย์ สระทองทน พระปฐมวิทยาลัย)

023

ความรัก

เหนือฟ้ายังมีฟ้าอยู่เสมอ
เหนือจันทร์ก็ยังมีแสงตะวัน
เหนือทะเลยังมีมหาสมุทร
เหนือภูผายืดมีนสายสัมพันธ์

เหนือเธอยังรักมั่นในใจฉัน
เหนือชีวิตรักแท้ไม่แปรผัน
เหนือใจสุดทักใจเฝ้าใฝ่ฝัน
เหนือโลกกันต์ฉันขอรักนิรันดร์

ความฝันแปร

กาลเวลาวารี
มีแต่จะผ่านไป
อายุแลสังขาร
วกเวียนหมุนเปลี่ยนแปลง

มิเคยมีจะรอใคร
มิหยุดยังมีย้อนคืน
ย่อมผ่านไปไม่ยั่งยืน
ไม่เคยฝันความฝันแปร

(รุ่งนภา แห่งรุ่งเรืองวงศ์ พระปฐมวิทยาลัย)

024

ความรัก

ใครเล่าเอ๋ยที่เคยหนูดัก
ใครบอกฉันว่าสวยดังจันทร์
โอ้ใครเล่าใครโอ้ใครกัน
เคยบอกรักไว้ให้ฉันได้ยิน

ใครบอกรักให้ฝันกลางวัน
ใครคนนั้นหรือลืมจนสิ้น
ใครคนนั้นทำฉันดำมืด
อมอวลกลิ่นเสน่ห์อย่างอาลัย

ชานา

ใครเป็นผู้ปลูกข้าว
ใครเป็นเช่นอย่างข้า
ข้าอยากถึงความหวัง
ปีนี้ขอข้าวให้

ใครเป็นเจ้าของท้องนา
ใครจะมาคอยทวงไย
เป็นหลังอันสดใส
ขายให้ได้มีราคา

(รุจิรัตน์ แซ่เจียม พระปฐมวิทยาลัย)

025

ชีวิตกับสังคม

โลกนี้แสนวุ่นวายกลายเป็น
แล้วใครหนอใครกันที่ชีวิต
ชีวิตกับสังคมต้องทนอยู่
ต้องไปอยู่คนเดียว เปลี่ยว เอกา

ต้องทุกข์ทนอยู่ไปใช้ชีวิต
ให้ชีวิตต้องทนอยู่อย่างเอกา
ถ้าไม่สู้ก็จะอยู่ไม่ได้หนา
จะต้องหาคนสู้อยู่บ้าง เอย

ธรรมชาติ

สัตว์ป่าในโลกกว้าง
เรียนรู้ทั้งถูกผิด
โดดเดี่ยว เปลี่ยว เอกา
ต้องหลบมวลฝูงภัย

สุดอ้างว้างในชีวิต
กฎชีวิตในพงไพร
สุขจะหาได้ที่ไหน
ด้วยอาศัยประสบการณ์

(อภิชาติ รอดธงชัย พระปฐมวิทยาลัย)

026

สันติภาพ

สงครามมีแต่ภัยอย่าได้คิด
คนทั้งโลกจะโศกทุกวัน
สงครามมีอาวุธยุทธศาสตร์
ทั้งไอพ่น เอฟลิวททั้งหมด

อาจจะมีพิษสำหรับตัวฉัน
แล้วใครกันจะมาสนใจเรา
ใครพิฆาตให้ตายได้เท่านั้น
แล้วอย่าคิดว่าโก้นะเพื่อนเอย

ธรรมชาติ

สายธารไหลระริน
สายธารไหลคดเคี้ยว
หมูนกบินผกผัน
มีดคำแล้วเจ้าอย่า

หมูนกผกผันใจเฉียว
เจ้ามันเหียวเฉียวไปมา
นกเจ้าอย่าบินมากไปนา
บินหาเหยื่ออีกเลยนา

(ทวีทรัพย์ จงเพิ่มวัฒนผล พระปฐมวิทยาลัย)

027

น้ำใจ

น้ำใจน้ำนี้ใส เหมือนน้ำฝน
 ทั้งยาก เศรษฐีผู้ดีไพร่
 น้ำใสน้ำใจนี้ไม่มีที่
 คนไทยหากมีสิ่งมี เป็นศรี

วัยรุ่น

วัยรุ่นวัยครุ่นคิด
 วัยรุ่นวัยฝึกหวน
 วัยรุ่นวัยแจ่มใส
 ไม่ว่า เศรษฐีไพร่

หากใครได้ขีดขมไม่ตรมใจ
 อาจมีได้น้ำใสน้ำใจนี้
 คนอัปรีดิ์ เห็นแก่ได้ไม่ทำดี
 ทิวทังปรุ พิศริสุข เออย

รัฐถูกผิดจิตคร่ำครวญ
 ทางที่ควรชวนกันไป
 เอาแต่ใจไม่เกรงใคร
 ทารอดไม่วัยนี้เออย

(สมบัติ มีมากวงศ์ พระปฐมวิทยาลัย)

028

น้ำใจ

มวลชีวิตทุกสิ่งล้วนมีความหมาย
 มนุษย์ทุกผู้ยากรู้และพบ เห็น
 แต่โย เล่า เหล่ามนุษย์สุดประ เสรฐ
 สร้างศาดราทำลายให้อับจน

ความฝันแปร

เมื่อโลกยังหมุนอยู่
 ทุกทุกสิ่งนานา
 ชีวิต เราสิ้นสัก
 เร่งคิด เร่งตัดแปลง

ก่อเกิดกายอยากแค้นและแสน เบ็ญ
 ยากกรั้ม เย็นสงบสุขทั่วทุกคน
 สิ้น เลอ เลิศทำลายกันให้สับสน
 ทุกแห่งพันจากภัยด้วยน้ำใจ

ยังหมุนอยู่ทุกเวลา
 ในแหล่งหล้า นั้น เปลี่ยนแปลง
 อย่า เพิ่งพักหรืออ่อนแรง
 ให้เปลี่ยนแปลงไปตามกาล

(สถาพร ว่องประสมสุข พระปฐมวิทยาลัย)

029

ความรัก

ยามหลับไหลในดวงใจยังให้หา
 ยามตื่นนอนทอดถอนจิตคิดคำนึง
 เหตุโงนใຍ เธอจึง เปลี่ยนแปร
 ให้ฉันทนหม่นหมองจิตทุกโมงยาม

ยังอาลัยยังห่วงใຍยังคิดถึง
 ฝ่ำรำพึงถึงตัว เจ้าทุกวันวาย
 ไม่เหลียวแลไม่คำนึงถึงรักหวาน
 ทนรุกรานผลาญจิตพิษรัก เอย

ความรัก

รักนั้น เป็น เช่นไร
 รักนั้น ไร เมตตา
 รักนั้น เป็น อย่างนี้
 รักนั้น ต้อง จำจบ

ทำไมใจถึง เรียกว่า
 ต้องอาลัยแสนทุกข์ทน
 เป็นทุกที่ที่ได้พบ
 เมื่อ ต้องพบคนหลายใจ

(เฉลิมยศ อุดมธรรมรักษ์ พระปฐมวิทยาลัย)

030

ความรัก

รักรู้แล้วรัก เรารู้เริ่ม
 เลิศรสรัก เรียนรู้แล้ว เริ่มรัก
 รอ เริ่มรัก เลิศ เล่ารัก เราหรือ
 รู้แล้วเรา เลิศรอรัก เริ่ม

เราหรือลืมรัก เรารู้รสรัก
 แล้ว เริ่มลารัก เราหลงรัก เริ่ม
 หรือ เริ่มลืมรัก เรา เล่าแล้วลืม
 แล้ว เราลาลา เอย เริ่มที่ เจียมตัว

ธรรมชาติ

หุ้งหญ้าเขียวขจี
 ชีวิตสนุกสุขใจ
 ณ ในหุ้งแห่งนี้
 ผีงไต้ค่อมมาลี

แหล่งเลี้ยงชีวิ เล็กใหญ่
 ที่ในหุ้งหญ้าแห่งนี้
 เป็นที่ก่อ เกิดชีวิ
 ชีวิตนี้แสนสุขจริง

(วิสิทธิ์ ทรัพย์ เสริมสุข พระปฐมวิทยาลัย)

031

ความรัก

ไอ้รัก เอย เจ้าคือสิ่งใดหนอ
 ยามเห็นหน้าของ เขาครีงคราใด
 อยากให้เขารู้ว่าใครคนหนึ่ง
 หากว่าเขาไม่ไร้ซึ่งไมตรี

เฝ้าพะนอนจิตใจให้ทวันไหว
 พาหัวใจรีนรมย์สมฤดี
 เฝ้าคำนึงถึง เขาทุกนาที
 ใจดวงนี้คงภริมย์สมฤทัย

ความฝันแปร

ไม่มีสิ่งใดใด
 ทุกสิ่งย่อมฝันแปร
 เกิดมาย่อมมีทุกข์
 อย่างหวังพึ่งสิ่งใด

จะอยู่ได้อย่างเที่ยงแท้
 ไม่นั่นแน่แต่อย่างใด
 สลับสุขปนไป
 จงพึงใจของคนเอง

(เบญจมาพร สีสอมฤ พระปฐมวิทยาลัย)

032

น้ำใจ

สุขประดังอยู่ในห้องของหัวใจ
 เป็นสิ่งยากที่จะหาคนพบเจอ
 เมื่อเห็นคนทุก เศร้าก็ เข้าช่วย
 ที่ หลังไหลได้ทุก เวลาคือน้ำใจ

ยอมหลังไหลออกมาได้เสมอ
 ย่อม เสนอมาได้จากในใจ
 ทั้งคนสวยคนรวยก็มีได้
 เมื่อพบใครทุก เศร้า เราประคอง

ชavanaugh

พวกเรา เคย เห็น
 ดันอ่อนชวยใบ เรียว
 คือข้าวให้คนกิน
 ผลได้จากผู้ใด

สิ่งที่ เป็นต้นสี เขียว
 กลม เกสียว เขียว เรียวสดใส
 จากท้องถิ่นประ เทศไทย
 ชavanaughไทยคือผู้ทำ

(ทรงพล ไมตรีจิต พระปฐมวิทยาลัย)

033

ฝัน

ฉัน เคยฝันที่จะ เป็น เช่นดั่งนก
 ทั้งบินไปบินมาทั่วพารา
 บินวนไปทั่วชนวนพวนลานตา
 บินวนในท้องฟ้าพาราจิม

ตั้งวิหคหมกหมินในเวหา
 ทาพวกอยู่ในหมู่ของปีกมิณ
 ตั้งบินหาคู่ เคี้ยวคู่หมกหมิน
 เหมือนสุบินความฝันของฉัน เลย

ธรรมชาติ

สาวน้อยในโลกา
 ล้วนสวยงามว่องไว
 นกน้อยตัวนิดนิด
 ทั้งช่วยกันทำงาน

หมู่ปีกษาในพงไพร
 พาดวงใจไปขึ้นบาน
 ร้องและคิดถ้อยกังวาล
 ตั้งแรงงานในพงไพร

(เฉลิมลาภ จิระอารมย์ พระปฐมวิทยาลัย)

034

น้ำใจ

อันสิ่งหนึ่งที่มนุษย์ควรมีให้
 คือน้ำใจไมตรีดีต่อกัน
 ให้ใครไปก็จะได้รับมันตอบ
 โลกจะมีสันติสุขตลอดกาล

กับใคร ๆ ทุกคนทุกชนชั้น
 เป็นสิ่งอันพันผูกชั่วลูกหลาน
 จะได้ชอบได้รักสมัคสมาน
 เมื่อให้ท่านน้ำใจที่ใสจริง

ธรรมชาติ

ที่นี่คือบ้านฉัน
 กลางป่าพญาไพร
 เข้าออกหาอาหาร
 เพราะฉัน เป็นปีกมิณ

เป็นที่อันฉันอาศัย
 รื่น เริงใจ เป็นชีวิติน
 มา เจ้อจางูกูกกิน
 ที่โบยบินทั่วถิ่นไพร

(ธีรยุทธ สารานุทรัพย์ พระปฐมวิทยาลัย)

035

ฝัน

ได้แต่ฝันหวานได้แต่เพื่อไป
เขาดูคม เข้มบอดใจรักครึ่งใจ
ก็คงเป็น เพียงความฝันละ เมอ
อยากจะให้ เขาคนนั้นในใจ

ธรรมชาติ

ทุ่งหญ้า เขียวขจี
ท้องฟ้าที่กว้างไกล
ทำนน้อยอยู่ เคียงคู่
ถึงวันได้ชิดชม

ว่าหัวใจแอบรักใครคนหนึ่ง
ฝันรำพึงฝากร้อยรักซึ่งใจ
ไม่รู้ว่าจะได้เจอวันไหน
ได้มาเคียงใกล้ให้ความฝัน เป็นจริง

สายวันที่รินไหล
จำ เจริญใจ เมื่อได้ชม
ไอ้โฉมตรูคงสุขสม
คงไม่ตรมสมใจเอ๋ย

(ชุมพล ธรรมิศร พระปฐมวิทยาลัย)

036

ความรัก

ความรักนี้สุดแสนจะงามซ้ำ
แต่ตัวฉันนี้สุดแสนจะกลัว
ตัวฉันนั้นมัว เสร้ากับความรัก
แต่ฉันยังมี เพื่อนปลอบใจ เขียว

วัยรุ่น

ชีวิตใครลิขิต
ฉะนั้นต้องตั้งใจ
มีโอกาสศึกษา
มีทุกข์ก็ต้องสู้

มัวมานึก เรื่อง เสร้าต้องปวดหัว
เธออย่ามัวทิ้งฉันอยู่คนเดียว
มัน เสร้ามักทำให้ใจฉัน เสียว
เลยไม่เสียววามหวนในจิตใจ

ถ้าไม่ผิดก็ เรางัย
ทำอะไรต้องคิดดู
ทุกวิชานั้นน่าดู
ท่านผู้รู้ก็ควรทำ

(นุชจรี ภวังครัตน์ พระปฐมวิทยาลัย)

037

น้ำใจ

น้ำเอยน้ำใจไหลมาไหลไป
ชีวิตเกิดมาวาสนามาน
น้ำใจนั้นอยู่ติดติดกับตัว
คุณจะติดติดจนเกือบตัวตาย

ไหลเลยไหลไกลตั้งสายชล
ต้องสู้ทน เลือกลงอยู่รำไป
ถ้าไปมีว เลือกลงกับมุมไหนที่
จะมลายหายสูญจากโลกา

ชานา

ชานาทำนาปลูก
สำราญสุขทุกที
มาบัดนี้แสนแค้น
ข้าวนั้นขายไม่ได้

เสียงหลานลูกให้อ้อมหมี
เดิมอย่างนี้ชีวิตไทย
ถูกดูแคลนอยู่รำไป
ฝันทำใจสู้ต่อไป

(ศิลา พุทธิระพีพรรณ พระปฐมวิทยาลัย)

038

สันติภาพ

ภัยสงครามที่เกิดขึ้นในโลกนี้
ลองดูเพื่อนบ้านของเรา เป็นอย่างไร
ความร่วมมือสร้างสันติภาพใน เกิดขึ้น
เมื่อมีสันติภาพในโลก เกือบ เบ่งลัง

ล้วนแต่มีความทุกข์ที่ฝากไว้
เหลือแต่ไทยของ เรายังไม่พัง
สงครามคืนฝากไว้แต่ภายหลัง
มวลหลังความสุข เกิดขึ้นเอง

ชานา

ค้นข้าวแลดูลิ่ว
ไม่เห็นจะมีใคร
เขากินกันอึ้งห้อง
หรือถือว่า เพราะมีดังค์

ลมพัดปลิวดูอ่อนไหว
มารู้ถึงความชิงชัง
ไม่มามองถึงข้างหลัง
กิน เหลือทิ้งมีสำคัญ

(สุรสุดา ใจดี พระปฐมวิทยาลัย)

039

ความรัก

อันความรักนั้นมีอยู่หลายอย่าง
จะรักแฟนรัก เพื่อนรักพี่น้อง
จะรักใครไม่เท่ารักพ่อแม่
จะรักพ่อรักแม่จนชีพวาย

ไม่แรมร้างห่างไกลให้มัวหมอง
จำจกต้องรักใจไว้ครึ่งใจ
ยามเราแก่พ่อแม่ไม่หนีตาย
รักสุดท้ายคือรักชาติแผ่นดิน

งามแบบไทย

งามไทยนั้นงาม เรียบ
งามจิตและงามใจ
แต่งกายแบบไทยแท้
รอยยิ้มบนใบหน้า

เป็นระเบียบอ่อนไหว
งามที่วาทะและวาจา
เมื่อยามแลงามสง่า
ยากจะทำใด เปรียบปาน

(ปราโมทย์ ด้านประดิษฐ์ พระปฐมวิทยาลัย)

040

ความรัก

ในสายฝนมรสุมอันหนักหน่วง
คงกล้ำกลืนฝันใจสุดอวสาน
ไอ้ดวงใจฝันแปรยิ่งสายฝน
หักคราวนี้คงซำอยู่รำไป

เหมือนดกท่วง เทวรักสุดจักถอน
อยากจะถอนพิษรักให้สิ้นไป
ใจฉันทนพิษรัก เธอไม่ไหว
นี้หรือไรความรักที่อยากลอง

ความฝันแปร

แผ่นดินฟ้ายังมีมืด
ไกลใครเล่าจะชอบ
น้ำตาชนไหลหลัง
มีหวัง เพียงเพื่อยล

แผ่นดิน เตือนมิ เขตครอบ
สุดจะปลอบประชาชน
ถึงความหลังระสุขคน
ว่าจิตชนอาจฝันแปร

(นิรมล งามศิริเกียรติ พระปฐมวิทยาลัย)

041

ความรัก

เมื่อแรกพบประสมจิตก็คิดถึง
 คิดถึงรักประจักษ์แจ้งให้แคลงคลาย
 อยากพบหน้าทุกวันสิ้น เฝ้ารอ
 อยู่ที่ใดจิตซึ่งถึงทุกครา

สบตาซึ่งวามหวาน เหมือนความหมาย
 ยังมีวายผูกพันด้วยสัญญา
 ใจนี้ขอเพียง เขา เฝ้ามาหา
 อยากบอกว่าคุณคิดถึงมากยามจากไกล

ชานา

ท้องฟ้าดูสดใส
 มองไปในท้องนา
 ชานาสุดแสน เศร้า
 ต้องทำประทังตาย

หมู่แมกไม้งามจับตา
 เห็นข้าวกล้าเหี่ยวเฉาตาย
 ราคาข้าวตกต่ำหลาย
 ข้ามิวายออกชานา

(สมร วันดี พระปฐมวิทยาลัย)

042

ความรัก

เมื่อ พบสบตาก็นำรัก
 ถึงน้ำใจไมตรีที่มีอยู่
 ถึงห่างไกลเพียงใดไม่เคยหวั้น
 ความรักดีดีที่มีให้ไม่เสื่อมคลาย

เมื่อรู้จักหัวใจจึงได้รู้
 หวังครองคู่เคียงกมลจนวันตาย
 เพราะคำมั่นสัญญานี้มีความหมาย
 อยู่แห่งใดไม่วายใจผูกพัน

ธรรมชาติ

เมื่อมองจ้องดูไป
 รถแล่นถึง เมืองกาญจน์
 น้ำไหลใสเย็นตา
 ธรรมชาติรอบล้อมไป

เห็นแมกไม้และสายธาร
 ผ่านภูเขาลำเนาไพร
 ไหลผ่านมาลำนน้ำไพร
 ดูสดใสน่ารักรมย์

(รัชณี ตำราไล พระปฐมวิทยาลัย)

043

ความรัก

ผิดตรงไหนถ้าใจฉันจะรัก
ปรารถนาอยากได้รักบึงอุรา
หาก เห็นว่าดวงใจยังมีค่า
ทุกวันคืนยังพราดำรำพัน

ชาวนา

สันหลังของชาติไทย
โค้งโค้งโกร่งตัวชา
ทำไปไม่ล่าคาญ
ตัวดำ เหมือนอย่างดิน

แม้อกหักก็อยากรักดูสักครา
ทุกทศคราคิดถึง เธอ เพื่อรำพัน
ขอพบหน้าอีกสักครั้งยิ่ง เผ่าฝัน
ในใจฉันมี เธออยู่เพียงผู้เดียว

นั้นแหละไซร์คือชาวนา
เพื่อหามาซึ่งข้าวกิน
ทำไปนาน เป็นอาจิว
ก็ไม่สิ้นข้าวกิน เอย

(สุนันท์ แก้วคงคา พระปฐมวิทยาลัย)

044

ความรัก

อันความรักธรรมดาสามัญโลก
เมื่อรักแรกแรกรักหวานปานจะดัง
บางครั้งรักทำให้ใจประหม่า
เมื่อ เธอจากพรากไปใจถวิล

ชาวนา

ถือจอบแบกคันไถ
เริ่มไถเวียนไปมา
เหน็ดเหนื่อย เหงื่อไหลย้อย
แบ่งให้ค่าที่ดิน

มีทุกข์โศกสุขสดชื่นและสมหวัง
มีพลังที่ร้อนแรงแผลงชีวิต
ทั่วกายารอนเรา เป็นอาจิว
ต้องกลืนกินน้ำตาให้อาลัย

เดินดุ่มไปกลางทุ่งนา
แล้วหากล้าหวานลงดิน
ยามได้น้อยอยู่ไม่ได้กิน
น้ำตารินไอ้ชาวนา

(สมชาย เทพสนิท พระปฐมวิทยาลัย)

045

ฝัน

เมื่อยามวัน เราฝันกันหลายแบบ
จะแนบอย่างใจนั้นไม่สำคัญ
จะฝันดีฝันร้ายก็สนุก
จะสุขสุดชื่นบานก็สมฤติ

เอาหัวแนบ เคียงหมอนก็หลับฝัน
ให้สำคัญที่ความฝันนั้น เป็นดี
จะปนทุกข์ครหาที่สุขศรี
ให้ เปรมปรืดความฝันทุกวัน เอย

ชาวนา

หุงนามีคันข้าว
ดอน เก็บ เกี้ยว นั้น เทียว
เคี้ยว นั้น ของ ชาวนา
ชาวนา คือ ผู้สอน

เมื่อยามสาวนั้นสี เขียว
จะมีเค้ เคี้ยว มา ถอน
ที่นำพาข้าวงามจน
ให้อาหารความล้ำ เชิญ

(นันทวัน สุขจินดา พระปฐมวิทยาลัย)

046

น้ำใจ

น้ำใจคน เราสุดลึกหยิ่งคะ เน
ดั่งธารน้ำหอมธารา
ไอ้โลกนี้จะมีใครช่วยแดง เดิม
น้ำอะไรก็ไม่มีที่ใด เพิ่ม

เผ้าหัน เทแปร เปลี่ยนทุกเวลา
ที่รอวันหวลกลับสู่ทาง เดิม
ให้คง เดิมเหมือนไม่หมาง เมิน
สู่น้ำใจคน เริ่มมีกัน เกอะ เรา

ธรรมชาติ

ภูผาตระหง่านเจ้า
ลองกับมองลงดู
ชีวิตที่แปรผัน
ธรรมชาติช่างดาดำดิน

ชะโงกล้ำละลือสูง
สุดน่ากลัวชั่วชีวิต
ไม่มีวันหวลกลับคืน
นำ เป็นสุขทั้งคืนและวัน

(กฤษณา เสียรพานิช พระปฐมวิทยาลัย)

047

สันติภาพ

สันติภาพอยู่ที่ไหนใครบอกที่
มีแต่รบลาฆ่าฟันกัน เช่น เคย
แต่มนุษย์เรานั้นที่เกิดมา
ถ้าชาติหน้ามีจริงขอ เกิดมา

ชาวนา

ไอชีวิตชาวนา
ขาดคนเฝ้าพนอ
เขารู้ว่าชาวนานี้
แต่ชีวิตของชาวนา

ไอชีวิตฉันไม่พอมันเลย
ให้ชีวิตเปรียบเปรยดังเนื้อปลา
ย่อมมีค่ากว่าสิ่งใดในโลกา
ให้ชีวิตอย่าง เป็นสุข เพราะสันติภาพเอ๋ย

เกิดมาไร้บิดามารดา
ไอนี้หนอชีวิตชาวนา
เป็นเจ้าของประเทศ
เหมือนลูกหมาในกรงทอง

(ฉวีวรรณ วันดี พระปฐมวิทยาลัย)

048

ชีวิตกับสังคม

ในมนุษย์มีวิญญาณและความคิด
ทุกอย่างก้าวที่ประดิษฐ์เข้ามาปน
ชีวิตเกิดสัต์ว์เกิดกลับกลายเป็นมนุษย์
บอกที่ เกิด เกิดชีวิตนี้อย่างไร

วัยรุ่น

วัยรุ่นวัยสนุก
จิตใจที่วอกวน
วัยรุ่นวัยคนอง
ทุกคนล้วนมีค่า

คอยพินิจพิจารณาหาเหตุผล
ล้วน เสแฉ่งจนระคนยากเข้าใจ
ที่แสนสุดจะประ เสรฐเลิศใช้ใหม่
แล้วโยกกลายเป็นสังคมน่าใจเก

มีสุขทุกข์คละ เคล้าปน
ให้สับสนทุกเวลา
วัยชาติป้องสืบต่อมา
ช่วยกันมาสร้างชาติ เอ๋ย

(ปราโมทย์ ไทรารอด พระปฐมวิทยาลัย)

049

ความรัก

ฉันพบ เธอครั้งแรกในหน้าหนาว
 อยากได้เจออยากได้เห็น เป็นของเรา
 ฉันไม่เคยรักใครในชีวิต
 เธอเหมือนแก้วมณีไม่แตกครัน

แต่ใจสาวก็ร้อน เหมือนไฟเผา
 ใจร้อน เล้าถึง เธอทุกทุกวัน
 พบบอกมิตรคราใดจึงไหวหรื
 ขอรักนั้นอยู่คู่ตลอดไป

ธรรมชาติ

ยาม เช้านกบินร่อน
 มองแล้วช่างสบาย
 ท้องฟ้าแสนสดใส
 ผู้คนแสนรื่นรมย์

ผ่านบ้านน้อยใหญ่มากมาย
 แสนสุขภาพ เมื่อ เขยชม
 งามวิไลสวยสุขสม
 ชมพฤกไพรใจสุข เอย

(เกษแก้ว พยุ่ง ศรีวิชัยวิทยา)

050

น้ำใจ

ปัจจุบันน้ำใจหาแสนยาก
 ภาพที่เห็นแสดงน้ันมันลวงตา
 ดำงค้ันรน เสียงตัวให้อยู่รอด
 ให้คนได้รอดปลอดภัย

สุดลำบากยาก เข็ญระ เข็นหา
 สุดจะหาได้จากใครในปัจจุบัน
 คนปลอดภัยที่ค้บขัน
 จึงหากันได้ยากน้ำใจคน

ธรรมชาติ

ท้องฟ้ากว้างจดจวม
 ผีเสื้องามวิไล
 น้าดกไหลกร: เร้น
 ตัวปลาน้ันสดใส

นกน้อยผ่านปากกว้างใหญ่
 เที่ยวบินไล้หาดอกไม้
 มองไปเห็นช่าง เร้นใจ
 ทุกข้ฉันน้ันหสันสิมครัน

(ไพศาล เหลืองธวัชกุล ศรีวิชัยวิทยา)

051

ความรัก

รักครั้งแรกเปลกนักโยลิมยาก
 แม้เธอฉันไปพบกันชั่วชีวิต
 ความรักมีอิทธิพลมากหนักหนา
 และจะหลงครึ่งใจละ เมือ

สุดลำบากลืมรักที่สุขซี
 แต่ใจฉันยังมีแต่เพียงเธอ
 หากใครหาพบก็จะ เหลอ
 หวังว่า เธอคงกลับมาไม่ช้าเอย

ธรรมชาติ

กุหลาบ เจ้าสีสด
 ผู้คน เฝ้าหมายปอง
 และนั่นคันไม้ใหญ่
 และดูงามสดใส

แม้แต่มืดก็ลุ่มล่อม
 จะหมั่นหมองไปอยู่เอย
 ทุกกิ่งก้านมีแต่ใบ
 คนหวังหิ่งห้อยรุ่ม เงา

(นำทิพย์ จิตต์คำ ศรีวิชัยวิทยา)

052

ชีวิตกับสังคม

สงครามร้ายแรงแสนหวาดหวั่น
 ทั้งเจ็บกาย เจ็บใจสุดจะปาน
 สงคราม เกิดขึ้นได้ในทุกที่
 มีอยู่ทั้งปืนใหญ่และปืนปืน

สุดจะสรรความสงบยากพบหา
 สุดจะทานสุดจะทนระทมใจ
 ห่วงทำที่ เจ็บสงมมักหลบใน
 วังรูกโล่ เข้าทำร้ายมลายเอย

ความฝันแปร

กาลเวลาผ่านพ้น
 ฝันใฝ่มิไร้ค่า
 เวลาที่ เหลืออยู่
 ความมุ่งที่จะแก้

คิดดั้นด้นให้กลับมา
 ทุกชีวาอาจฝันแปร
 ควรคิดดูให้แน่แท้
 ในสิ่งผิดที่เฝ้าเอย

(สุพา เมืองพันธ์ ศรีวิชัยวิทยา)

053

ความรัก

ความรักคือสิ่งใดใครรู้อย่าง
 เป็นสิ่งซึ่งรู้สึกลึกในใจ
 ความรักรวมหัวใจให้เป็นหนึ่ง
 หากว่ารักสองเราเข้าใจพลัน

ช่วยนำทางบอกนิคิดจิตสงสัย
 หรือ เป็นไฟ เผาฤดูทุกวี่วัน
 เป็นสิ่งซึ่ง เข้าใจกันในฝัน
 จะร่วมฝันวันวิวาห์พาสุข เอย

วัยรุ่น

วัยรุ่นในวันนี้
 แต่งตัวมั่วกัญชา
 การเรียนที่เป็นหนึ่ง
 กับ เลวและ เหลวไหล

ต่างกับปีที่ผ่านมา
 หึงดำราพาเศร้ายไป
 ที่เคยซึ่งพึงพอใจ
 เพราะวัยรุ่นมั่ววายเอย
 (ศิริพร ภวภูตานันท์ ศรีวิชัยวิทยา)

054

ฝัน

ฝันฉันมีแต่ฝันอันสุดไส
 คอสู่วิวัดไปไม่ยอมแพ้
 เป็นที่พึ่งที่ดีของครอบครัว
 หลงระ เริงความสุขในวัยเยาว์

เมื่ออยู่ในร่มไทรของพ่อแม่
 เพื่อรักแท้พ่อแม่มีให้เรา
 อย่าคิดชั่วหลงแต่สิ่งมั่ว เม่า
 ด้วยความ เขลาและรู้เท่าไม่ถึงการณ์

ความฝันแปร

ความฝันแปรนี้หรือ
 ไม่รู้จักสิ้นสุด
 อุดส่าห์ให้ความรัก
 ใครเล่าที่เห็นใจ

มันก็คือใจของมนุษย์
 เปรียบประดุจเพลิงเผาใจ
 ยิ่งใหญ่นักมีแต่ไฟ
 มีเพื่อนใหม่แล้วลืมเอย

(ประภาวดี ช่างเทศ ราชนิบุรณะ)

055

ความรัก

อันรักของฉันคล้ายสายธารา
 สตรีระทมครมอยู่มีรูวาย
 รักของฉัน เหมือนรักในยามฝัน
 อยากจะให้ฝันอยู่ภายในใจ

ธรรมชาติ

อันธรรมชาติสดสวย
 สุด แอ่ย์ค่าจ่านรรจ์
 วัน เวลาที่ชม
 ทะ เลอู เข่าป้า

รินไหลมาผ่านกายแล้วจางหาย
 คงจะตาย เป็นแน่ถ้าแพ้ใจ
 พอดิ้นพลังกลับลบ เลือนหาย
 อย่างจางหายไปไกลลับตา

มีมากด้วยรวยสีสัน
 ซึ่งใจฉันแต่เฝ้ามา
 รื่นรมย์สุดพรรณา
 ห่องเหี่ยวไปใจสุข เอย

(รุ่งนภา กระดังงา ราชนิบุรณะ)

056

สันติภาพ

ในโลกนี้มีมนุษย์อยู่มากหลาย
 มีทั้งทุกข์และสุข เต็มอุรา
 แต่มนุษย์ก็ยังมีอีกมากกลม
 ถึงจะมีความฝันอันแล้งลม

ชาวนา

ต้นข้าวสู่คามลม
 ต้นข้าวคือดวงใจ
 จาภนาที่คืน เขิน
 เพื่อชาติได้เจริญ

ทั้งหญิงชายคนชรา เด็ก เตียงสา
 เป็น เส้นพามนุษย์ในอารมณ
 ที่มีความขมขื่น ในโลกกลม
 ขอแต่ดมสันติภาพก็เพียงพอ

มีอารมณยามสุดใส
 จะนำไปให้ได้เงิน
 ที่เป็น เงินอย่าหมาย เมิน
 เราต่างเพลินหาสุขใจ

(นิภาภรณ์ แกละพลอย ราชนิบุรณะ)

057

ความรัก

แสนผิดหวังที่เกิดจากรัก
หมดสิ้นในรักตัด เยื่อใย
อันที่เราจะ เคยถึงความใน
เพื่อให้จะได้มีต้องจรม

ชาวนา

ชีวิตของชาวนา
เพื่อที่จะได้ เป็น
ถึงลำบากตรากตรำ
เกิด เป็นชาวนาไทย

ที่มันมักจะครึ่งซึ่งดวงใจ
มีบ้างไหมที่รักไม่เคยจรม
บอกกับใครที่ใจมีชื่นชม
ในอารมณ์ที่มีแต่ทวันไหว

แสนลำบากช่างยากเข็น
คนที่เต็มด้วยน้ำใจ
ก็ต้องทำอยู่เรื่อยไป
แสนยากไร้ในชีวิต

(ศุภวโรทัย กัลยาวิมลพงศ์ ราชนิบุรณะ)

058

ฝัน

อันความฝันที่แสนหวาน
มีความสุขในฝัน ทำไฉน
คน เราทุกคนย่อมมีความฝัน
เพื่อให้ได้ความฝันที่เป็นจริง

ชาวนา

ชาวนาผู้ปลูกข้าว
ครอบครวที่อับจน
ข้าวที่กินทุกวัน
บุญคุณในครั้งนี้

จะ เนิ่นนานสักปานใด
อาจมีทุกข์ในความจริง
จึงยากบั้นฝันผ่านทุก ๆ สิ่ง
แม้ไม่จริงก็ยังดีที่ได้ฝัน

จะหนาวหรือร้อนต้องทน
ได้สุขสันต์ตลอดไป
เลี้ยงชีวิตให้เติบโตใหญ่
ขอขอบคุณชาวนาเอย

(กาญจนา ขวัญเมือง ราชนิบุรณะ)

059

ฝัน

ไอ้ความฝันแสนหวานยามซิดไกล
 ทำให้ใจ เป็นสุขชั่วชีวา
 ไอ้ความฝันแสนหวานคืนวันนั้น
 อยากมี เธอ เพียงข้างมีร่างไกล

วัยรุ่น

วัยรุ่นวัยน่ารัก
 แต่งตัวทุกโมงยาม
 วัยรุ่นวัยสนุก
 ไร้เรื่องกับใคร ๆ

อยากให้ใครคนนั้นพลันมาหา
 ฝันคงหา เป็นจริงสมดังใจ
 เธอและฉันพบกัน ในฝันได้
 ถ้าจิตใจ เธอนั้นยังมั่นคง

วัยรุ่นจักความสวยงาม
 ชอบทำตามความพอใจ
 ไม่มีทุกข์สุดไส
 เป็นสุขใจให้เสรี

(วัฒนา บุญมี ราชนิบุรณะ)

060

ฝัน

ไอ้ความฝันแสนหวาน เมื่อยามหลับ
 ทำให้ใจ เป็นสุขไม่ค่อนคลาย
 ไอ้ความฝันมันไปแล้วให้คิด
 ฝันนี้มี เธออยู่แนบอยาก แอบอิง

วัยรุ่น

วัยรุ่นวัยสุดสวย
 ยามเราปรุงแต่งหน้า
 วัยรุ่นวัยแสนสุข
 ยามเราเข้าไปใกล้

แสนประทับใจผู้มีรูปร่าง
 สุขสบายถ้าฝันนั้นพลัน เป็นจริง
 เหมือนนิมิต เป็นความสุขทุก ๆ สิ่ง
 วอนอย่าทิ้งฉันไปในฝันเอย

วิษุสง่าสวยด้วยหน้าตา
 ช่วยให้พาดูสดใส
 ไม่มีทุกข์มีสุขใจ
 ทำให้ใจหวั่นไหวเอย

(แพรวพรรณ รุจิไชยวัฒน์ ราชนิบุรณะ)

061

ฝัน

จากวัยเด็กเล็กนั้นฉันยังเยาว์
เห็นแสงดาวพราวพริบระยิบตา
ฉันอยากคิดอยากฝันถึงวันหน้า
ยังเคยคิดว่า เป็นดาวที่พรังพราว

ฉันคอยเฝ้ามองไปสุดขอบฟ้า
ในทฟฟ้ามีดมิติปิดแสงจันทร์
จะเหว่ว่าหรือสดใสอย่างไรรัน
งามสกาเวเดือนเด่นเช่นจันทร์รา

ความฝันแปร

สายธารไหลเรื่อยริน
ไม้เหลือซึ่งเชื้อใย
ใบไม้หลุดร่วงไป
แปรฝันนั้นแอบแฝง

ดังชีวิตแปรเปลี่ยนไป
สิ่งอื่นใดไว้ทดแทน
ทุกเส้นใยที่ค้ำแรง
มิให้แลอยู่เรื่อยไป

(อภิชนา เทียนธนวัดน์ ราชนิบุรณะ)

062

ความรัก

เมื่อคิดถึงเยาว์วัยไร้เพียงสา
เพราะความรักที่ท่านให้ไม้ฝันแปร
อันความรักนั้นหนายิ่งใหญ่
ฉันอยู่ได้เพราะความรักมักเป็นเพื่อน

เรียกแม่จำแม่จำหนูรักแม่
หนูรักแม่ครึ่งอรุณมีเคยเลื่อน
ยากที่จักหาสิ่งใดเปรียบเสมือน
คอยดักเดือนทุกอย่างสร้างชีวา

งามแบบไทย

เมืองไทยที่แสนรัก
ด้วยรักและผูกพัน
สยามแห่งเมืองยิ้ม
ผู้ใดได้เขื่อนมา

งามยิ่งนักทุกสิ่งสรรค์
ลือขยับขนานทั่วโลกา
สุดเพริดพริ้มใจวาจา
ล้วนกล่าวว่างามแท้ไทย

(เจริญ ขำสุวรรณ ราชนิบุรณะ)

063

ฝัน

ฝันของฉัน เคยบรรเจิดแสนเพริศแพรว
ด้วยฝันซึ่งสูงเกิน เข็มจิงตอมตรม
ตั้งจิตมั่นฝันให้ใสบรรเจิด
อธิรมย์ในใจอยู่ไม่นาน

กลับมาแล้วพาลจิตแสนชื่นชม
อธิรมย์ในใจจึงเกิดการ
ให้เป็นเลิศทางคนดี เขากล่าวขาน
กลับฝันผ่านจางหายมลายลง

ธรรมชาติ

ธรรมชาติฝันฟ้า
มีรู้อริมิตร
ฝนโปร่งฟ้าพาดผ่าน
เมื่อยามเย็นแล้วโย

พาดันแสนข้องจิต
หรือคุณคิดกันใจน
ลมระรื่นครึ้มครึ้มใจ
กลับทำให้หม่นตรมเอย

(จิตติมา เต่าป่ารุ่ง ราชนิบุรณะ)

064

ความรัก

ความรักที่เรียนมาอยู่เสมอ
ไม่แปรผันส่งรักมาทุก ๆ วัน
ปัจจุบันฉันมี เธออยู่เคียงคู่
เปี่ยมไปด้วยดวงฤทัยที่รักเธอ

เป็นของเธอที่หลังไหลมาให้ฉัน
ในใจฉันนั้นมีแต่เพียงเธอ
ใจมันถูกร้องเรียกเธออยู่เสมอ
รู้ว่าเธอว่ารักเธอตลอดกาล

วัยรุ่น

วัยรุ่นที่เกิดมา
ชาติเราจะได้เมค-
วัยรุ่นพัฒนา
ทั้งเด็กและผู้ใหญ่

คือดวงดาของประเทศ
ดาจากเยาวชนไทย
อนาคตไทยสดใส
พาสุขอันดีมีรัตนกาล

(สมฤดี ศรีพนธธรรม ราชนิบุรณะ)

065

ความรัก

ความรักคือการให้มิใช่หรือ
ให้รักมันดัง หนึ่ง เหมือน เขือก เกยิว
อย่าโยกย้ายความรักให้กลับกลาย
อย่าทำลายความรักจนดับมิด

อย่ายึดถือ เอาแต่ตัว เพียงฝ่ายเดียว
อย่าคอย เหลียวแลหาแต่สิ่งร้าย
เป็น เหมือนทรายที่ถูกซัดทุกวันคืน
ให้อยู่ยึดชีวนิจนิรันดร

งามแบบไทย

งามแบบไทยคือไทย
ทุกสิ่งที่ดีำทราวม
เราละและทิ้งไว้
สิ่งงามทำดีไป

มีจิตใจที่งดงาม
หรือมีงามสมดังใจ
มิให้เป็น เช่น เปลวไฟ
เราจะได้ในสิ่งดี

(อังคณา ไทยอาภรณ์ ราชนิปุระณะ)

066

สันติภาพ

สันติภาพ เกิดได้ทั่วทุกแห่ง
ที่แตกแยกชิงชังนั้น เลิกไป
หยุดสงครามสร้างรัก ทำล้านโลก
สันติภาพย่อมจะมีแก่ชีวิต

ไม่ว่าแหล่งชุมชนคนน้อยใหญ่
มาร่วมใจใกล้ชิดสนิทกัน
หมดทุกข์โศกมลายร้างร่วมสร้างสรรค์
ตราบนิรันดรยังสุขอยู่มีรักตาย

ความฝันแปร

ทุกสิ่งในโลกนี้
เมื่อเราคิดผิดพลาด
ด้วย เหตุความฝันแปร
ทุกคนจงระวัง

ไม่ควรมีความหวังมาก
จะเสียใจในภายหลัง
จึงมีแต่ความผิดหวัง
ทำอะไรคิดให้ดี

(วรรณภา จารุกานนท์ ราชนิปุระณะ)

067

ฝัน

เธอ เอย เธอคงคิด เธอฝัน
ไร้อะไรไม่จริงฝันอำไพ
ฝันว่ามี เธออยู่ เคียงคู่ฉัน
เมื่อยามสบตาหรือคราได้บึ้ง

ถึงคืนวันที่ยาวนานใจ
ด้วยจิตใจหวังฝันนั้น เป็นจริง
ทุกคืนวันฉันสุขใจยิ่ง
แสนสดใสจริงนะดวงตาเธอ

วัยรุ่น

วัยรุ่นคือพลัง
จะลือก้องทั่วไป
ข้อความข้างบนนี้
วัยรุ่นก็จะเดิน

คือความหวังของชาติไทย
และได้ความ เจริญ
จะดีได้ก็คือเขียน
เป็นผู้ใหญ่ที่ดีพร้อม

(ฉันทนา เต็ม เปี่ยม ราชนิบุรณะ)

068

ความรัก

ความรู้สึกคือดอกไม้ที่ เบิกบาน
อันศรัทธอันร้ายกาจคืออารมณ์
จะหยุดยั้งดับลงก็สิ้นคิด
การจะหยุดมันได้ก็ต้องการ

หมั่นพรวนดินรดน้ำทุก เข้าเย็น
เข้าทัษณฉัน เกินบนดวงใจ
มันคือมอดกินใบความ เข้าใจ
ความช่วยเหลือจากใครคนที่ยอมลงทุน

วัยรุ่น

วัยรุ่นในวัยรุ่น
แต่งกายกันยกใหญ่
กระโปรงก็ไซ้เส้น
ทรงผมนิยมชอบ

ทำเรื่องจู้จี้รำคาญใจ
ชอบลีนินใส่แล้วเท่
ใส่กันแคบบานบานหุบ
ตัดให้แห้วดู เก๋ไก๋

(พิสมัย แสงเสถียร ราชนิบุรณะ)

069

ความรัก

รักที่แสนหวานนั้นที่ฉันให้
แต่สิ่งที่ เรอนั้นให้ฉันมา
ฉันอยากดูใจ เธอ เหลือ เกินนัก
หรือไม่รักก็บอกมาไม่ เป็นไร

หุ้ม เทใจ เกลือกกล้วด้วยน้ำตา
แสนโศกา เหลือ เกินที่ในใจ
ว่าจะรักฉันมากสัก เพียงไหน
เป็นแต่เพียงผู้ให้สุขใจ เธอ

ธรรมชาติ

ธรรมชาติช่างงามแท้
เป็นที่ครายอารมณ์
มีหาดทรายสวยงาม
สถานที่สะอาด

ช่วยแก้ปัญหาสังคม
ของคนที่รักธรรมชาติ
นำขึ้นชมงามพิลาศ
ผูกผาด เกินกว่าบรรยาย

(สุภาพร ปิ่นปฐมรัฐ ราชินีบุรณะ)

070

สันติภาพ

หยุด เสียที เลิกฆ่า เข่นได้ไหม
หนทางแจ่มใส เมื่อเราหยุดใจคน
หยุด เสียทีพอกันที่ได้ไหม
เพื่อพบสันติภาพสุขสำราญ

หยุดคว่ำไขว่การพอใจของคน
พวก เราทุกคนจะยืนยงอีกนาน
หยุดสงครามเผาไหม้ในทุยก้าน
สิ่งร้ายผ่านพ้น ไปในชีวิต

ธรรมชาติ

หมูนกโผผบิน
หมู่ดาวดูพราวตา
ยาม เข้าอรุณรุ่ง
หาภาพที่สงบเย็น

บินร่อนไปในเวหา
ช่างสง่างามวิไล
ฉันจะมุ่งเดินก้าวไป
ประทับไว้ในอุรา

(สุรรัตน์ ปิยะปราโมทย์ ราชินีบุรณะ)

071

ฝัน

อยากจะมีบ้านใหญ่อย่างสวยหรู
ยามฝนตกไม้ทะลุถึงภายใน
อยากจะทำให้ทุกคนมีความสุข
ความทุกข์หนาอย่าได้มาแผ้วพาล

มีประตูหน้าต่างอย่างทันสมัย
อีกทั้งมีคนใช้ไว้ช่วยงาน
มวत्मมนุษย์ใส่ฝันแต่ความหวาน
โปรดหลีกเลี่ยงให้ฝันปลิ้น เป็นจริง

ความฝันแปร

โลกนี้ไม่เที่ยงแท้
ทำดีนี่ เป็นสิ่ง
อย่าฝันให้ เกินศักดิ์
ความฝันปลิ้นมั่นคง

จะอยู่แต่แค่ความจริง
ประ เสรฐฐียิ่งยอด เขียมมยง
เมื่อหมปลักผลักจมลง
ควรต้องปลงทางจิตใจ

(ทัศนีย์ การุณศิริ ราชนิบุรณะ)

072

ฝัน

ฉันฝันว่าฉันได้อยู่ใกล้เขา
แต่กลับกลายเป็นว่า เธอ เป็นคนลวง
ฉันทั้งรักและหลงคนใจหยาบ
แต่บัดนี้ฉันคิดได้แล้ว เธอจำ

รักของเราขึ้นบานซ่าในทรวง
อย่ายี้ดวงใจฉันพลันมลาย
เหมือนมิดคาบกริดลงในใจหนา
ขอบอกว่าช่างมันฉันไม่แคร์

ธรรมชาติ

ป่าไม้ที่เขียวสด
สัตว์ป่าที่ร้ายร้าย
ป่าไม้มีคุณนัก
ช่วยกันพัฒนา

ช่างงามงดมีค่าหลาย
เป็นเจ้าของครอบครองมา
ต้องรู้จักรวมรักษา
ป่าไม้ไทยให้ยั่งยืน

(จินดา จีรกุลวัฒนา ราชนิบุรณะ)

073

ความรัก

อันความรักใคร่คือยาพิษ
ถ้าดูโศกตื้นและ เบิกบาน
เมื่อเข้าใจความรักย่อมตามมา
จะทำให้โลกนี้น่าสดใส

ถ้าพินิจคิดแล้วคือความหวาน
แสนสำราญดูแล้วอย่างงามตา
จะเป็นว่ารักพ่อแม่ญาติใด
แล้วเหตุไฉนจึงมีหาความรักเอ๋ย

วัยรุ่น

วัยนำรักรำ เริง
ผิวกายฟุ้งหอมกรุ่น
หากพบสบนัยดา
อยากพบสบนะนึ่ง

คง เชิง เข้ม เป็นวัยรุ่น
นำจรรยาเป็นนักหนา
กายประหม่าและพรึ่นพริ้ง
มันตาตรงแต่ดวงใจ

(พัฒนา เฟื่องอุบล ราชนิบุรณะ)

074

ฝัน

เฝ้าครุ่นคิดใฝ่ฝันทุกวันคืน
คิดถึง เธอคนเดียวอดชีวา
ขอให้ เขาคืนมาอย่าลืมฉัน
ด้วยคิดถึงออกอ่อนทนกล้ำกลืน

แม้นยามคืนยังเพื่อละ เมอหา
วันปีผ่านไปใจเฝ้าคอย
อย่าแปรผันความรักให้ใครอื่น
จะยืมรีนชื่นใจถ้าไม่จริง

ธรรมชาติ

งามจริงพริ้งเพลิดดา
มองนกบินลับไป
หาใครจะสุขสม
ประดุจผู้ประกาศ

สุดขอบฟ้าสดใส
แสนสุดชื่นรื่นอารมณ์
เท่าชื่นชมธรรมชาติ
ให้ชาวโลกเบิกตาพลัน

(พัชรินทร์ เกษรรัตน์ ราชนิบุรณะ)

075

ความฝัน

อันความฝันมิใช่เป็นความผิด
ฝันอยาก เป็นจิตรกรมีฝีมือ
ฝันอยาก เป็นตำรวจกวาดคนร้าย
แต่ตัวฉันฝัน เป็นพยาบาล

ธรรมชาติ

ธรรมชาติงามหนักหนา
ลมพัดมาค้องกาย
ทะเลและภูเขา
สัตว์น้อยใหญ่สำราญ

ทุกคนคิดก้าวหน้ามิใช่หรือ
เดินมาถือพู่กันและกระดาษ
ที่ทำลายความสุขคนในบ้าน
คง เบิกบาน เมื่อฝัน เป็นความจริง

มาเกิดมาอย่าทำลาย
ช่วยทำให้ใจ เบิกบาน
มีสัตว์ เข้าอยู่ เหมือนบ้าน
เพราะมีบ้านอันปลอดภัย

(พานิต วิภาวารี ราชนิบุรณะ)

076

สันติภาพ

แทบทุกส่วนในโลกขณะนี้
ไอสงครามกำลังแผ่กระจายไป
สันติภาพ เสรีที่ค้นหา
ถ้ามนุษย์สามัคคีกันทุกคน

มันแสนที่ทำให้ใจหวั่นไหว
เปรียบเหมือนไฟไหม้ทั่วทุกตัวตน
สิ่งล้ำค่าจะหาได้ทุกแห่งหน
ย่อม เกิดผล เสรีที่ต้องการ

ความฝันแปร

อารมณ์ของมนุษย์
บางครั้งนำขึ้นชู
บางครั้งสนุกสนาน
บางครั้งนั่งระทม

มันแสนสุดยากหยั่งรู้
บางครั้งเล่าหน้าเศร้าตรม
เชิงสำราญบานภิรมย์
ระคนทุกข์เพียงผู้เดียว

(วัลย์ลีญา สายสะอาด ราชนิบุรณะ)

077

ความรัก

คำว่ารักให้ประจักษ์อยู่ในใจ
 เธอกับฉันมีรักอันกลมเกลียว
 รักนั้น เขาว่าคือการค้นพบ
 รักมีทั้งความสุขสุขชีวี

เก็บซ่อนไว้เพียงลำพังแต่ผู้เดียว
 ไว้ในเสี้ยวแห่งห้วงของความคิด
 มีอายหลบซ่อนได้ในทุกที่
 เมื่อรักมีสุขและทุกข์ย่อมตามมา

ความฝันแปร

ความฝันแปรของเธอ
 ตลอดช่วงเวลา
 โลกหมุนเวียนทุกวัน
 สุดท้ายที่ฉันเพื่อ

มีมาเสมอทุก ๆ ครา
 ที่ฉันมารู้จักเธอ
 ทำให้ฉันมาพบเจอ
 ถึงเธอตลอดกาล

(สุกัญญา แจ่มจำรัส ราชนิบุรณะ)

078

ความฝัน

ความฝันฉัน เคยวาดแต่เยาว์วัย
 ทั้งเรื่องเล็ก เรื่องใหญ่ไม่จําจรรค
 มาวันนี้วันที่ฉันเติบโตใหญ่
 แม้อยู่ไหนห่างไกลไม่มีเลื่อน

เคยวาดไว้สวยงามตามสี่สรรค์
 อยากจะทำฝันของฉันให้เป็นจริง
 มีน้ำใจไมตรีดี เสมือน
 ยังคงเตือนทำฝันนั้นให้เป็นจริง

ธรรมชาติ

ต้นไม้สูงป่าเขา
 เรายังคงเคืองคว้าง
 จะไม่มีสิ่งใด
 จะยังคงปกปักษ์

ลำเนาธารด่านฟ้ากว้าง
 กลางหว่างใจที่ฉันรัก
 หรือแม้ใครทำลายหัก
 รัก "ธรรมชาติ" งดงามเอย

(อมรมาศ อุษาภาค ราชนิบุรณะ)

079

สันติภาพ

สันติภาพโน้มมน้ำใจคน
 เทคน่าเมืองมือไทยไม้หอมศรี
 สันติภาพน้ำเมืองเรื่องเจริญ
 ชาติบ้านเมืองไร้ทุกข์พบสุขมี
 ธรรมชาติ

ชื่นชมธรรมชาติ
 เขียวเข้มในธารา
 นกเอยเจ้าผกผิน
 เมืองไทยน่านิยม

ทรชนพันไปจากธานี
 มีคนดี เป็นศรีแก่บ้าน เมือง
 ได้มีถิ่นสันติภาพอันรุ่งเรือง
 ได้กินดีเป็นศรีแก่พารา

ที่คืนคาสระอาดตา
 ยิ่งพาใจให้รื่นรมย์
 เข้าโอบอุ้มมาให้ชม
 ที่รื่นรมย์มีมากเอย

(วราภรณ์ พุทธรักษา ราชนิบุรณะ)

080

ความรัก

อันความรักอยากนักที่จะบอก
 และเราอาจเศร้าเหงาเพราะชีวิต
 บางครั้งทว่าหัวใจและเศร้าหมอง
 คอยแต่เฝ้าพรั้มเพื่อถึงความรัก

วัยรุ่น

วัยรุ่นวุ่นน่ารัก
 บางครั้งมั่งมีเพื่อน
 บางครั้งกุ่มดวงจิต
 รวมใจใฝ่ปัญญา

เราอาจซ้ำซอกใจในดวงจิต
 เพราะไม่มีมิตรร่วมใจกับใคร ๆ
 คอยแต่เฝ้าความรักของคนอื่น
 ขอให้ความรักจงหวานชื่นตลอดไป

วิชาหลักคือการเรียน
 เราต้องเพียรพยายาม
 เพราะมีมิตรเสนาหา
 และปัญญาช่วยกันคิด

(ทุเรียน วงประเสริฐ ราชนิบุรณะ)

081

น้ำใจ

น้ำทะเลว่าลึกนักยังหยั่งได้
ความจริงใจของคนสุดคันทา
คนรายนั่นหนาที่หาพบ
ฉันจึงขอให้ทุกคนมีน้ำใจ

แต่น้ำใจคนชียังลึกกว่า
เพราะวาจาต่างผิดกับน้ำใจ
พบว่าใจนั้นกดเอาแต่ได้
ดำรงไปจนชั่วมิจนิรันดร

งามแบบไทย

เชื้อ เพื่อและโอบอ้อม
เมื่อนบนั่นต้องกราบ
การกระทำแบบไทย
หากทำแล้วล้ำลือ

จิตนอบน้อมอ่อนนวจา
ให้เขาทราบว่ามีบถือ
นั้นอ่อนไหวเหมือนลมมือ
นั่นก็คือสิ่งนำท่า

(ยาหยี่ เขียวพระอินทร์ ราชนิบุรณะ)

082

น้ำใจ

อันคนเราทุกคน เกิดมา
ความมีน้ำใจคอกันนั้น
การที่คนมีน้ำใจอยู่ในโลก
เราควรผูกน้ำใจไมตรีไว้

ควรพึงพาอาศัยไว้ใจกัน
ช่วยผูกพันกระชับมิตรไมตรี
ผ่อนไสรภสสร้างจากร้ายกลีบกลายดี
ช่วยโลกให้พบสุขทุกเวลา

ธรรมชาติ

ร่มไม้และต้นหญ้า
อบอวลด้วยกลิ่นไอ
เราควรอนุรักษ์
อุดสำห้สืบเนื่องมา

ที่ผืนนาอันห้องใส
แต่น้ำใจของชาวนา
สิ่งอันดีที่มีค่า
ด้วยเวลาอันยาวนาน

(รัตนา สัจจาพิทักษ์ ราชนิบุรณะ)

083

ความรัก

หัวใจใครมีรักสลักอยู่
เราทุกคนดิ้นรน เพื่อหันทุกข์
ลองมีรักดูซิจะมีสุข
ขอให้รักตราตรึงอยู่ในใจ

ย่อมต้องรู้ซาบซึ้งถึงความสุข
หาความสุขใส่ตนทุกคนไป
อาจหันทุกข์ตั้งใจได้หวังไว้
ให้สดใสชื่นบานช้านาน เทอญ

ชาวนา

ชาวนาผู้กำเนิด
ทำนออย่างทุกขันธ์
ชาวไทยควรสรรเสริญ
ถึงแม้เป็นบัณฑิต

ผู้ก่อเกิดอาหารคน
เพื่อให้คนมีชีวิต
อย่าประเมินชาวนาผิด
ในชีวิตต้องกินข้าว

(บุษยา สิงห์ตาก้อง ราชินีบุรณะ)

084

น้ำใจ

น้ำใจคือสิ่งที่ฉันไม่หา
ว่าเดี๋ยวนี้ทำไมจึงไม่ได้
ดูๆ เศรษฐกิจยังเหือดแห้ง
สังเกตดูแล้วมีน้ำใจแห่ง

ด้วยวาจากรู้ถึงจิตใจ
เท่าใดใจจึงมีแต่แห้งแล้ง
ใครที่แบ่งปันน้ำใจดังแม่
โลกนี้ฉันคงต้องปลงแล้วเอย

วัยรุ่น

เราเป็นวัยรุ่นสาว
สงวนศักดิ์และศรี
การไหว้ภริยาดี
ด้วยพัฒนาใจ

ของชาติชายไทยเสรี
ถึงใจร้อนและอ่อนไหว
มีความงามแบบไทยไทย
ชาติเราให้รุ่งเรืองเอย

(จันทนา สอดแสงอรุณงาม ราชินีบุรณะ)

085

ความรัก

โอ้ว่าชีวิตนี้เราไร้รัก
คงมีความสุขสุดซึ่งใจ
อยากจะมีความรักที่หลากหลาย
ขออย่าช้า ระกำใจและชื่นชม

ธรรมชาติ

ยาม เข้าคะวันส่อง
ยาม เย็นลมพัดมา
หม่อมวลไม้หลากหลาย
งามหน้านิยมน

อยากประจักษ์ว่ารัก เป็นใจ
และร้องได้แสน เศร้าสุดตรอมตรม
รักหญิงชาย เคล้ำคดองสุขสม
ดูจลอยลมตั้งว่าวที่ขาดลอย

ดูแสงทองจับขอบฟ้า
สุขอุราแสนภริมย์
แสนสบายและนำชน
ธรรมชาติสมตั้งวิมาน

(ส้มเข้า ทองมา ราชนิบุรณะ)

086

น้ำใจ

น้ำใจที่ทุกคนอยากได้พบ
คนไทยมีก็คืนด้วยทุกพาทิ
น้ำใจนั้นกว้างไกลไม่สิ้นสุด
หากเราอยากให้อันนั้น เป็นสุข

วัยรุ่น

ยาม เราเข้าวัยรุ่น
คิดถึงแต่กายา
ทุกวันจะชื่นชม
ไม่ว่าจะร้อนหนาว

ควรเลือกคบในตัวเองที่แสนดี
ซึ่งการมีน้ำใจนั้นแสนสุข
ให้คนนั้นอ้ากว้างในใจทุกข
ก็ควรมีน้ำใจให้บ้างเอย

ก็หมกมุ่นในชีวา
ที่เติบโต เข้าหนุ่มสาว
ให้อารมณ์อยู่ทุกคราว
ก็ผ่อนคลายด้วยรักเอย

(ปราณี ใจสงเคราะห์ ราชนิบุรณะ)

087

สันติภาพ

สันติภาพคือสิ่งสูงสุดประ เสด็จ
ปลูกฝังสันติภาพภายในใจ
สันติภาพคือสิ่งดีที่ควรสร้าง
เพื่อโลกเราจะได้สุดสวยสด

จงมาเถิดช่วยกันสร้างมันไว้
หยุดสงครามไว้อย่าให้ได้ปรากฏ
เพื่อลดล้างสงครามไปให้หมด
เมื่อเราลดการรบรฆ่าฟันเออ

ชานา

ชานาคือผู้ให้
ชานาพลิกแผ่นดิน
ชานาแสนลำบาก
ราคาข้าวทั้งผอง

ปลูกข้าวไว้ให้เรากิน
ให้เป็นถิ่นที่เรื่อรอง
แสนเหนื่อยยากน้ำตานอง
พ่อค้ามองแล้งก็เขิน

(ราตรี ศรีเพ็งแก้ว ราชนินุระณะ)

088

ความรัก

โอ้ความรักความหวานที่ฝันหา
ถ้ารักแล้วรอนรานใจแทบพัง
เมื่อรักแล้วคราใดใจแทบขาด
อยากให้โลกสดสวยสิ่งใสภา

ยังครึ่งตราติดใจในความหลัง
ความสมหวังหมดสิ้นสิ่งปรีดา
อยากประกาศว่ารักยังฝันหา
จงหวานมาอีกครั้งยังเฝ้ารอ

ธรรมชาติ

สนพรวปิวสะบัด
คลื่นสกลชัคครืนครืน
น้ำค้างพรหมพรางพราย
ธรรมชาติคือผู้ให้

ลมหวนพัด เย็นระรื่น
โลกสดชื่นคืนสุขใจ
กิ่งใบไม้โอนเอนไหว
สิ่งอื่นใดในโลกา

(อรุณี เหลือปฐมวัย ราชนินุระณะ)

089

ความรัก

ความรัก เอยว่าหวานปากน้ำผึ้ง
จะได้มีวันคืนชื่นชีวา
แต่ในใจนั้นหนา เฝ้าทวารัก
ทุกวันคืนพร่ำเพื่อละ เมอไป

เฝ้าคณิงถึงแต่วันนี้มาหา
ไอ้รักหนาสุดซึ่งครึ่งฤทัย
ยาก เกินหักจิตใจให้หวั่นไหว
ว่า เมื่อไครจะมาทวญครวญกลับคืน

งามแบบไทย

งามไต่ที่ว่าสวย
ดูกันแล้วว้าไป
งามฉันมีมากนัก
ยอด เยี่ยมสถาบัน

มากมีด้วยจิตใจ
มีข้าง ไทพร้อมช่วยกัน
ต้องรู้จักพิศ เสือกสรรค์
ใจจิตนั้นงามแบบไทย

(รัชดาพร เสี่ยงรักษา ราชนิบุรณะ)

090

ความรัก

เราเข้าใจว่าความรักคือการให้
เมื่อมันหวานกลับมากจะ เจ็บหนัก
อีกมากมายมีสุขก็ เพราะรัก
เราจึงครวญไครคิดที่จะได้

แต่อย่าได้ เผลอโพรกับมันนัก
แล้วรู้รักจะ เป็นไปโดนกัน
ร่วมกันปลูกต้นรักขึ้นในหทัย
ที่จะไม่มมงายถึงแต่ความรัก เอย

ชาวนา

กระดูกลิ้นหลังไทย
เป็นนุศทรพย์ที่มีค่า
เริ่มต้นแสนลำบาก
พวก เราจึงสมควร

ผู้ที่ได้คือชาวนา
แม้ว่า เหนื่อยก็ยอมทน
ไม่ปรีปากแม้ค่าบ่น
ที่จะสรรวญถึงชาวนา

(สุภาณี ถวายทรพย์ ราชนิบุรณะ)

091

ความรัก

ความรักมักมาในหน้าแล้ง
 ว่ามัดนี้ในใจมีใครอยู่
 หากความรักมิใช่เหมือนยาขม
 หากวันใดรักจางและร้างรา

พร้อมทั้งแจ้งให้ใจฉันได้รู้
 เรา เป็นผู้ขึ้นนำความรักมา
 ฉันคงขมรมย์รื่นชื่นหนักหนา
 ฉันคงซาซिनแล้วนะแก้วใจ

ความฝันแปร

ความฝันแปรฝันผวน
 เกิดขึ้นมากมายจน
 หาก เกิดฉันคงหลีกเลี่ยง
 ไม่พบสบนานมา

มัก เรรวนง่วนสับสน
 ฉันสับสนและชินชา
 และต้องปลุกไปไกลดา
 จน เวลาสับสนล่องไป

(รุ่งทิพย์ เจริญสุข ราชนิบุรณะ)

092

ความรัก

ทุกคน เกิดมาย่อมได้รับความรัก
 สุดที่พวกนั้นจะพรณา
 บิดามารดาผู้ให้กำเนิด
 อย่าให้ความรักนี้สูญแก่ใคร

ทำให้เรารู้จักว่ามีค่า
 ว่ารักนี้หนามาจากไหน
 สุดจะ เติบโตความรักนี้ไว้
 จงจำไว้สิ่งนี้นั้นมีค่า

ธรรมชาติ

ท้องฟ้าดูสดใส
 ปกคลุมพนาดี
 น้ำใสในทะเล
 ธรรมชาตินี้ น่าสน

ดูสำรวย เป็นราศรี
 ในป่านี้ช่างรื่นรมย์
 ช่างรวน เรเหมือนใจคน
 ถ้าทุกคน เข้าใจดี

(กัลยา ยิตวิริยนนท์ ราชนิบุรณะ)

093

ฝัน

คนทุกคนนั้นย่อมมีความฝัน
 คนผู้นั้นใช้ชีวิตไม่คุ้ม เครือ
 สิ่งทีฝันไม่ควรจะสูงนัก
 ว่าทำได้แล้วไม่ควรจะประวิง

ฝันจะพัด เป็นจริงก็ต่อเมื่อ
 มุ่งไป เพื่อให้ความฝันกลายเป็นจริง
 ตระหนักถึงอุปสรรคที่มากสิ่ง
 จงทำจริง เพื่อฝันนั้นลุล่วงเลย

ธรรมชาติ

ป่าเขาลำเนาไพร
 เกิดได้ทุกวัน
 ทิวเขาในทุกภาค
 เกิดเองดังเช่นคน

ก่อเกิดได้อย่างไรกัน
 สิ่งพัวพันได้เวียนวน
 กำเนิดมากทั่วทุกหน
 ซึ่งเกิดบนโลกนี้เอย

(พรทิพย์ ช่วยประสาทวัฒนา ราชนิบุรณะ)

094

ฝัน

ฉันเกิดมาฉันต่ำต้อยน้อยค่า
 ฝ่ำคิด ฝ่ำแต่ฝันจนฉันกลัว
 แด่ความฝันของฉันยิ่งแกร่งกล้า
 ฉันนั่งคิดนั่งฝันทุกวันปี

ฉันไม่กล้าอาจเอื้อมให้เกินตัว
 แม้ว่าจะตัวฉัน เองยังน้อยค่า
 คิดเห็นบ้างว่าฉัน เป็นนั่นนี่
 ว่ายังมีตัวฉันในฝัน เอย

งามแบบไทย

งามเอยงามจริงเจ้า
 ในจิตมิคิด เรือน
 ยามจะกล่าววาจา
 ยามเดินช่างอย่างเื่อง

อยู่กับเหยา ฝ่ำกับเรือน
 กระทำตัวแบบไทยไทย
 ไม่เลื่อนลา ยังฝังใจ
 งดงาม เอยงดงามจริง

(อุทัยวรรณ คงหมวก ราชนิบุรณะ)

095

สันติภาพ

ความเป็นธรรมมันอยู่ที่ไหน เล่า
 อพยพหนีจากถิ่นทิศ
 นีหรือสันติภาพคำจูนโลก
 เหตุอันใดความทุกข์มากล้ำกราย

ที่พสกเขาต้องมารับความผิด
 อยู่เป็นนิจประจำแต่ก่อนมา
 คอยดับโศกความทุกข์ให้เลื่อนหาย
 ให้เพื่อนสหายข้างชาติต่างอดรน

ชาวนา

ชาวนาคือสันหลัง
 เกษตรกรทำนา เพลิน
 อุดสาหกรรมูกฝ้ายพัน
 เราควรพัฒนา

ที่อยู่รุ่งความ เจริญ
 เชิดช่วยชาติทำข้าวมา
 ปชกกล้ามัน เติบโตมา
 สันหลังชาติให้เจริญ

(อุทัยรัตน์ หาญเสนห์ลักษณ์ ราชนิบุรณะ)

096

ฝัน

ฝันของฉันไปไกลสุดหล้า
 ฝันว่าแผ่นดินนี้สีอำไพ
 แต่ว่าฟ้าวันนี้ไม่สดใส
 เป็นอย่างไรหนอใจใคร่ขอมถาม

ฝันว่าฟ้างามงดและสดใส
 ฝันว่าใจมนุษย์สุดดีงาม
 และจิตใจมนุษย์แสนดำทราวม
 ทำไมหนอความฝันฉันแสนไกล

วัยรุ่น

วัยรุ่นคือวัย เริ่ม
 ผู้ใหญ่ควรทำความเข้าใจ
 วัยรุ่นอาจจะดี
 ทุกคนควรเข้าใจ

ช่วงแต่ง เดิมสิ่งดีงาม
 เข้าใจบ้างอย่าขุ่นใจ
 สิ่งที่ดีและ เหลวไหล
 ช่วงต่อไปอาจจะดี

(ฉันทนา ชันมัน ราชนิบุรณะ)

097

สันติภาพ

ชีวิตคนเรานาน เน่า เกิดมา
สันติภาพนั้นหนานพินาใหญ่ยิ่ง
ประเทศยักษ์ใหญ่ที่ใครยกย่อง
เราหลงจมปลักว่าหลักการดี

พวกเราค้นคว้าใฝ่หาทั้งจริง
แต่ในความจริงหรืออดีตที่มี
คอยแต่จะจ้องให้ต้องหมองศรี
แต่หาได้มีแม้ความจริงใจ

วัยรุ่น

พวกเราเหล่าวัยรุ่น
เต็มไปด้วยชีวิต
ถ้าโลกขาดวัยรุ่น
โลกาพาชม เซา

ถึงวัยรุ่นก็ยังดี
เหมือนอัคคีที่แผดเผา
เครื่องคำจูนเหมือน เบ็น เซา
เนะ พวกเราก็ก้าวสำคัญ

(อัญชิต วงษ์พานิช ราชนิบุรณะ)

098

ความรัก

ความรักไม่เคยจริงยั่งยืน
ความรักที่ฉันได้มาเกิน เขา
แต่ความจริงความรัก เหมือนยาพิษ
ความรัก เอยย้อมไม่ปราณีใคร

ถ้าไปยื่นสัมผัสกับมัน เข้า
เมื่อมีเค้าแห่งความรักในใจ
ถูกเพียงนิคชีวิตอาจทุกขได้
เปรียบเหมือนไฟเผาผลาญร้ายราน เอย

งามแบบไทย

งามแบบไทยสมัยนี้
ใครใครใครรู้จัก
ยิ่งดูยิ่งน่ารัก
ถูกหลานคนสุดท้าย

หากดูดีได้ยากนัก
มักจะหักกันมากมาย
ไม่รู้จักว่าเสียตาย
จงจำไว้ได้จึงดี

(เบญจวรรณ นิยมพันธ์ ศรีวิชัยวิทยา)

099

ฝัน

ในอดีตในความฝันที่เป็นจริง
ความฝันย่อมมีได้กัน เด็ก เล็ก
คงจะมีสักวันที่มีค่า
เหมือนรักในความฝันที่มีนี้

ที่จะวิ่งไปหาความสำเร็จ
ถึงจะ เด็กก็มีค่าแค่ฝัน
เมื่อฝันมากก็พบกับสิ่งดี
จะได้ดีก็หลงหลับตาฝัน

ความฝันแปร

ทำไมความฝันแปร
ที่ฉันได้มานั้น
ท้องฟ้าที่มี เมฆ
เหมือนความรักที่ได้

มีอาจแนจากใจฉัน
เพียงความฝันอันแสนไกล
ย่อมมีวันสูญสิ้นไป
มีค่ามาก เกินจากไป

(ลัดดา ผิวชะอิฐ ศรีวิชัยวิทยา)

100

ความรัก

กลอนบทนี้มอบไว้ด้วยใจรัก
เหมือนความฝันความจริงทุกสิ่งอัน
เปรียบความรักครั้งแรก เหมือนกุหลาบ
เป็นรักที่มอบให้ทั้งใจกาย

ใครประจักษ์รักแท้ไม่แปรผัน
ระลึกมันควรอยู่มีรูคสาย
เราซึ่งทราบดีใจอยู่ไม่รู้หาย
มีสลายจากใจนี้ตราบนิรันดร์

ธรรมชาติ

ไม่งามยามฤดู
ผลอใจให้ต้องคิด
สดชื่นทั้งใจกาย
เด็กไทยควรต้องคิด

ฉัน เฝ้าดูสดชื่นจิต
เฝ้าชมชีวิตมีรูหน้า
จิตใจหายคายนทุกขจิต
ถ้าไม่งามจิตงาม เอย

(แสงเดือน สัมบุญจาดิ ศรีวิชัยวิทยา)

101

ความรัก

ความรักของเด็กบริสุทธิ์ยิ่ง
หากวัยรุ่นคนใดได้มาพบ
หากความจริงใจในความรัก
ก่อให้เกิดความทุกข์ระทม

เปรียบ เหมือนสิ่งมีค่าการมาพบ
ยิ่งประสบแต่ความทุกระทม
อกต้องหักสุดฝืนความขื่นขม
ยิ่งตรอมตรมสุดแสนจะทนใจ

ชานา

สยามขึ้นอยู่ยง
ชานาสันหลังไทย
พี่น้องควรนึกคิด
หยาดเหงื่อเลี้ยงชีวิต

ความมั่นคงเกิดจากใคร
ปลูกข้าวไว้ให้เรากิน
ข้าวน้อยนิดควรถนิน
นี้แหละหนาชานาไทย

(คำฟู กล่อมหุ้ม ศรีวิชัยวิทยา)

102

ชีวิตกับสังคม

เกิดมามีชีวิตต้องพึ่งผู้
ยิ่งเจอคนมากมายที่หมายนัย
ต่างคนต่าง เมินหน้าพามิตรหาย
ชกชิงวิ่งราวยังขับรถชน

พบปัญหาต้องมีความเพียรหนัก
จักถลอล้อมลวงหลอก เห็นแก่ตน
ใจหยาบคายฆ่าฟันกันสับสน
ความเป็นคนไม่มีในสังคม

ธรรมชาติ

แสงทองส่องลับฟ้า
สายลมเย็นชวนคิด
คิดคราใดใจหวั่น
สายลมเป็นเพื่อนข้า

ทุกอ้อมหวั่นคล้ายมิดมิด
เหมือนมีมิตรเคียงกายา
ยิ่งหว่านเมื่อผ่านมา
ยามพัดมาพาชื่นใจ

(อาจารย์ สระน้าหวาน ศรีวิชัยวิทยา)

103

น้ำใจ

อันน้ำใจอยู่ในใจใครจะรู้
 ว่าน้ำใจที่นั่นแสนท่วงโย
 น้ำใจที่ประเสริฐ เป็นเลิศนัก
 ยามที่พี่ย่างไกล้วยชรา

อยากหยิ่งดูให้รู้แน่แท้ใจ
 ชายซึ่งในน้ำใจ พี่ที่มีมา
 โยยึดยักในน้ำใจที่มีค่า
 น้อมคงทาน้ำใจให้กับคืน

วัยรุ่น

วัยรุ่น รื่นร้ายนัก

เริ่มคิดมากมักผิด
 ชอบคิดแต่เรื่องรัก
 ถ้าผิดมักพยายาม

พอสักพักชักหมดฤทธิ์
 พาชีวิตให้ผิดตาม
 จึงออกหักไม่เกรงขาม
 ไม่แผลงท่าตามใจคน

(สุนทรภู่ มหาสังข์ ศรีวิชัยวิทยา)

104

ความรัก

จากกันไกลสุดขอบฟ้ามหาสมุทร
 จึงจากกายแต่ใจนั้นยังนำพา
 อยากจะไปให้พ้นคนใจยักษ์
 เอาแต่ได้มิให้คนเฝ้ารอ

มีอาจหลุดจากความรักสักทีหนา
 อยากเห็นหน้า เข้าเย็นมิเว้นวาย
 ไม่รู้จักความ เข้าใจอะไรหนอ
 ดวงใจท้อรักแล้วซ้ำจำใจหน

วัยรุ่น

แพ้ชื่นทันสมัย

วัยรุ่นทุกแห่งหน
 อยากรู้ว่าใครหนอ
 วัยรุ่น เป็นวัยงาม

วิ่งเล่นไปตามใจคน
 ยังเด็กทนสนใจตาม
 ยังเกิดก่อจนสิ้นหลาม
 สอนเดินตามอยู่เรื่อยไป

(สุภาภรณ์ จิระศิริโชติ ศรีวิชัยวิทยา)

105

ความรัก

ในวันนี้ เป็นวันฉันพบรัก
 คิดถึง เธอทุกวันทุก เวลา
 ด้วยใจรักจริงทุกสิ่งมี
 ด้วยรักของฉันมีนั้เสมอ

สุดจะหักดวงจิตให้คิดหา
 ช่วนนำพารักไปให้กับเธอ
 ทุกคืนวันสุดจะกลั่นใจให้เจอ
 มอมให้เธอผู้เดียวด้วยใจจริง

ธรรมชาติ

พฤษภสุดสดใส
 ใครได้ยลได้ชม
 ยามใดสุดใสก เสร้า
 สุขใดจะนำพา

สุดหัวใจยามคอมดม
 ต้องสุขสมใจหนักหนา
 ให้ใจเจ้าเฝ้าเสาะหา
 เท่าชื่นชมธรรมชาติ

(วินัย ทาสวน ศรีวิชัยวิทยา)

106

ความรัก

เมื่อหัวใจเรา เริ่มจะมีรัก
 ความรักนั้นต้อง เข้าใจทั้งสองคน
 ความ เข้าใจ เป็นบ่อ เกิดของความรัก
 ชีวิตนั้นจะขึ้น ในวันนาน

จะห้ามหักหัวใจไม่ เป็นผล
 จะส่งผลให้ชีวิตจิตขึ้นบาน
 ด้วยความรักภักดีและสงสาร
 ถ้าสาบานรักกันชีวิตรันดร์

ความฝันแปร

เมื่อ เวลาแปรฝัน
 เพื่อพัฒนาไป
 ถ้าย่ำอยู่กับที่
 คนไทยทั้งใน เมือง

ทุกสิ่งนั้นย่อม เคลื่อนไหว
 ให้เมืองไทยนั้นรุ่งเรือง
 ย่อมไม่มีความฟูเฟื่อง
 ต้องฟูเฟื่อง เรื่องการเรียน

(สมบัติ ศรีเรือง ศรีวิชัยวิทยา)

107

ความรัก

รู้ทั้งรู้ว่าต้องเจ็บมากนัก
 รู้ทั้งรู้ว่าใจต้องอับจน
 ยามเธออยู่ฉันไม่รู้ว่าจะรัก
 อยากจะไปพบหาเพื่อเจอจะเจอ

ธรรมชาติ

รุ่งอรุณฟ้าใส
 มองทั่ว เห็นตัวปลา
 ทุกสิ่งหน้าร้อนรมย์

รู้ทั้งรู้ว่ารักไม่เป็นผล
 รู้ทั้งรู้แต่ก็ทน เพราะรักเธอ
 ยามเธอจากฉันทั้งรู้ว่าใจเพื่อ
 ใจฉันเพื่อถึงเธอทุกคราตรี

น้ำเย็นไหล เห็นต้นหญ้า
 ว่ายไปมาน้ำชื่นชม
 เพราะพระองค์เป็นผู้สร้าง

(น้องนุช ห้วยหงษ์ทอง ศรีวิชัยวิทยา)

108

ความรัก

ไอ้ความรักมันแสนจะสุดซึ่ง
 มันต้องซัดดวงใจเมื่อได้คิด
 อยากจะบอกว่ารักสักเพียงใด
 ความรักจึงขาดสลายเหมือนคล้ายเกลียว

ชานา

คืนข้าวดูสดใส
 ลงแรงแปลงขึ้นมา
 เม็ดของข้าวทุกเม็ด
 มีนึ่งนึ่งหนักหน่วงราว

ใครดูซึ่งไม่ลึกถึงดวงจิต
 เมื่อหลงผิดรักเขาเพียงข้างเดียว
 แด่ดวงใจไม่กล้าหาเจตียาว
 เพราะเธอเปรี้ยวเกินกว่าที่จะรัก

เป็นจิตใจของชานา
 เป็นที่มาของเม็ดข้าว
 กว่าที่จะเด็ดเสร็จทุกครา
 ดังเช่นข้าวถูกทับถม

(เจตน์ สะอาดชูชม ศรีวิชัยวิทยา)

109

ความรัก

ความรักฉันพึงประจักษ์รักยิ่งใหญ
 เมื่อมีรักแสนสดชื่นใจรื่นลม
 รักฝากใจให้เธอเพียงผู้เดียว
 ในมีข้าคงได้ครองใจเธอ

แสนสดใสใครเล่าจะชื่นชม
 คงได้ชมความรักในไม่ช้า
 ต้องแล เหลียวไฝหาในภายหน้า
 แอมมอง เธอทุกวันจนวันตาย

วัยรุ่น

วัยรุ่นสุดแสนเศร้า
 ใครเล่าจะชื่นชม
 ดวงใจกระซิบรัก
 ความรักฉันยิ่งใหญ

ใจของเราจะต้องกรม
 ก็ต้องดมความหอมใจ
 พึงประจักษ์รักสดใส
 ขอมอบให้ดวงใจเธอ

(สมนึก แซ่ตัน ศรีวิชัยวิทยา)

110

น้ำใจ

สินน้ำใจคือสิ่งอันมีค่า
 เป็นสิ่งที่ช่วยชบชวญกำลังใจ
 ผู้ที่มีน้ำใจอันประเสริฐ
 สิ่งได้มาจากฤดี

กลิ่นออกมาจากฤทัยด้วยใจหมาย
 เพื่อมอบให้ เป็นสิ่งเตือนถึงความดี
 และงามเลิศด้วยดวงใจไว้ทุกที่
 น้ำใจนี้ประเสริฐยิ่งกว่าสิ่งใด

วัยรุ่น

วัยรุ่นุ่นค้นคิด
 คิดลองของยั่วตา
 มีความคิดสร้างสรรค์
 เพื่อช่วยหาความจริง

วัยผูกมิตรคิดไฝหา
 เพื่อค้นหาความเป็นจริง
 มีส่วน เป็นทุกสิ่ง
 ในทุกสิ่งที่ตั้งใจ

(สมพร แดงอุบล ศรีวิชัยวิทยา)

111

ความรัก

ความรักนี้มีนิยามอยู่มากมาย
เป็นทฤษฎีที่ยากต่อกวจรด
แต่ เป็นสิ่งที่ทุกคนพึงประสงค์
ความรัก เกิดขึ้นได้จริงทั้งหญิงชาย

จะขยายอย่างไรจึงจะหมด
ทั้ง เลี้ยวลวดคววนและวุ่นวาย
ความมั่นคงจะรุดสู่จุดหมาย
อาจสลายจากไปไม่คืนมา

วัยรุ่น

เป็นวัยที่นำรัก
เปรียบ เช่น เป็นรูปผา
เป็นวันที่สดใส
ทุกสิ่งนำชื่นชม

และรู้จักพัฒนา
มีคุณค่าที่น่านิยม
ทั้งกายใจไม่ดรอมนครม
ล้วนสุขสมทุกวัน เอย

(สุภาณี สังข์ฉายา ศรีวิชัยวิทยา)

112

ฝัน

ฉันฝันถึงคืนวันอันสดใส
เธอคอยช่วยคิดแก้ไขในทุกสิ่ง
ฝันคืนนี้มีสุขมากกว่าทุกข
อยากจะฝันอย่างนี้มีลิ้ม เลื่อน

มีเธอใกล้ชิดฉัน เป็นสุขยิ่ง
ใจปรึงรัก เธอ เอ่อล้นทรวง
แสนสนุกสุขใจหาใครเหมือน
ใครช่วย เตือนให้ฉันฝันนั้นอีกที

ธรรมชาติ

ธรรมชาติของไทย
ความงามมีมากนัก
เชิญชวนทุกท่านมา
มีทะเลสวยงาม

นามนี้ใครก็รู้จัก
ในทุกจังหวัดบ้านเรา
มีทั้งน้ำตกภูเขา
เป็นปีท่องเที่ยวของไทย

(ธิดา เบญจลักษณ์ ศรีวิชัยวิทยา)

113

ความรัก

อันความรักนี้สุดจะหยิ่งถึง
 อยากรู้ดีกว่า จะคิดถึงใคร
 ถ้าเธอจากฉันไปใจคงซ้ำ
 รักของฉันที่มีให้คือ เธอ

ยังคงถึง เธอใจหวั่นไหว
 แต่ว่าใจของฉันคิดถึง เธอ
 จะขอจำวันนั้นอยู่เสมอ
 ยิ่งพรา้เพื่อ เหม่ลลวยคอย เธอมา

ธรรมชาติ

ป่า เขา ลำเนาไพร
 แสนดีและมีค่า
 คิ่งน้ำที่แสนกว้าง
 ประดับอยู่ในใจ

ไกลแสนไกลสุดสายคา
 ช่วยรักษาความเป็นไทย
 ดูแล้วสร้างความสะดวก
 ดูแล้วไซ้ไรไม่เสื่อมคลาย

(วรรณภา กัลยาณพงศ์ ศรีวิชัยวิทยา)

114

น้ำใจ

น้ำใจของ เพื่อนมนุษย์สุดลึกล้ำ
 จิตใจนำขึ้นชมอันล้ำลึก
 บ้างมีน้ำใจบ้าง เห็นแก่ตน
 จะทำความดีที่นำขึ้นชม

อาจจดจำได้ด้วยความรู้สึก
 เป็นความนึกคิดของคนในสังคม
 นี้คือคนทั้งหลายในสังคม
 ดังยามที่รักกรรม เปลี่ยนเลย

วัยรุ่น

วัยรุ่นสมัยนี้
 มีทั้งหญิงและชาย
 รสนิยมวัยรุ่น
 ดูหลากหลายหลายหลาย

แต่งกายดีมีมากมาย
 แข่งกันสวยดูรุ่นวาย
 มีในหมู่เพื่อนทั้งหลาย
 ซึ่งสวยงามในสังคม

(พรพรรณ แซ่ลี ศรีวิชัยวิทยา)

115

ความรัก

ความรักอันบริสุทธิ์สุดหาได้
 ความรักดี เป็นสิ่งที่หาญท้าว
 ความรักคือกรุไถ่นั้นจริงใจ
 รักจากใจให้ได้ชื่นกมล

อยากจะทำให้รักนั้นจงยั่งยืน
 ความรันท้าวยากจะเกิดกับทุกคน
 จะหาได้ทุกทีไปไม่สับสน
 เพราะปวงชนต้องการรักรักแท้เอย

ธรรมชาติ

ป่าเขาลำเนาไพร
 ฉันทิด เคยท่วงดึง
 ธรรมชาติชมชื่น
 น้ำตกทุกทีไป

เราเคยไปว่างามยิ่ง
 เพราะทุกสิ่งนั้นฝันไป
 เคยชมชื่นรื่นฤทัย
 ล้วนงดงามในโลกา

(วิลาวัลย์ แซ่ตุ๋ ศรีวิชัยวิทยา)

116

ความรัก

ความรัก เป็นสิ่งดีมีค่ายิ่ง
 ไม่มีทุกข์มีแต่สุขทุกเวลา
 เราเกิดมาด้วยความรักสมัครสมาน
 ถึงวันนี้วันหน้าจะลาไกล

เป็นความจริงในชีวิตคิดฝันหา
 ถึงจะมีแต่หน้าตาความอาลัย
 ใจชื่นบานยิ้มแย้มและแจ่มใส
 ในหัวใจยังซ้า เลื่อนมิ เลื่อนกลาง

ธรรมชาติ

แม่น้ำและภู เขา
 มีผู้คน เดินไป
 งาม เอยช่างงามนัก
 โชคดีที่เรามา

อีกลำเนาที่กว้างใหญ่
 เกี่ยวกันมากหลากหลายตา
 สุดประจักษ์กับสายตา
 ได้พบพาความงดงาม

(ฤตินารถ ดระกรุดแก้ว ศรีวิชัยวิทยา)

117

ฝัน

ฝันนั้น เป็นความฝันอันประเสริฐ
 ฝันนั้นจะ เป็นจริงทุกสิ่งอัน
 ฝันนั้นว่าพบฝันอัน เป็นสุข
 หากมีทุกจกัปรับทุกข์ให้ เข้าใจ

แสนล้ำเลิศ เมื่อนอนหลับพบกับฝัน
 อยากจะฝันต่ออีก เพื่อหลีกเลี่ยง
 ไม่เกิดทุกข์ เศร้าหมองผองสงสัย
 เป็นกลไกในการนำความฝันมา

วัยรุ่น

วัยรุ่นรุ่นแต่รัก
 ด้วยรักและผูกพัน
 ใครหนอสร้างมา เกิด
 รักไปก็ไร้ค่า

มักจะจับคู่ครองกัน
 จึงสร้างสรรค์ความรักมา
 ความรัก เลิศเพลิดแพรวดา
 ควรศึกษาทางการเรียน

(สมโภชน์ ศรีเต่า ศรีวิชัยวิทยา)

118

ความรัก

รักแรกแสนหวานฉ่ำสุดล้ำลึก
 เผ้าคะนิง เพื่อหาทุกวี่วัน
 รักแท้ต้องมั่นใจว่ารักจริง
 จะคอยรักและห่วงใยไม่ขาดช่วง

ไม่ยอมฉีกสิ่งใดได้แต่ฝัน
 ไม่เป็นอันทำสิ่งใดให้ลุล่วง
 ไม่ทอดทิ้งให้อ้างว่าง เพราะความห่วง
 ขอเธอลวงลู่ไปในทางดี

ธรรมชาติ

ธรรมชาติสดชื่น
 ผู้ใดได้มาพบ
 ดอกรักมีความหมาย
 ให้โลกดูสดใส

ช่วยหล่อเลี้ยงพื้นพิภพ
 จะสงบสุขสบายใจ
 เพื่อผ่อนคลายทุกสิ่งไป
 สมตั้งใจปรารถนา

(รุ่งนภา ห้วยหงษ์ทอง ศรีวิชัยวิทยา)

119

ฝัน

เราทุกคนมีสิทธิ์ที่จะฝัน
ฝันถึงแต่คนรักตลอดไป
โอ้ความฝันครั้งนี้คงสิ้นสุด
ฝันครั้งนี้คงต้องสิ้นมลาย

ไม่อาจกันความฝันอันนั้นได้
แต่ทำไมฝันถึงพสนกสับกลาย
เปรียบประดุจภูผาที่สลาย
ได้จางหายจากใจไปแล้วเอย

ชาวนา

ชาวนานั้นปลูกข้าว
ท่านนั้นต้องพรวนดิน
นำสงสารชาวนา
เพราะท่านเพียงคนเดียว

พวกเราเฝ้าแต่คอยกิน
แต่เรากินเพียงอย่างเดียว
ที่อุดรสำหมาเก็บเกี่ยว
เราได้เคียงกินข้าวกัน

(รุ่งระพี สันติภภาพ ศรีวิชัยวิทยา)

120

สันติภาพ

ระหว่างทาง เบียด เบียนและนั่ง เอย
ชื่อว่าทางสันติภาพปราบภัยพาล
เชื่อมทางผ่านชาติไหนได้ทั้งนั้น
ด้วยความรักสันติสุขดราบทุกยาม

เส้นทางนี้ถูกละเลยไม่เคยผ่าน
สร้างรากฐานไมตรีความดีงาม
ถ้าตั้งมั่นไม่เบียด เบียดไม่เหยียดหยาม
ต้องสร้างความสามัคคีที่หมู่ชน

งามแบบไทย

งามแบบไทยล้ำค่า
ชนบทและ เมืองกรุง
ศิลปะ โบราณสมัย
เสริมชาติภระ เตื่องนาม

เชิดชูหน้าความ เรืองรุ่ง
ดำรงหมายมุ่งสร้างความงาม
และน้ำใจชาวสยาม
ดำรงเห็นงามท่องเที่ยวไทย

(จตุพร ศิลามณีรัตน์ ศรีวิชัยวิทยา)

121

ธรรมชาติ

เมฆลอยไกลลึกลับ
ฟ้าครึ้มครวญเคร่งเครียด
ไม้ต้นสิ้นกระแจะ
ฝนชะหน้าดินล้า

ความรัก

จะรักใครใครจะรักด้วยรักแท้
เริ่มจากรักกลายเป็นมาระอาใจ
บริสุทธิ์จริงใจไม่หวังผล
กายห่วงใยใจแอบอิงฟังฟังพัก

ลมหวัดรื้อกอไม้เสียด
เมฆรวมเบียดสายฝนพรำ
ทางเฉอะแฉะที่เหยียบย่ำ
ที่หน้าหน้าดินต้นเดียว

ที่จริงแน่เห็นแก่ตัวตนเป็นใหญ่
ความหมายใดควรค่าคำว่า "รัก"
ร่วมอดทนฟันฝ่าอุปสรรค
ผูกสมัครและเฝ้ารอหนอรักเอ๋ย
(บุษบง เจริญศิริกุล ปากเกร็ด)

122

วัยรุ่น

หนุ่ม ๆ สาวคราวรุ่น
เรียกดีมีคนทัก
ยากเรียนหากเพียรยิ่ง
ยามเล่นแล้วรู้พัก

ความรัก

ความรักเอ๋ยเจ้าลอยลมมาหรือไร
รักนี้จริงจากใจให้นำพา
सानสายดาสดาเมินดาหลบ
โยอาวุธณัฐสลายคลายสัมพันธ์

มักว่ารุ่นเรื่องเรียนรัก
ถ้าหากรักขอประจักษ์
ไม่ประวิงเรื่องทุกขหนัก
เรียนเล่นรักแบ่งเวลา

มาดลใจมาดลจิตแสนหา
เฝ้าคอยหารักมาแนบชีวิต
หวังจะพบแต่ต้องพรากจากไม้ฝัน
ใจคงมั่นอ่อนแอพ่ายแพ้ใจ

(สุภาวดี อนวัชประยูร ปากเกร็ด)

123

ชานา

ชานามีบุญคุณ
เป็นที่ให้พึ่งพา
ชานานำสงสาร
ผู้คนข้างใจ เวลา

ที่การุณแก่เรา
ที่อุทิศให้ข้าเรา
เวลานาน เก็บเกี่ยวเอา
มัวมีน เมหาหวังกำไร

น้ำใจ

น้ำใจนี้หาใครได้จากเพื่อน
เมื่อเพื่อนถอยก็สอนให้เพื่อนรู้
จากใจเราถึง เพื่อนสัมพันธ์รัก
เมื่อเพื่อนมีใครใครคิดปองร้าย

เพื่อคอย เดือนสติให้ใจเราสู้
เพื่อเคียงข้าง เราอยู่มีรักสาย
ผูกสมัครใจไว้ไม่เสื่อมหาย
เพื่อก็หมายช่วย เหลือและเกื้อกูล

(พรรณี จวงจำข ปากเกร็ด)

124

วัยรุ่น

ชีวิตในวัยรุ่น
ยากหนักที่รู้จัก
ตัวเราเกิด เป็นหญิง
เรานั้นดีกว่าสิง

ต่างก็มุ่งในความรัก
กับความรักอันแท้จริง
ต้องดีจริงในทุกสิ่ง
ช่างงามจริงผู้หญิงเอ๋ย

ความรัก

เหงาเปล่า เปลี่ยวเดียวดาย เมื่อไร้รัก
มิดและเหน็บ เจ็บและซ้ำซาใจกาย

เมื่อประจักษ์ความจริงก็ยิ่งสาย
นี่นะหรือบทสุดท้ายของความรัก

(สุรินา จิตติวัฒนาพร ปากเกร็ด)

125

ชาวนา

ชีวิตของชาวนา
บอบข้าน้ำคาริน
เหน็ดเหนื่อยก็ไม่บ่น
ถึงมีข้าวพอขาย

น้ำใจ

อันน้ำใจไทยนั้นงามแท้
น้ำใจไทยสูงค่าอย่าแซ่เขื่อน
อันน้ำใจไหลสิ่งอย่างพร่างพรู
จึงขอเดือนผองไทยโปรดจดจำ

บนผืนผ้าที่ทำกิน
ทนทุกข์ชากลับากกาย
ต้องทุกข์ทนระส่ำระสาย
แต่กำไรไม่พอกิน

ทั้ง เพื่อแม่ เมตตาหาใครเหมือน
จะช่วย เตือน เด็กไทยใฝ่ใจจำ
หาмиผู้กำหนดได้นงามขำ
คุณธรรมควรมีประจำใจ

(ปัตติยา แก้วเกิด ปากเกร็ด)

126

ชาวนา

แดดจ้ากล้าแสงส่อง
เหงื่อไหล เหนื่อยสุดแสน
สี เบี้ยว แห่งท้องนา
ต้องสู้ต้องอดทน

น้ำใจ

น้ำทุกหยดไหลรวบรวม เป็นสาย
คอยกีด เสาะ เลาะ ชายฝั่งตั้งน้ำใจ
สามัคคีมีพลังสร้างสรรค์โลก
น้ำใจร่วมสร้างฝันอันมั่นคง

มือทั้งสองกำ เคียวแน่น
ไหลทดแทนความยากจน
ปลูกให้เข้าดินอีกหน
ก็ เพื่อคนทั้งชาติไทย

หาเหือดหายแห่งระหานธารน้ำใส
กักร้อนให้ความโลกหายนลายลง
ลบรอยโศกความเศร้าเขลาใจดหลง
จะสั่งผลพัฒนาตำแหน่งคน

(ศศิธร เขียวกอ ปากเกร็ด)

127

งามแบบไทย

ธรรมเนียมประเพณี
อ่อนช้อยและอ่อนหวาน
มารยาทกิริยา
สิ่งนี้ เป็นธรรมเนียม

สันติภาพ

ชีวิตและจิตใจนั้นมีค่า
จะซิงคิงเด็น เหมือนประฉาม
เศรษฐกิจการเมืองยังมีมา
สันติภาพ เสรีภาพควรขัด เกลา

ของไทยนี้มีมานาน
นำรักปานใดจะเทียม
อีกวาจาภาษา เขียม
งามแบบไทยไปอีกนาน

แต่ต้องมาสังเวกกับสงคราม
ว่าเป็นมารมาผจญคนอื่นเขา
มีวจะเอามาเบ้งแก่งแต่เขลา
ควรรนำเอามาเป็นสื่อความสัมพันธ์
(สุทัศน์ จุ้ยทรัพย์ ปากเกร็ด)

128

ชานา

ชีวิตของชานา
ชานาต้องทนหนาว
ช่วยกันด้วยยินดี
เป็นสุขตลอดมา

ฝัน

อันความฝันมิช่วยอ่านวยโชค
อันความฝันฝันแล้วไม่ เป็นดัง
อ่านอนฝันสรรสร้างทางชีวิต
มีวรอทำคอยโชคช่วยอ่านวยตน

อยู่กับนาและต้นข้าว
เพราะรักข้าวและรักนา
ด้วยศักดิ์ศรีของชานา
เพราะชานาร่วมมือกัน

เหมือนกับโรคโรคาเข้ามาฝัน
ต้องผิดหวังรำไ้ใจหมองหม่น
ละปล่อยจิตลึซิดประสิทธิ์ผล
คงหมองหม่นปลายทางบ้างสักวัน
(ปิยะนุช สร้อยคำ ปากเกร็ด)

129

ชาวนา

แสงแดดอันแผดจ้า
แรงลมเข้าโหมซ้ำ
ชาวนาต้องทุกข์ยาก
หวังเพื่อประทังกาย

น้ำใจ

ในสังคมทุกวันนี้แสนยุ่ง
มีหลายรูปหลายแบบมากนานา
หลงสละเวลาสักน้อยนิด
เป็นผู้มีน้ำใจอยู่ในกาย

อีกฝนฟ้าสาดกระหน่ำ
ดินข้าวซ้ำบ้างล้มตาย
แสนลำบากอีกมากหลาย
รอดอยู่ได้ไปวันวัน

คอยแต่มุ่งเอาเปรียบกันซึ่งหน้า
คิดแต่ว่าตัวเราเอาสบาย
บ้าเพ้อจิตละความโลภทั้งหลาย
อย่าเว้นวายช่วยชาวโลกด้วยกัน

(เจริญพร ทรงสุนทรวงศ ปากเกร็ด)

130

ชาวนา

ทุ่งนากว้าง เป็นแถว
ต้นกล้าอ่อนโตมา
ออกดอกรวงสีทอง
ชาวนาเก็บเกี่ยวใคร

ฝัน

ลำธาราไหลรินหน้าน้ำหลาก
แลท้องฟ้าสดใสพาชื่นใจ
เห็นปูปลาร่ายน้ำลำตัวใส
สุดลูกตาเห็นฟ้าอยู่เป็นทิว

และเป็นแนวสุดลูกตา
เป็นต้นข้าวที่เติบโตใหญ่
อร่ามมองพาเพลินใจ
ให้เราใช้ เป็นปัจจัย

ไม้พันธุ์มากสี เขียวดูสดใส
จะปรีดาได้อยู่ ณ ที่นี้
ทุ่งกว้างไกล เห็นอยู่ไกลลิบริว
และระลึกลมพัดมา เอื่อย เอื่อย

(อมรรัตน์ ทองกว้าง ปากเกร็ด)

131

ชานา

นะทุ่งรวงทองนี้
บัดนี้ไม่มีคน
เช่นนี้ก็ เพราะว่า
นี่หรือคือชานา

ความรัก

ความรักคือการให้จากใจจริง
ถึงแสนยากลำบากก็ เต็มใจ
แม้รักลูกแม่มักให้แทบทุกสิ่ง
ส่วนลูกรักก็ให้ด้วยใจรัก

มิ เคยมีความหมองหม่น
ความ เศร้าตรมกลาย เข้ามา
รัฐชื่อข้าวกดราคา
ทำไมหนายากจนจริง

ให้ทุกสิ่งที่สามารถนำมาได้
นำมาให้ เพื่อคนที่ตนรัก
เป็นรักจริงแสนซนซมยินดีนิก
เป็นความรักที่มีคำนำขึ้นซม
(ประวีณา ไคสินธุ์ ปาก เกร็ด)

132

วัยรุ่น

ความรักกับวัยรุ่น
ความรักทำให้ท้อง
ความรักคอย เป็น เพื่อน
ความรักนิรันดร

เป็นเรื่องรุ่นอยู่นะน้อง
ถ้าน้อง ๆ ดัด เกสร
คอยดัก เตือนอนุสรณ์
ถ้าไม่คลอนจาก เข้าใจ

น้ำใจ

ในโลกนี้มี เพียงหนึ่งที่พึงใจ
แต่เก่าก่อนโบราณจนถึงใน
การให้ เป็นความสุขของผู้ให้
ดังสุภาษิตของเราได้กล่าวไว้

คือการให้แสดงความงามน้ำใจ
สมัยนี้ก็ยังมีสืบกันมา
พอให้ได้ก็ให้ไม่ต้องว่า
“คนจะงามงามน้ำใจใช้ใบหน้า”

(สมพงษ์ บุญกรณ์ ปาก เกร็ด)

133

ความฝันแม่

โลก เราแสนฝันแม่
ทุกสิ่ง เปลี่ยน เวียนไป
อำนาจและชีวิต
ทุกอย่างแสน เวียนวน

ความรัก

มี เพื่อนท้อมล้อมกัน เคียงหน้า
ได้ปรับทุกข์ทุก เชื้อไม่ เว้นวัน
ได้ยินไหมไม่บรร เลง เพลงความหวัง
รอวันฟ้ามีสีทองส่องพร่างพราย

134

วัยรุ่น

วัยรุ่น เป็นวัยสุข
วัยรุ่นวัยของเรา
บางครั้งแสนมีความสุข
บางครั้งกลับเสียใจ

ความรัก

วันไหน เล่าจะสุข ทำวันนี้
ต่างมอบรักนี้ด้วยกุหลาบพา
วันนี้ซึ่งซึ่งความรักประจักษ์ชัด
วัน เวลาผ่านไปไม่ประวิง

ความแน่แท้หาไม่มี
มีสิ่งใดอยู่คงทน
พรหมลิขิตสิ้นพร้อมคน
สุขละคนปนกันไป

ดินและฟ้าสีทอง เป็นของฉัน
เรารักมันด้วยใจไม่เสื่อมคลาย
ว่าพลาดหลังหมั้นหมางจะจางหาย
วันสมหมาย โลกนี้สีชมพู

(สุกัลยา ทวีโภค ปากเกร็ด)

หรือวัยทุกข์วัยหมองเศร้า
มีใครเขาจะเข้าใจ
ไร้สิ้นทุกข์ในดวงใจ
จะมีใคร เข้าใจเรา

เป็นวันที่วาเลนไทน์เยือนมาหา
สีแดงหนาแสนสวยจับใจจริง
เป็นเหมือนมิตรคู่ชีวิตผูกพันยิ่ง
สะสมสิ่งดีต่อกันนิรันดร

(ศิริพร เทพสนองสุข ปากเกร็ด)

135

ธรรมชาติ

ธรรมชาติพิศชวนชม

กลิ่นหอม เหมือนอยู่ใกล้

นามดอกไม้ไม้ดอก

เป็นสิ่งน่าจับจ้อง

กลิ่นโชยลมมาแต่ไกล

เยื้องย่างคงไปดมดอง

นับมายากไรสิ่งปอง

มอง เด็ดคมขึ้นชวนใจ

ฝัน

ยามดึกมีดมัวหลับกลับฝันไป

จากฝันไกลไร้ร่างให้เฝ้าคอย

ต่อจากนี้ฝันนั้นไม่สน

หากฝันรักหักฝันให้จมย่ำ

มองเห็นใครคนหนึ่งเฝ้ารอ

หรือจันด้อยในใจจึงมองข้าม

ทำไมหนอความรักมักมีหนาม

คือฝันใฝ่ถึงรัก ขมยาพิษ

(ขวัญ เรือน ปาน เทียน ปากเกร็ด)

136

วัยรุ่น

วัยรุ่นไทยสมัยนี้

แต่งตัวรักพริ้ง

ท่าทางการแสดงออก

โอเคไม่เป็นไร

ดูมากมีหลากหลายจริง

มีบางสิ่งยากเข้าใจ

เลียนแบบ เมืองนอกหรือใจ

หากคงไว้ซึ่งไทเรา

ความรัก

หลายคนบอกรักมีมากมาย

อาจจะเปรี้ยวหรือหวานในดอกลาย

รัก เรานั้น เป็น เช่นน้ำกับไฟ

แต่ความจริงรัก เรานั้นแสนไกล

ความรักคล้าย เช่นสีมีหลากหลาย

หรือว่ากลายเป็นขมแสนตรมใจ

เดินทางมา เพื่อพบประสบใกล้

บอกไม่ได้ เพราะไม่เข้าใจกัน

(จิตติมา นิราธรรมชาติ ปากเกร็ด)

137

ชานา

แสงแดดส่องแสงสาด
กว้างไกลสุดสายตา
ข้าวรวงเหลืองอร่าม
ชานาด่างร่วมใจ

เป็นแนวลาดกับแผ่นดิน
คือผืนนาแผ่นดินไทย
ครั้นเมื่อยามเก็บเกี่ยวได้
เกี่ยวข้าวไว้ให้เต็มเกี่ยว

ฝัน

อยากจะเก็บดวงดาวพร่างพราวฟ้า
อยากจะเก็บรักไว้ให้ทั่วแดน
แม้อะไรในโลกที่ไม่เที่ยง
แม้ชีวิตจะอยู่ได้ไม่ยาวนาน

อยากจะเก็บจันทร์มาเอามาแขวน
อยากเหลือแสนอยากเก็บฝันในวันวาน
แม้เป็นเพียงสิ่งว่างเปล่าไม่กล่าวขาน
ขอฝันหวานนั้นอยู่คู่จันทร์

(ถนอมศรี สติภา ปากเกร็ด)

138

ธรรมชาติ

เกิด เพื่อสื่อความหมาย
สุดท้ายย่อมสิ้นสุด
เริ่ม เกิดอาจ เริ่มตาย
สะสมบ่มอำนาจ

แก่ เจ็บตายคู่มนุษย์
ดูกฎกรรมธรรมชาติ
สงครามร้ายภัยระบาค
ธรรมชาติอาจไม่มี

ฝัน

หากว่าฝัน เป็นจริงดังสิ่งฝัน
ยศ ฐานะ เงินทองมากองรอ
ความด่ำด้อยที่เคยมีจะหนีห่าง
ความสุขใจที่เคยหาจะมายล

บ้านสองชั้นรถคันงามตามคำขอ
ชื่อเสียงพอสู้คำว่า เป็นคน
ความอ้างว้างที่เคยรับจะกลับผล
ความดีนรณที่เคยพบจะลบลืม

(นวลน้อย บุญศิริ ปากเกร็ด)

139

ธรรมชาติ

แมงปอ เจ้าบินว่อน
 ดันอ้อ เจ้าจุ่มตาม
 มดดำ เดินขวิดไขว่
 มิ เบื่อมิรู้สิ้น

ถลาร้อน เหนือลำธาร
 กระแสธาร เป็นอาจุฉม
 เจ้าไฟใจแต่หากิน
 ธรรมชาติสวยงาม เอย

สันติภาพ

สัญลักษณ์สันติภาพพิลาบขาว
 ไม่อยากให้โลกวันนี้สู้รบกัน
 โลกสันติมีสุข เราสุขด้วย
 จงหันหน้ากลับจับมือกัน

นำโลกพรราวสาดใสความใฝ่ฝัน
 อย่างซิงซัง เข่นฆ่ารุกรานกัน
 สันติช่วยคุ้มครองไม้แปรฝัน
 เพื่อให้สันตินั้น เป็นจริง เอย

(กัลยา ธีรนนท์ ปากเกร็ด)

140

ธรรมชาติ

สายธารรินไหล เขาชะ
 หูแว่วแผ่วได้ยิน
 ชะนี เฝ้าให้ร้อง
 หูแผ่วแผ่ว เสียงไหว

เที่ยวสด เลาะ เกาะแก่งหิน
 เสียงนกบินกู่ก้องไพร
 เสียงกิ้งก้องทั่วแดนไกล
 เสียงไรร้องระงม

ความรัก

ความรักคืออะไรใครช่วยบอก
 ความรักคืออะไรหรือคือสรรพนาม
 หรือความรักคือต้นแบบแห่งความฝัน
 อยู่ดำรงด้วยรักและภักดี

รักอ่อนโยนคืออะไรใครช่วยถาม
 ใครช่วยถามช่วยบอก ตอบฉันที
 ช่วย เสกสรรให้โลกมีสติ
 สุข เกษม เปรมปรีด้วยรักนิรันดร เอย

(ปราณี เขิญอุ่ม ปากเกร็ด)

141

ธรรมชาติ

ฉันอยากท่องเที่ยวไป
ฉันคิดหาหนทาง
ฉันอยากให้สมหวัง
ฉันอยากให้เป็นจริง

ความรัก

ฉันอยากให้โลกนี้มีความรัก
คอยช่วยเหลือเกื้อกูลกลมเกลียวกัน
สร้างความรักให้เกิดในหมู่น้อย
ร่วมพลังร่วมแรงกายร่วมแรงใจ

สู่แดนไกลในโลกกว้าง
ที่จะสร้างให้เป็นจริง
มีพลังในทุกสิ่ง
แต่เป็นสิ่งที่ฝันไป

ทั้งฟูมฟักสามัคคีไมตรีฉันท์
คอยแบ่งปันหนุนนำร่วมน้ำใจ
แล้วค่อยค่อยแพร่กระจายในหมู่ใหญ่
พัฒนาให้โลกเรานั้นเจริญ

(ทิพวรรณ สุขทอง ปากเกร็ด)

142

ธรรมชาติ

แมกไม้และสายธาร
แผ่นดินและภูเขา
สดสวยและสดใส
ใครเห็นเหมือนดั่งมนต์

ฝัน

อันความฝันฝันได้จากใจนึก
เรื่องซึ่งเคยมีสุขของตัวเรา
อันความฝันจะร้ายหรือว่าดี
อันความฝันจบลงเมื่อลืมตา

สดชื่นบานเมื่อยามเช้า
เป็นของเราทุกคน
อยู่กลางใจของผู้คน
สวยเหลือล้นช่างงามตา

จากส่วนลึกของใจในเรื่องเก่า
หรือเรื่องเศร้าที่เราเคยผ่านมา
ความฝันนี้ก็คือฝันอย่างห่วงหา
โปรดเถิดหนาย่ำหลงไปในฝันเอย

(วรรณฯ แซ่ตัน ปากเกร็ด)

143

ความฝันแปร

บอกหน่อยได้ไหมว่า
บอกหน่อยได้ไหมฝัน
บอกหน่อยได้ไหมฉัน
บอกหน่อยได้ไหมว่า

เหตุใดหน้าฟ้ามีดมน
จึงหลังลั่นทั่วสุธา
ไยดานนั้นมีธारा
คืนรักมาได้ไหม เอย

ความรัก

อยู่ภายใต้ภาวะคำแห่งหญิง
ไม่พูดพร่ำละ เมอ เพื่อถึงใคร
หญิงอย่างฉันทุกคนนั้นอาจไม่คิด
ใครรักชอบ ใครร้ายซึ่งใจสั่งมา

ซ่อนทุกสิ่งทีเก็บมาฝากใจไว้
มีสิทธิ์ได้ เพียงแค่มองเมื่อต้องตา
แข็งสนิทแต่จิตไหวให้กังขา
ฤทัยขำมี เพียงหนึ่งซึ่งไม่เป็น
(ดวงกมล มุลพฤษ ปากเกร็ด)

144

ชาวนา

แสงแดดแผดส่องจ้า
ชีวิตชาวนาไทย
แมน เหนื่อยก็ต้องสู้
เพื่อข้าวออกรวงบาน

ณ ฝันอันกว้างไกล
ต้องตรากตรำทำแค้นงาน
ชีพदनอยู่สร้างหลักฐาน
แสงสีทองส่องงามตา

ความรัก

ฉันอยากให้โลกใบนี้มีแต่รัก
มีเสียงเพลงร่วมบรรเลงร้องเพลงกัน
โลกใบนี้ใบเดียวที่ฉันรัก
ให้ปรากฏไปทั่วแผ่นดินไทย

มีเพื่อนรักร่วมมิตรจิตสุขสันต์
อีกทั้งวันฟ้ามีดวงส่องอำไพ
รู้ตระหนักรักษาคุณค่าไว้
โลกสดใสของฉันทนินทร์เอย

(ทองสุข อยู่แท้กุล ปากเกร็ด)

145

วัยรุ่น

วัยรุ่นคือวัยรุ่น
 ยุ่งยาก เรื่องตามมา
 พ่อแม่ที่นี่เท่านั้น
 โดยที่ลูกก็รู้

ยุ่งยากนักจกสรรหา
 พาราทมครมอก เรา
 ที่คอยปลงและปาโลม
 อยู่ในอกแต่ยังทำ

ความรัก

หนึ่งสัปดาห์พาคืนถึงยอดรัก
 พุธ พฤหัส พบกันฝันทุกคืน
 เกลียดวัน เสาร์ เราต้องห่างร้างยอดมิตร
 ไม่อยากให้ เสาร์อาทิตย์มาทักกัน

จันทร์พบหน้ารักหวานอังคารขึ้น
 ศุกร์ยังฝันขึ้นใจได้ เห็นกัน
 วันอาทิตย์คิดถึง เธอพร่ำ เพื่อฝัน
 คอยถึงวันจันทร์ประสพพบรัก เอย

(วีณา คชเสนี ปากเกร็ด)

146

ชาวนา

ม่อฮ่อมย้อมสี เหนือ
 ยอดข้าวพราวไสว
 ยศ เกียรติ มิมีให้
 วันนี้พี่กับน้อง

รดอาบ เสือสันหลังไทย
 รอรวันเดียว เกี่ยวรวงทอง
 เหลือความไรไว้จับจอง
 มาร่วมร้อง เพลงชาวนา

ความรัก

แก้วใสใบร้าวรานปานจะแตก
 ทั้งที่รักมากกว่ามากยากจักคลาย
 เจ็บขอจำข้าขอลาภาษารัก
 เธออยู่ไหนใจอยากรู้ใครคู่ควง

เหมือนความรักถูกแบ่งแยกแหลกสลาย
 ฉันคงตายหากรักนี้มีแค่ดวง
 ฉันจะหักท้องหัวใจไม่ห้วงหวง
 ยอมเจ็บทรวงสะบัดรักหักใจลา

(เฉลิมลักษณ์ ปานศรี ปากเกร็ด)

147

ความฝันแปร

อันความฝันแปร เปลี่ยน
หญิงชายอีกมวลมิตร
เช่นชายรักหญิงสาว
ตั้งใจคนนี้ไซ้

ย่อมวนเวียนอยู่ในจิต
ย่อมมีสิทธิ์คิด เปลี่ยนไป
สุขชั่วคราวกลับ เปลี่ยนไป
ย่อม เปลี่ยนไปทุกเวลา

ชีวิตกับสังคม

สังคมไทยสมัยนี้มีแตกต่าง
มีชีวิตวุ่นวายในนคร
ชีวิตกับสังคมที่จรมปลัก
ความดีนั้นจึงห่างไกลไปทุกครา

จิตเห็นทางพระธรรมคำสั่งสอน
ต่างหลอกหลอนกันและกันทุกวันมา
จึงอยากจักสมใจดังไม้หา
อนิจจาสังคมไทยไร้ความจริง

(ทรงศรี เสือโกชน ปากเกร็ด)

148

ชาวนา

รู้ซึ่งถึงคุณค่า
ช่วยต่อชีวิตให้
รู้ซึ่งถึงบุญคุณ
ให้เราได้ยั่งยืน

ของชาวนาแผ่นดินไทย
เราชาวไทยได้ยั่งยืน
ที่เพิ่มพูนชีวิตขึ้น
ดรามชีวิตจนสิ้นลมใจ

ความรัก

ใจประจักษ์ใจรักอยู่รู้ใจรัก
ใจตรึกย้ำความรักเข้าใจเป็น
ใจยังหวังพึ่งรอคอยใจรัก
ใจยิ่งรู้ยิ่งรักซ้ำ้าอู้อยู่

ใจตระหนักรักสนใจใครจักเห็น
ใจซ่อนเร้นแอบซ่อนรักเจ็บนักใจ
ใจแปลกนักรักร้ายรานยากขานไข
ใจหนอใจเมื่อไรรักจักหักลา

(จิตดาวรรณ สังคสิงสิน ปากเกร็ด)

149

ความฝันแปร

ชีวิตปัจจุบัน
ฝันแปรหมดทุกสิ่ง
ไม่ว่าจะรวยจน
ไม่รู้ทำอย่างไร

ช่างน่าขัน เสียจริงจริง
เปลี่ยนแปลงทั้งทุกสิ่งไป
ต่างสับสนในหัวใจ
จึงจะหันความฝันแปร

ความรัก

ความรักนั้นมีนิยามอยู่มาก เหลือ
บ้างกล่าวว่ารักคือความเข้าใจ
ความรักคือการเสียสละ
ชีวิตคงสดชื่นและรื่นรมย์

หากไม่เชื่อลองคิดสักนิดใหม่
แต่เหตุใดมีรักกลับต้องตรม
หากประจักษ์ฉันว่าคงสุขสม
ถ้ามีรักจะระหมได้อย่างไร

(มณฑา สฤตรัตน์ ปากเกร็ด)

150

ความฝันแปร

ใบไม้ร่วงพล
เหตุร่วงคือสิ่งไร
ดูจความฝันแปร
วันหนึ่งสังขารพา

ปลิวใบอยู่สีสงสัย
ในฤทัยสีสงกา
มีเที่ยงแท้ของกายา
เอาชะตาของข้าไป

ฝัน

ก่อนนอนหลับอธิษฐานในฝันนี้
ได้พบรักที่มั่นคงยืนยงไกล
ให้ฉันพบโลกแห่งสันติสุข
มากน้ำใจที่มีได้ซึบน้ำตา

ในฝันฉันนั้นดีมีสุขใส
พบเพื่อนไกลน้ำใจดีมีเมตตา
ให้มนุษย์ทุกคนชื่นยิ้มสรรษา
เพื่อรักษาความดีนั้นนิรันดรกาล
(อารี รัตนประสิทธิ์ ปากเกร็ด)

151

ความฝันแปร

ชีวิตในโลกนี้
เกิดมาพึ่งสังขารณ์
ดูได้จากหลายอย่าง
ทุกสิ่งทุกอย่างนี้

ล้วนไม่มีสิ่งแน่นอน
ความแน่นอนนั้นไม่มี
รวยแล้วร้างจนแทนที่
มิตรที่คือฝันแปร

ความรัก

เมื่อความรักยินมา กับสายลม
เมื่อความรักต้องจากพรากกันไกล
โอ้อุบัติความรักมาประจักษ์ใจฉัน
แต่เดี๋ยวนี้รักฉันต้องสุดตรม

ทุกทุกคนชื่นชมสมสมัย
สุดอาลัยในรักที่ผ่านมา
ทุกคืนวันให้ฉันได้สุขสม
สุขชื่นชม เมื่อรักต้องจากไกล

(วิภาวรรณ แซ่ซึ้ง ปากเกร็ด)

152

ความฝันแปร

วัน เวลาฝัน เปลี่ยน
โลกนี้ไม่แน่นอน
เปรียบ เจก เช่นผู้คน
เมื่อใดที่ไรค่า

เวียน ไปอยู่ทุกทุกครา
ไร้ความจริงยังยืน
ที่ เรือนวนตาม เวลา
ใครนั้นหนานาจะมาแล

ความรัก

ดอกไม้ที่บานดังความรัก
ดอกเจ้าเอ๋ย เคยบานกลางฤดู
แม้ว่าความรักที่ เคย เอ๋ย
ถึงดวงจิตรำร้องให้คืนมา

เป็นที่พักทางใจอาลัยให้
ดังดวงใจที่ เบี่ยมล้นด้วยรัก เอ๋ย
แม้หาก เคยมิให้ใจได้ไฝหา
ดูจทีวาราดรีที่มีดมน

(ภัทรภรณ์ มุขนาค ปากเกร็ด)

153

งามแบบไทย

งามแบบไทยนี้ดี
ชาวโลกต่างห้อมล้อม
มีน้ำใจงามยิ่ง
สุดทิวหน้าชาติไทย

เพราะมีศรีมีศักดิ์พร้อม
ยอมรับไทยงามกว่าใคร
เป็นมิ่งขวัญชาวประชา
งามขวัญใจของโลกนี้

ฝัน

ชีวิตนี้ฉันได้แค่ ฝัน
ความฝันมักจะลุดตัวฉัน
เมื่อมีรักก็มีทุกข์ปนกันไป
จะดียิ่งถ้าฝันว่ารัก เธอ

เฝ้ารำพัน เมื่อไปไม่สิ้นสุด
ให้ลุ่มหลงตกอยู่ในความรัก
ใจ เป็นสุข เมื่อฝัน เป็นจริง
และพบ เจอ เธอนั้น ในความจริง

(สุทธิณี พยัพไพโร ปากเกร็ด)

154

ชานา

ชานาไทยใครรุ่ง
เกษตรทุก เขตคาม
มัด เดี่ยวชีพสลาย
กอบข้าวมีสมคำ

ยืนรวงทุ่งทองสยาม
หวังชีพอยู่สุธา
ต้องมลายด้วยรัฐสภา
หลังสุ้าหน้าสุติน

ชีวิตกับสังคม

เกิด เป็นมนุษย์สุด เลือกเกิดไหนได้
บ้าง เกิดที่มีพร้อมครบภิรมย์
จงคิด เกิดต่าง เกิด เป็นมนุษย์
จงตรึกใคร่ตรองสอนไว้ในกมล

บ้าง เกิดไรที่อยู่สิ่งสุ่ม
แล้วสังคมแบ่งวรรณะแบ่งชั้นชน
จะมาหยุดความสับสนธุดาคัน
ทุกชั้นชนมีสิทธิทัด เทียมกัน

(จตุพร โพธิ์ทอง ปากเกร็ด)

155

งามแบบไทย

ดวงจันทร์ฉายสว่าง
ความงามล้วนบรรจง
ทั้ง เรียบและอ่อนโยน
วิเคราะห์ซึ่งคนทำ

กระทงงามลอยกลางชล
ด้วยฝีมือของหญิงไทย
ผูกใจคนให้รำพัน
เป็นอย่างไรแจ้จ้งได้นำ

สันติภาพ

แสงทองจากนภาสีดับทิวเขา
รำลึกถึงสงคราม เป็นนานวัน
ยังจดจำภาพบาปจนบัดนี้
ขอให้ชนหัวหล้าสร้างพลัง

ความว่างเปล่า เว้งว่างผ่านสู้ฝัน
ที่ชาวบรรพบุรุษสร้างฝั่งรอยครึ่ง
ชีวิตชีวิตอย่าพบประสมหวัง
ช่วยหยุดยั้งสงครามผลาญชีวิต

(ศรีนคร อาจหาญ ปากเกร็ด)

156

ชวานา

พื้นดิน เขียวชอุ่ม
ซุ้ขอล่อลอบใบ
ชวานาสู้สุดส่ำห์
หวังแต่แก้ความจน

ก้อข้าวห่มพวงไสว
ดูแต่ไกลชวนให้ชม
ให้โตมาซึ่งพืชผล
ได้ เป็นผลคนยินดี

น้ำใจ

น้ำเอยน้ำใจไหลรินทั่ว
เมื่อมีมิตรที่ดีมีน้ำใจ
มองโลกกว้างในใจนั้นใครคิด
ใครเล่าใครมีน้ำใจในกมล

ดูจมีดมีว เริ่มสว่างพร่างพราวไส
ช่วยแก้ไขปัญหาหากว่าอับจน
ในดวงจิตทุกผู้ดูสับสน
ช่วยบรรเทาทุกหนคนทั้งปวง

(สุรินนา จิตติวัฒนาพร ปากเกร็ด)

157

วัยรุ่น

วัยรุ่นนั้น รุ่นนี้
 ทุกวัน เฝ้ารอฝัน เพียร
 ปัญหาที่มีแน่
 ชาติไทยได้มีพลัง

ทั้ง เรื่องรักและ เรื่องเรียน
 เรียนจน เมื่อ เหลือกำลัง
 ช่วยกันแก้และปลุกฝัง
 พัฒนาไปไม่วัน เรียน

ฝัน

หัวใจหมอนนอนหลับระงับจิต
 ว่ามี เธอมาอยู่คู่ทุกคืนวัน
 แต่ความจริงอยู่เดียวแสน เปลี่ยวจิต
 เคยพนอกตลอดอยู่ เป็นคู่ครอง

เกิดนิมิตขึ้นมาพาสุขสันต์
 แสนจะมันในอารมณ์สมใจปอง
 ให้จุกคิดถึงวันที่ เราสอง
 ออกลัดหนอง เสียว แผลบแผลบแทนขอร่า

(ศศิธร ปิ่นกาญจนานกุล ปากเกร็ด)

158

งามแบบไทย

งามเออยงาม เอ้ย เอือน
 จรรยา นำภิรมย์
 วัฒนธรรม เฒ่า
 สืบสรร บรรพไทย

งามจิต เตือนด้วยงามสม
 งามพิศคมสมอย่างไทย
 งาม เหลือที่สื่อไกล
 มอมมันไว้ไทยนิรันดร์

ฝัน

อันรอยฝันในวันหวานซึมซ่านจิต
 ฝันละ เมอ เพื่อซึ่งซึ่งวันหวาน
 จะ เริ่มฝันฝันใหม่ในวันนี้
 ฝันมอบรักแก่ผู้รู้จักใจ

ฝัน เพียงคิดซิด ใจประสาน
 ฝัน เคยผ่านลับลางอาลัย
 คงจะมีความฝันอันสดใส
 ฝันอยากให้ความฝันนั้น เป็นจริง

(อมรรัตน์ ทองกวาว ปากเกร็ด)

159

วัยรุ่น

วัยรุ่นที่รุ่นนัก

รักอยู่มีรักคลาย
บ้างรักบ้างหวงแหน
ได้ฟังและได้ยิน

มีที่หักพังหัวใจ

ได้หลงไหลลิดลีน

อยาก เป็นแฟนในดวงใจ

ให้ชีวิตได้ล่องลอย

ฝัน

เธอกับฉันจากวันนั้นถึงวันนี้

ฝันฉันนั้นมันบรรเจิด เดลิด ไกล
ฉันอยากฝันฉันก็ฝันตามฉันอยาก
แต่ที่ฉันฝัน ไปนั้นมันแน่นอน

จะได้มีวันที่ฉันได้ฝันใหม่

สุดจะกลั่นความฝันได้ให้อาวรณ์

ฉันได้ฝากหัวใจไว้ไม่ถ่อถอน

เพียงละครฉากหนึ่งซึ่ง เกินจริง

(จอมขวัญ ชื่นกลิ่นรูป ปาก เกร็ด)

160

ความฝันแปร

ชีวิตอาจแปรฝัน

มีสิ่งกลั่นแห่งกาย
คงมีวันนี้อยู่
แม้ชีพแปร เปลี่ยนยัง

อาจตามทันถึงจุดหมาย

ฤหายาด เหนือ เพื่อชีวิต

ด้วยใจสู้สู่ความหวัง

คงความหวังนิรันดร

สันติภาพ

สิ้นแล้ว เสียงสงครามชนบนชีวิต

เพื่ออายุแห่งสันติภาพชาวชีวิต
ก็ต้องสู้ ก็ต้องหวัง ถึงสรรค์สร้าง
พลีหยาด เหนือ เพื่อวันนี้ เพื่อชีวิต

ด้วยโลหิตบนแผ่นดินถิ่นศักดิ์ศรี

เพื่อวันนี้...ไทย เป็นไทไปนิรันดร

ก้าวสู่ทาง สันติบนความฝัน

ก้าวสู่วันสันติภาพตราบนาน

(กิดติภัต รอบคอบ ปาก เกร็ด)

161

ความฝันแปร

ไอ้ เฝ้ายแปรฝัน
เหมือนน้ำที่รินไหล
เจ็บซ้ำในดวงจิต
พรุ่งนี้หรือมะ. ริน

ใจ เรอนั้นโย เปลี่ยนไป
ที่หวนไปไม่กลับคืน
ให้หวนคิดทุกคำคืน
ก็เหมือนยืนอยู่เดียวดาย

ฝัน

อยากจะฝันถึงครานั้นอีกสักหน
อยากให้ เขาอยู่กับฉันในนิทรา
คำนึงถึงความฝันฉันกับ เขา
อยากสัมผัสอุ่นไอรักอ่อนอ่อน

ฝันถึงคนคนนั้นที่ฝันหา
ทุกทิวาราตรีที่หลับนอน
ทั้งสองเรา เฝ้าแต่นั่งออกอ่อน
ที่มันซ่อนอยู่ในดวงใจเธอ

(กัลยา ธีรนนท์ ปากเกร็ด)

162

งามแบบไทย

คนงามงามอย่างไทย
ต้องการอยากพบเจอ
สวยซึ้งและตริ้งจิต
คนไทยที่งามตา

คนหลงไหลและพรั้าเพื่อ
เธอผู้นี้อยู่ไหนหนา
ทุกคนคิด เฝ้าฝันหา
เดินไปมามากมายกัน

สันติภาพ

ความสงบสุขในโลกที่เกิดขึ้น
ทุกทุกคนถามหาและหลงไหล
แต่สันติภาพที่ยังคงอยู่นั้น
และ เป็นสิ่งที่เกิดความงงดงาม

จะช่วยชี้หนทางอันก้าวไกล
และ เมืองไทยเรานี้ดีงามพอ
ต่าง เกิดกันทั่ว เขตทุก เพศขาม
ทุกคนควรปฏิบัติให้ได้ดี

(วาสนา ชาวห้อง ปากเกร็ด)

163

ธรรมชาติ

เสียงธารน้ำไหลริน
ได้ยิน เสียงสูง เบา
เป็น เสียงของธรรมชาติ
ถ้าทุกคนร่วมน้ำใจ

เป็นปราชญ์ของภู เขา
เสียงนก เจ้าที่ถูกร้อง
มีโอกาสมดไปได้
ช่วยปกป้องป่านี้เออ

ความรัก

กลับไปบอกด้วยว่าใจคิดถึง
จะบอกรักกับใครดวงใจคลอ
ไอ้ออก เอ่ยสั้นสะ เทือน เหมือนใจแตก
เหมือนรักหายมลายไปกลับสายลม

ที่คิ่งหวงหาอะไรหนอ
ได้แต่พ้อบอกไปกับสายลม
ต้องมาแยกแตกสดับดวงใจลุ่ม
ใจขึ้นขมล้มหายมลายไป
(พิระบุตร อุ่ม พลอย รัตนชาติ เบศร)

164

วัยรุ่น

วัยรุ่น เป็นวัยร้อน
ระดมการชอบเพศ
ไม้อ่อนนั้นดัดง่าย
ถ้าหากเกิด เป็นไทย

อย่านี้งนอนนาเดียวจะเสีย
มิฉะนั้นจะเกิดภัย
มีความหมายจงจำไว้
จงจำไว้อย่าได้ทำ

น้ำใจ

น้ำใจ เปรียบ เหมือนดั่งสายฝน
ให้ต้นข้าวกลางนาเขียวขจี
ถึงคนในโลกมีน้ำใจคือกัน
สิ่งเก่า เปิดในโลกคงดีงาม

ที่ไหลวนลงมาหาสุขขี
อุ่มน้ำใจของคนก็เหมือนเจ้า
ร้ายวิบัติมหันคงไม่เกิด
ถ้าประชาทั้งหลายมีน้ำใจ

(ชูเกียรติ สายสุวรรณที่ รัตนชาติ เบศร)

165

ชานา

ชานาประชาราษฎร์
 บางคนอาจไม่เห็น
 ชานาของไทยเรา
 ให้คนไทยนั้นมา

นานาชาติต้องจำ เช่น
 ความลำเอียงของชานา
 ได้แต่เฝ้าปรารภนา
 สุขหนักหนาเกินชาวไทย

น้ำใจ

อันน้ำใจชาวไทยที่ไหลหลั่ง
 อาจช่วยชาติบ้านเมืองรุ่งเรืองจน
 ทำสิ่งใดคิดหวังต้องตั้งจิต
 มีน้ำใจช่วยเหลือ เอื้อ เพื่อพลัน

ดุจพลังทางจิตใจให้เกิดผล
 บังเกิดผลยิ่งใหญ่ให้อนันต์
 จะพินิจคิดได้ตั้งใจฝัน
 งานสิ่งนั้น เสร็จสมภิมภยงาม

(จิราญ เทียมประสิทธิ์ รัตนาธิเบศร)

166

วัยรุ่น

วัยรุ่นรุ่นทาร์ก
 คงจะไม่มีใคร
 ยามรักก็ว่าหวาน
 เจ็บรักระบม

เมื่อออกหักมักซ้ำใจ
 ให้รักพาเจ็บซ้ำสอง
 ไม่นานนักรักคงขม
 ดวงฤทัยแทบขาดสิ้น

ความรัก

ไม่มีใครรัก เธอมากกว่าฉัน
 เชื่อฉัน เกิดจงเห็นใจได้ เอ็นดู
 เพียงคนเดียว เหนียวแน่นแสนสอาด
 ฉันอยู่ได้ เพราะรักล้ำคอบำเรา

แต่เธอนั้นยังระแวงแคลงฉันอยู่
 จงล่วงรู้ว่าใจฉันนั้นรักเธอ
 รัก เธอมากยืนยาวคงเสมอ
 มันสิ้น เอ่อท่วมทันสิ้นอุรา

(วิชัย แยมกสิข รัตนาธิเบศร)

167

ความฝันแปร

เมื่อกำเนิดคิดมา
เหมือนราวกับทุกสิ่ง
เปรียบได้กับขุนเขา
เหมือนเขนดั่งตัวเขา

กาลเวลาไม่หยุดนิ่ง
ผ่านมาแล้วก็ผ่านไป
ที่ย่อมเนาดูโลกหา
ที่จากหาไปไม่หวนกลับ

ความรัก

ความรักเปรียบได้กับเพื่อนยามเหงา
ถึงแต่เธอแต่เธอทุกเวลา
และแล้วรักเราสองต้องแปรผัน
มันเปรียบเหมือนน้ำกตที่หยดพรอม

เหมือนตัวเราที่เฝ้าฝืนหา
ไอ้แก้วตาอย่าไปไกลจากตัวผม
สุดจำนัลความเจ็บปวดที่ชื่นชม
แต่ก็ชมว่าเธอนั้นทำเจ็บเอ๋ย

(จรัญ เมืองสุวรรณ รัตนานิเบศร)

168

ชาวนา

ชาวนาผู้ก่อเกิด
พวงนาไม่ปวดร้าว
ชาวนาไม่เคยข้าว
ตื่นเช้าลงกลางลาน

ให้กำเนิดเมล็ดข้าว
ได้มีข้าวเป็นอาหาร
ไม่ถอยท้อเรื่องทำงาน
พร้อมเคียงวามคู่ดวงใจ

สันติภาพ

สันติภาพนั้นหรือคืออะไร
ทั่วทั้งโลกทุกประเทศต่างจ้องมอง
ผมคิดว่าสันติภาพคือความสุข
สันติภาพต่างให้หาซึ่งความดี

ที่ใครใครไขว่หามาได้ครอง
ที่หมายปองสันติภาพกันเข้าไป
ไม่มีทุกข์พินภัยทุกเขตที่
ทุกประเทศมีสันติภาพจะสุขเอ๋ย

(ชาญณรงค์ จีระสันติ รัตนานิเบศร)

169

ชาวนา

ชาวนาผู้ตากแดด
มีน้ำก็ทำนา
พวกเราขอขอบคุณ
ที่เราเฝ้าห่มกัน

ความรัก

อันความรักเกิดขึ้นที่ใดก่อน
ยังรำพึงรำพันฝันอยู่นา
ยามนกร้องยังฝันว่ายังอยู่
สุดจะคิดถึงกันอยู่รำไป

ไอแดดแผดร้อนหนักหนา
สุขอุราไปวันวัน
ทำที่หนูนหรือพัวพัน
ขออย่าฝัน เปลี่ยนแปลงไป

อยากสอดส่องหารัก เป็นหนักหนา
อยากค้นหาความรักคืออะไร
เหม่อมองดูค้นหาไปอยู่ไหน
ฉันห่วงใยเธอจริง ๆ ไม่เปลี่ยนแปลง
(สักรินทร์ จัษฐพลอย รัตนาธิเบศร)

170

ธรรมชาติ

ท้องฟ้าอันกว้างไกล
มองดูเห็นนกกา
ความรักอยู่ที่นี้
สงสารแม่ห่างไกล

น้ำใจ

น้ำใจมีค่ากว่าน้ำเงิน
จงหันมามอบน้ำใจให้ซึ่งกัน
จงมอบแก่น้ำใจให้ซึ่งกัน
ด้วยน้ำใจของเราไว้ที่นี่

เรามองไปเห็นเมฆา
บินไปมาเต็มท้องฟ้า
ไม่ต้องหนีไปที่ไหน
ไม่รู้ว่าอยู่ไหนกัน

อย่าหลงเพลินเงินทอง ของใฝ่ฝัน
ความสุขสันต์ความพร้อมย่อมมีมา
สิ่งสำคัญทำให้ ^{๒๕๖๕} ~~๒๕๖๔~~ ^{๕๖} ~~๕๕~~
จงหมดหนี้สุขกายนั้นเราเออ
(สมชาย อาชีพ รัตนาธิเบศร)

171

ธรรมชาติ

ธรรมชาติสร้างทุกสิ่ง
พิชพรรณและธัญญา
แต่แล้วใจต้องเศร้า
ธรรมชาติคุณมากมาย

ทั้งชายหญิงที่เกิดมา
อีกสัตว์ป่าก็มากมาย
ใยพวกเราเฝ้าทำลาย
รักษาไว้ให้ยั่งยืน

ฝัน

ฉัน เคยฝันว่ารักสักวันฉันได้พบ
ได้พบ เห็นความรักกันฉันคู่ครอง
ฉันยังฝันว่าสักวันฉันได้ เห็น
ไทยวันนี้มีความสุขทั้งใจกาย

ความ เคารพกันและกันฉันพี่น้อง
ความปองดองฉันก็ เห็นมิ เว้นวาย
ความรำ เคารพความทุกข์ยากจากสูญหาย
แต่ เสียตาย เป็นแค่ฝันมันไม่จริง

(นิมิต จิตรานนท์ รัตนานิ เบศร)

172

ชาวนา

ชาวนานั้นคือคลัง
ปลูกข้าวให้คนใช้
เมืงข้าวจากชาวนา
ทุกคนควรปลูกฝัง

เป็นพลังของชาติไทย
กินและให้ เกิดกำลัง
คือด้วยา เสริมพลัง
เป็นกำลังแทนชาวนา

น้ำใจ

น้ำใจมีที่คนรู้จักให้
เริ่มตั้งแต่การเอ่ยพูดวาจา
น้ำใจรักคือ เพื่อน เดือน เสมอ
ก็จงให้ความรักด้วยน้ำใจ

กับผู้ใดก็ได้ที่ใฝ่หา
ก็รู้ว่าน้ำใจ เป็นอย่างไร
ว่าถ้าเธอ เพื่อนแท้อยู่ที่ไหน
ให้จากใจด้วยรักที่แท้จริง

(กิตติ พ็อนหงษ์ รัตนานิ เบศร)

173

ธรรมชาติ

ดอกไม้ที่แสนสวย
ไม่มีดอกแสงสี
เราจึงช่วยกันปลูก
ช่วยกันสร้างดอกไม้

จนต้องม้วยมามี
ไม่มีกลิ่นจรรโรงใจ
ช่วยสร้างปลูกสายใจไทย
ให้สวยงามสืบต่อไป

ความรัก

อันหลังความรักอันนี้หนอ
เป็นความรักที่สะอาดบริสุทธิ์
เหมือนคนเราที่อยู่ทุกวันนี้
ไม่เต็มใจให้ความรักกันทุกคน

กำหนดก่อแค้นคนชนรุ่นหลัง
เป็นความบริสุทธิ์ที่คิดไม่ถึง
มีทั้งที่เกลียดชังไปทุกหน
ไม่ซื่อตรงกับผู้ให้ใจเราเอ๋ย

(สุรชาติ จรเจริญ รัตนาธิเบศร)

174

ธรรมชาติ

ดอกไม้ที่ผลิดอก
ยิ่งพิศยิ่งหน้าดู
ใส่สีให้ดูสวย
ถึงจะมีคนว่า

ดูไม่ออกว่าสวยหรือ
ธรรมชาติท่านสร้างมา
งามสำรวกกลางทุ่งนา
มันก็คือดอกไม้เอ๋ย

ความรัก

แสงอาทิตย์ยามต้องขอบฟ้า
เหมือนความรักเราเริ่มนิวน
ความรักเรานี้ดูหวานซึ่งใจ
สองเราก้าวเดินไปข้างหน้า

หมั่นกกาบินไปในไพรสน
จากตำบลหนทางอันยาวไกล
เมื่อยามใกล้ได้อยู่กับมวลน้อง
จะฝ่าฝันอุปสรรคไปด้วยกัน

(อนุชิต เศวคมร์ รัตนาธิเบศร)

175

วัยรุ่น

วัยรุ่นคือวัยแรง

กางเกงก็ชอบกล

ความคิดก็ใช้ได้

บางคนก็ยอมรับ

เป็นวัยแห่งแสงสับสน

ดั่งมีมนต์คอยบังคับ

ทำหน้าที่ถิ่นร่อยสรรพ

คอยสดับตรัสความจริง

ฝัน

เมื่อฉันหลับมาฉันก็ฝัน

เธอกับผมได้คำมั่นทำสัญญา

ฉันกับ เธอ เดิน เคียงข้างกลางสายลม

เธอบอกมาจากในห้วงฤทัย

ยังคงจำภาพ เหตุการณ์กันหนักหนา

คืนกลับมาสู่วันที่สดใส

เธอริมย่นว่าจาท้ออ่อนไหว

ไม่มีใครนอกจาก เธอนั้นคนเดียว

(ธรรมรักษ์ จุ้ยพลอย รัตนาธิเบศร)

176

วัยรุ่น

เด็กไทยจำนวนหนึ่ง

อดีตที่ผ่านมา

ความดีไม่เคยคิด

ของงได้ตั้งใจ

มีคนถึงเวลา

สร้างปัญหาเรื่องรำไป

ทำสิ่งผิดสิ่งบรรลัษ

เริ่มต้นใหม่สร้างสังคม

ความรัก

อันความรักมีอยู่ทุกมุมโลก

ความรักที่แน่นอนอยู่กับใครกัน

บางครั้งมีรักก็มีทุกข์

ความรักจะสุขและสงบpong

ความเศร้าโศกมีมากมายหลายสิ่งสรรค์

ทุกสิ่งอันในโลกมีแน่นอน

แต่มีสุขก็เมื่อซิดนวลน้อง

อยู่ที่เราสองรักกันนิรันดร

(ธีรศักดิ์ ศรีด้วง รัตนาธิเบศร)

177

ชานา

ชานาเป็นผู้ซื้อ
หากขาดข้าวเมื่อไร
ฉะนั้นจึงรักษา
ด้วยขาและลำแข้ง

เป็นที่พึ่งของชาวไทย
ประเทศไทยต้องโรยแรง
ท้องที่นาอย่าแห้งแล้ง
อย่างแข็งแรงแรงเพื่อชาติเรา

ความรัก

ความรักของนี่ช่างหวานซึ่ง
จะขอปรองดองน้องชั่วชีวิต
ให้เจ้าคิดถึงพี่วันละนิด
หัวใจพี่มอบให้น้องไม่เป็นรอง

พี่คั่งถึงแด่น้องไม่แปรผัน
จะฝ่าฟันอุปสรรคมิยอมท้อ
ที่จะคิดถึงเจ้าฉัน เป็นสอง
จะขอปรองดองน้องตลอดไป

(ธรรมรงค์ จุ้ยพลอย รัตนาธิ เบลอร์)

178

งามแบบไทย

งามจรรยา มารยาท
ทำเดินให้เหมาะสม
พูดจาให้ไพเราะ
สื่อไกลแดนสยาม

อยู่คู่ชาติไทยนิยม
ใครเห็นชมว่าไทยงาม
พึงเสนาะฝรั่งตาม
ว่าไทยงามแบบไทยไทย

สันติภาพ

นกบินร่อนเหมือนภูฤดูหนาว
คนทั่วไปต่างก็มาสมทบ
ต่อแต่นี้จะมีแต่ความสุข
ไม่ต้องเกรงไม่ต้องกลัวสิ่งใดใด

ดูสุขราวสงครามยามสงบ
ใจร่อนรบต่างพลาญมลายไป
ไม่มีทุกข์เมื่อเดินไปที่ไหน
ผืนดินไทยสันติภาพนิรันดร์

(ประภัสสร บำรุงวิภูษณะ รัตนฤทธิ เบลอร์)

179

ธรรมชาติ

ธรรมชาติช่างจิตใจ
เราช่วยกันพา
ส่งเสริมกันสักนิด
ส่งเสริมเพื่อชาติไทย

ให้ห้องใส่อยู่ทุกครา
ให้ธรรมชาติอยู่ปลอดภัย
เพื่อชีวิตยืนนาน
ให้สวยงามอร่ามตา

น้ำใจ

น้ำใจอยู่คู่กับไทยแท้
ถึงยากจนแสนเข็ญก็อดออม
น้ำใจมีไว้กับทุกคน
แม้เราตายยากแสนอับจน

ทั้งคนแก่คนสาว เฝ้าถนอม
เพื่อถนอมน้ำใจให้ปวงชน
ดีกว่าจนน้ำใจใครจะสน
ก็ไม่มีคนสนอุ้มชู ดูแลเรา

(นิคยา จันทรเกตุ รัตนานิ เบศร)

180

วัยรุ่น

วัยรุ่นวัย เริ่มแรก
วันที่ฉัน เปรมปรี่ดี
หากมีวันนั้นมา
ฉันต้องสู้อย่างจิ้ง

หาใจแปลก เหมือนวัยนี้
คือวันที่ฉันสมหวัง
ใจฉันพามาตั้งหวัง
สิ่งนั้นยังคงมีหวัง

ความฝัน

ฉัน เคยคิด เคยฝันอย่างไม่ลืม
แต่ เขาทำฉันให้ฝันอย่างลม ๆ
พอตื่นจากความฝันนั้นคือวัน
หากมี เวลา ก็คงพอจะมีทัน

ฉัน เคยปลื้มใจตัว เขาอย่างชื่นชม
ถึงจะจมอยู่ใต้กายนภา
นั่นคือวันที่ฉัน เคยใฝ่ฝัน
สิ่งที่มัน เป็นความฝัน

(ถาวร ภารุ เกตุ รัตนานิ เบศร)

181

ชาวนา

ไอ้เอ๋ยชาวนา
 จำต้องตราคราคร่ำเค็ญ
 ต้องจำทนทุกข์กาย
 เพื่อจิตมุ่งหมายปอง

เกิดมาลำบากแสนเข็ญ
 เพียงเพื่อได้เห็นรวงทอง
 เพื่อประทศไทยทั้งผอง
 สมองพระคุณชาวนา

ฝัน

ความฝันของฉันนั้นกว้างไกล
 เป็นฝันที่จริงใจไปเท่านั้น
 ฝันว่ามีแสงทองส่องชีวิต
 เป็นแนวทางของชีวิตที่กว้างไกล

สุดยิ่งใหญ่ในพิภพมหาศาสตร์
 แสนขึ้นบานวิภพน้อยในดวงใจ
 ช่วยลัดขัดแนวทางอันสดใส
 ตลอดไปคือความ เป็นฉันคนเดียว

(พรศักดิ์ กระจ่าง ศรีวิชัยวิทยา)

182

ชาวนา

ห้องทุ่งนาเขียวขจี
 ชาวนาเฝ้าฟุ่มฟอน
 ชาวนาคือผู้ให้
 คนไทยทุกทุกที่

ข้าวเขียวรัฐสกลอน
 ฝ้าถนอมประคองอย่างดี
 มอบน้ำใจความ เปรมปรีดิ์
 ควรรักดีต่อชาวนา

ฝัน

ฝันอยากให้โลกนี้มีสันติภาพ
 ไม่ว่าคนที่อยู่ทั้งใกล้ไกล
 ฝันอยากให้เมืองไทยรักสงบ
 อยู่ไหนได้ก็สุขใจทุกครา

คนทุกชาติได้มีสุขทุกสมัย
 ก็อุ่นใจในชาติบ้านเมืองตน
 ฝ้าน้อมนบรักในชาติศาสนา
 ชาติศาสนาดำรงอยู่คู่ชาติไทย

(ธารณี ขนิษฐทอง รัตนานธิเบศร)

183

ธรรมชาติ

ชวานาผู้ปลูกข้าว
วันใดไร้ทรัพย์สิน
ข้าวทุกเม็ดคือหยาด
กินทิ้งขว้าง ยามฤดู

หวังให้เจ้าได้มีกิน
ไร้อาณัติสินไม่มี
เด่นไทยชาติยังสุขขี
ชวานานี้สดหมดอาลัย

สันติภาพ

รอยยิ้ม เป็น เครื่อง เตือนสันติ
รอยยิ้มจริงใจ เป็น เครื่องหา
สันติภาพ เกิดขึ้น ได้หลายอย่าง
เรายิ้มก่อน เขายิ้มตอบชอบฤดี

ยิ้มปิดพากรับสัมพันธภาพ
ยิ้ม เปิดหนาสันติภาพจะได้มี
เริ่มทุกทาง เช่นยิ้มมีราศี
ยิ้มวันนี้ถึงวันหน้ายิ้มจำเอย
(อุดม เดชดี รัตนาธิเบศร์)

184

วัยรุ่น

วัยรุ่นคือวัยแรก
ทุกคนคงได้เจอ
มีทั้งหญิงชายมาก
คอยจะสมคบซุ่ม

ใจแจ่มใสตอนนี้เสมอ
เพราะพวกเธอชอบมีวาม
ชอบออกจากบ้านรวมกลุ่ม
รุมทำร้ายพาสเสมอไป

ความรัก

ความรักคือการรวมตัวเพื่อให้
ความรักไม่จำกัด เขตขอบ
ความรักทุกคนคงได้ประสบ
ความผิดหวัง เราคงได้พบพาน

เมื่อมีใครที่เราอยากจะมอบ
เราจะตอบรักได้เมื่อใจต้องการ
และคงพบความสุขที่หอมหวาน
เราเร้ารานดวงใจแตกสลายไป

(พิธิภา เรื่องฉาง รัตนาธิเบศร์)

185

ความฝันแปร

ชีวิตไม่แน่นอน
 คุ้มทุกข์ คุ้มสุขขี
 อันชีวิตของคน
 สัญญาไม่มีมั่น

อาจ เปลี่ยนย้อน เลว เป็นดี
 โลกจะมี เช่นนี้แต่ละวัน
 ต้องตื่นรน เปลี่ยนแปรผัน
 เพราะวันมีความฝันแปร

ความรัก

รักทุกคนต้องการจะไผ่หา
 รักให้ทั้งสุขและทุกข์ตรอมตรม
 รักคือความสุขสูงสุดของชีวิต
 จะสุขจะทุกข์สัก เพียงใด

จักช่วยพาชีวิตให้สุขสม
 ดั่งมีดคมกรีด เชือด เจือนดวงใจ
 อยากจะคิดได้รัก เล่น เป็นใจ
 จะแน่ใจว่ายังมีคนรัก เราอยู่

(สุภาภรณ์ ชอบรัมย์ รัตนานิ เบศร)

186

ธรรมชาติ

ธรรมชาติงดงามอยู่
 ความสวยอยู่ เกือบกลาง
 ความสวยของดอกหญ้า
 กล้วยไม้ก็งามสม

ดูแผ่นดินประ เทศชาติ
 ประชากรามุรต่ำงขึ้นชม
 ก็มีค่าน้ำดอมดม
 กล่อมอารมณ์แสนดีจริง

ความรัก

ในชีวิตคนเราทุกคนนั้น
 ทุกคนล้วนไขว่คว้าหาดวงใจ
 นี่คือต้นกำเนิดของความรัก
 จึงค้นหาความรักมาครอบครอง

ไม่อาจกันให้ใจอยู่โดดเดี่ยวได้
 ของคนใดคนหนึ่งมาจับจอง
 ทุกคนจักต้องพบประสบสอง
 แล้วปองดองให้รักอยู่คู่กับเรา

(วิโรจน์ รุ่งเรือง รัตนานิ เบศร)

187

งามแบบไทย

ภาษาที่อ่อนช้อย
ไพเราะ เพราะล่านำ
อันความงามแบบไทย
การพูดควรสังวอน

นำมาร้อยเรียงเป็นคำ
เราจึงทำเป็นภาพยกลอน
จงจำไว้ใช้สั่งสอน
ต้องคิดก่อนจึงสอนคน

สันติภาพ

เห็นผู้คนมากมายอุสัสน
ต่างแก่งแย่งความสุขความสำราญ
ทำให้เกิดการต่อสู้ในหมู่มชน
แต่เด็ก ๆ ต่างร้องและรำพรณ

ต่างดิ้นรนแสวงหาซึ่งอาหาร
เพื่อ เบิกบานไม่สนความยุติธรรม
ซึ่งทุกคนแสวงหาในสิ่งสรรพ
ที่มีสันติภาพอยู่แห่งใด

(จิรศักดิ์ มีผลกิจ รัตนาธิเบศร)

188

งามแบบไทย

งามอย่างไทยมีมาก
นิยมใช้ผ้าฝ้าย
นำผกชีวิตไทล
บอกไว้ให้เหมาะสม

เห็นได้จากการแต่งกาย
ตัดไว้ใช้ไทยนิยม
เขียนไว้ให้ไทยชื่นชม
นำชื่นชมสมดังไทย

ความรัก

ความรักฉันได้จากแม่ของฉัน
ความรักแม่นำชีวิตที่แน่
อดทนเลี้ยงเรามากกว่าจะก้าว
ควรช่วยกันให้ตั้งใจแม่เรา

ชีวิตนั้นสร้างขึ้นจากเลือดแม่
ล้วนแล้วแต่ก่อเกิดกับแม่เจ้า
นั้นไซ้เจ้าควรช่วยแม่ให้เบา
บรรเทาทุกข์ของแม่ของเราเอย

(จิตตพร ปานเจริญ รัตนาธิเบศร)

189

วัยรุ่น

วัยรุ่น วุ่นน่ารัก
ไปไหนกันทั้งที
ชอบบิ๊งแสบสนุก
เจอเพื่อนผจญผืนพลับ

มิตรรู้จักมากมายมี
ต่างดีใจไปด้วยกัน
ไร้เรื่องทุกข์สุขพากัน
เข้าไปทักน่ารัก เอย

ผืน

ผืน เอยผืนไปตามใจทวนคิด
ว่าเราเดินตามหลังสองตายาย
เราเดินหลังสุดสุด เจอ เข้าที่
มีทันได้ เห็นอะไรตั้งใจคิด

มีมีผืนผืนไปในไพรสน
ตาเดินนำหน้าเข้าไปพุ่มไพรสน
นั่นใจเจอเอาสิ่งไม่คาดผืน
เสียงมารดาปลุกดังสิ้นบ้าน เเฮย
(สุกัญญา หวังกลับ รัตนาธิเบศร)

190

ชานา

ชานาคือบุคคล
ปลูกข้าวตามระบอบ
ชนชั้นที่สนใจ
ความหวังที่ยิ่งชีพ

ที่ทุกคนรักและชอบ
ช่วยชาวมืออาชีพ
ตั้งใจให้ใครได้เร่งรีบ
ในจิตใจของชานา

สันติภาพ

สันติภาพอัน เป็นความต้องการ
มีความเชื่อมั่นในตัวทุกคน
ทุกสิ่งทุกอย่างย่อม เกิดความสงบ
หากสมครวมน้ำตายังอวรณ์

ที่เกิดทางสงบให้ประชาชน
ความสามัคคีย่อมมีแน่นอน
มีเลื่อนลบทางใจยังสังหรณ์
ความทุกข์ร้อนใด ๆ ล้วนได้เอย

(วิศิษฐ์ รุ่งเรือง ปทุมวิไล)

191

วัยรุ่น

ความรักดูงามตา
ความรักจะเพิ่มพูน
วัยรุ่นรุ่น เรื่องรัก
อยากพบอยากรู้จัก

ในสายตาของวัยรุ่น
เมื่อความสุขที่ได้รับ
มักอกหัก เพราะซ้ำรัก
หน้าคนรักอยู่ทุกครา

สันติภาพ

สันติภาพคือพลังคำจูนโลก
เปี่ยมรอยยิ้มและสร้างความศรัทธา
เลิกสงครามทั้งหลายที่ร้ายกาจ
หากชาติใดตั้งตัว เป็นนัก เลง

ไม่ให้ใครมีแต่สุขและหรรษา
ใช้ใครหนาก็คือพวกเราเอง
ชนทุกชาติรวมใจไม่ข่มเหง
มิหวั่น เกรงต้องพิทักษ์รัฐ เสรี

(นพดล พิมเสน ปทุมวิไล)

192

ชานา

ทุ่งนก เปรียบ เหมือนคน
ให้มีที่ปลูกข้าว
ยามฤดูฝนฟ้าพา
ได้ปลูกข้าว เลี้ยงชีวา

ช่วยคนจนของไทยแท้
กันหัวหน้าต้องสันหา
กันคดมาให้ประชา
ประหังชีวิตของไทยเรา

ความรัก

คน เรานั้น เกิดมาด้วยความยาก
ช่วยกันก่อสร้างนิยามความรักแท้
เมื่อยามแก่คอย เฝ้า เลี้ยงดูท่าน
ดังดวงฤทัย เปรียบ เหมือนชีวิต

จงอย่าจากความรักจากพ่อแม่
ให้แน่นแน้ในรักและภักดี
ให้สำราญกายใจได้สุขศรี
คอยให้มีความรักจากใจ เอย

(สมร ไปรุ่งใจ ปทุมวิไล)

193

ความฝันแปร

โลกนี้แสนกว้างใหญ่
ทุกสิ่ง เปรมปริดา
คนเราก้ เหมือนกัน
พวกเราแสนจะยินดี

สุดอาไฟ เหลือคณา
ต่าง เสาะแสวงหาความ เสรี
ต่างสร้างสรรค์ เพื่อศักดิ์ศรี
ทุกคนมีความ เขียงตรง

ความรัก

ความรักนี้แสนจะดีมีความหมาย
เพื่อจะได้ความรักที่มากมาย
ตั้งดวงจันทร์ที่อยู่คู่กับ เดือน
กับความรักที่แสนจะยินดี

ต่างขวนขวายทำความดีมีจุดหมาย
สองหญิงชายหรือแม่ลูกผูกสัมพันธ์
ได้คอย เดือนให้เพื่อนใจได้สุขศรี
และ เปรมปรี่มีความสุขทุก ๆ คน

(วรหจณ์ พิมพ์อ่อน ปทุมวิไล)

194

ชานา

ชานาผู้ทำนา
บางคนต้องสู้ทน
นำนับถือพวก เขา
เพื่อได้ เงินมาคู้

อยู่กลางแดดและสายฝน
ดูชอบกลขวนขวายสู้
เฝ้าสู้ทนอดอยากรู้
ใช้หนี้ผู้มีบุญญา

น้ำใจ

อันน้ำใจคนไทยนั้นดีล้น
แต่น้ำใจยังมีให้ได้ทุกทาง
เงินนั้นหรือจะมีค่ามากกว่าน้ำใจ
ถ้าคนใดมีความอดทนดี

แม้บางคนจะทนมิรู้ว่าง
เกินกล่าวอ้างค่าน้ำใจแห่งไมตรี
ถ้าเงินใดไร้ค่าอย่างไหนดี
น้ำใจซิดีกว่าแน่มีความจริง

(สมชาย บำเพ็ญทาน ปทุมวิไล)

195

ชานา

ชานาคือผู้ให้
ไม่ว่าหนุ่มหรือสาว
ชานามีใช้ทาส
ควรเทิด เชิดบูชา

กำลังได้ด้วย เม็ดข้าว
ล้วนแต่ก้าว เดิมโตมา
ความสามารถล้วนแก่กล้า
ชานาไทย เอาไว้เอย

น้ำใจ

ได้พำมหาสมุทรที่หัวท้าว
ไม่ว่าใครล้วนแต่น้ำใส
คนไทยนั้นไม่ใช่ในน้ำใจ
เพราะคนไทย เชื่อนักในน้ำใจ

ที่โบหน้าสไตกว่าน้ำใจ
เพราะรักใครในน้ำใจ
ไม่ว่าจะไปไหนใครก็รัก
ที่เพราะรักชาวไทยน้ำใจเอย

(วัดนภรณ์ อินทโชติ ปทุมวิไล)

196

ธรรมชาติ

วัยรุ่นหน้าปากซอย
บางทีก็นั่งดู
นั่นใครนั่งมองหา
โอ้เอยคิดยังว่า

ชมกน้อยกับ เพื่อนฝูง
เปิดและหนูสู้กับลา
ไม่พูดจา เหมือนกับปลา
นั่นคนบ้า ข้างบ้านเอย

ฝัน

ไอ้ความฝันนี้ทำให้ฝันหวาน
แต่บางทีทำให้ เอื่อมระอา
แต่บางคนกลัวจัดนั่งปาก เขียว
ฉันทรีดหวัดหัวรีน เสียงดังสิ้น

คิดหุ้งซ่านระ เมอ เพื่อแต่ทำ
ก็อย่างว่ามีทลอกอย่างไรกัน
มันรื่องน้ำ เสียว เห็นควายไล่ขวิดฉัน
ฉันนั่งสิ้นอยู่ข้าง เติง เสียงแหมเอง

(ไพวัลย์ ทรธิรักษ์ ปทุมวิไล)

197

วัยรุ่น

วัยรุ่นมักอยากรัก
ก็มีความ เปรมปรีดิ์
วัยนี้แสนสนุก
วันหน้าถ้า เป็นไป

ความรัก

อยากรู้นึกว่าชายที่เรารัก
มาทำให้เราต้องน้ำตาคลอ
มาแก้งบอกว่ารักว่าคิดถึง
เราจดจำคำรักที่หักใจ

ถ้ารู้จักความรักดี
สมฤดีศรีสุขใจ
ไม่มีทุกข์จิตห่องไส
ขอสุขใจตลอดกาล

เคยออกหักอย่างเราบ้างไหมหนอ
โอ้เธอหนอทำให้เราได้ช่างใจดำ
จนเราซึ่งดีใจในน้ำคำ
จนใครใครคิดจะรักชวนนั๊กเอย

(สุนทรภู่ พุทธิพงษ์ เทวาท ปทุมวิไล)

198

วัยรุ่น

วัยรุ่นคือวัยรัก
เพราะความผิดใจเจ้า
แต่ก่อน เคยก่อเก
วันนี้คิดถึงเจ้า

ความรัก

โลกนี้มีได้มีเพียงเราสอง
ความรักของเรานั้นยังมันหมาย
อันความหวังแห่งฝันนั้น เข้าใจ
แล้ววอนน้อง เจ้าจะรักใหม่จะ

แต่ต้อง เลิกเมื่อผิดใจ
จึงมันมาเศร้าโศกเซ
เมาไซเซว่าเวใจ
เมื่อครั้งขึ้นปีใหม่เอย

ยังมีน้องมวลมิตรอีกมากมาย
หากชามวัยไม่เปลี่ยนแปลงฝัน
คงรักได้ถ้าเราจะจริงจัง
ถ้าขาดเจ้าพี่คงหม่นหมองใจ

(ปรีชา ประสาน เสียว ปทุมวิไล)

199

ชาวณา

พวกเราคือชาวณา
รู้จักรักษาดน
แม่ชีพชีวาวย
กินข้าวกับน้ำปลา

แสน เก่งกล้าและอดทน
พันลำบากยากกายา
ไม่ออดตายถ้าทำนา
เชื่อเถอะว่าอร่อยเอย

ความรัก

ชีวิตนี้มีไว้เพื่อให้รัก
คนเรามีความรักมักสับสน
ถึงมีจนก็มีสิทธิ์คิดรัก
อย่าเล่นกลหลอกหญิงให้หมองหม่น

แต่อกหักบ่อยครั้งก็ยังทน
เกิดเป็นคนควรพบรักสักหน
คือให้นักรักมักประสบผล
เพราะจะสับสนจนปัญญาตาย
(เมือง คนไทย ปทุมวิไล)

200

ชาวณา

ชาวณา เป็นกระดุก
เดี๋ยวนี้ เขาทิ้งถิ่น
ถ้าหาก เป็น เช่นนี้
ไปอยู่ถึง เมืองหลวง

ส่วนลูก เป็นคนกิน
ไปหากินใน เมืองหลวง
คือไปอีกไม่ต้องหลวง
ต้องซื้อข้าวพ่อแม่กิน

ชีวิตกับสังคม

ชีวิตในสังคมปัจจุบัน
ไม่ว่าจะหน้าพรหมหรือหน้าอินทร์
คนเราในสังคมสมัยใหม่
ทุกทุกวันนี้แต่การแก่งแย่ง

ทุกคนต้องบากบั่นกันทั้งสิ้น
ถ้าไม่ดิ้นมีผลตคืออดตาย
ช่างห่างไกลจากกันต้องบั่นแบ่ง
ถ้าไม่แข่งอยู่กับพี่ไม่ตีเลย
(วสันต์ สุขลี ปทุมวิไล)

201

วัยรุ่น

วัยรุ่นคือหยาดหมู
 ควรทำคนไม่ส่าย
 นามวัยรุ่นไม่ใช่สวย
 อารมณ์เหมือนรุ่นแรงจาย

จะพึงอยู่ไม่รู้ตาย
 ควรกระจายไม่อยู่รวม
 แค့်ยามไม่ได้สวย
 นามนั้นก็คือวัยรุ่น

ความรัก

ไอ้ความรักนั้นหนา เป็นยามม
 แต่บางครั้งก็อาจจะมีสุข
 เหมือนดวงใจดวงนี้ไม่มีค่า
 สู้ผู้คน เดียวไม่ซ้ำกลายเป็น

ใครได้ชมก็จะมีความสุข
 หัวใจซุกซ่อนอยู่มีรูคลาย
 ไม่เมตตาจึงไม่สมอารมณ์หมาย
 ถึงจะตายก็ไม่คลายใจเอ๋ย

(จันทนา อุทิศ ปทุมวิไล)

202

ธรรมชาติ

พันธุ์ไม้มีหลายหลาก
 เป็นที่รวมน้ำใจ
 อาศัยอยู่ในที่
 มีสุขทุกถ้วนหน้า

แยกแยะจากในป่าใหญ่
 สัตว์น้อยใหญ่ได้พึ่งพิง
 ป่าใหญ่นี้ถ้ามีภัย
 ภัยมีมาแผ้วพาล เอ๋ย

ความฝัน

ยามนอนหลับคืนนั้นฉันฝันว่า
 ไม่มีอุปสรรคของรักใจ
 มีแค่สุขทุกวันฉันสดใส
 ไอ้ความฝันครั้งนี้ช่างดีจริง

ห้องนภาแวววาวพรราวสุขใส
 ไม่มีใครมาพรากรให้จากกัน
 ไม่มีใครมีทุกข์แสนสุขสันต์
 แสนดียิ่งสุขล้นทุกคน เอ๋ย

(พรสวรรค์ ไกววัฒนสม ปทุมวิไล)

203

ชาวนา

พวกเราคือชาวนา
เพื่อทำมาหากิน เพื่อตน
ทั้งรู้จักความลำบาก
ทำเพื่อทุกคน

รู้จักอดทน
เพื่อความอยู่คง
แลความอกตรม
เพื่อประเทศเราเอย

น้ำใจ

น้ำใจของคนไทยนั้นแสนสุด
มีแต่ความเชื่อ เพื่อแม่ เจือจตุ
ถึงจะทุกข์ยากลำบากสักปานใด
เพื่อทุกคนได้มีความสุขสงบ

ที่จะพระมหาทานได้จน
เพื่อความสงบสุขของทุกคน
เพื่อทุกคนมีน้ำใจดีต่อกัน
ถึงใครมารุกรานสักปานใดก็ยังทน

(ปรีชา วิเวก ปทุมวิไล)

204

ชาวนา

ชาวนาที่เลิศล้ำ
การเพาะปลูกเมล็ดข้าว
จัดชื่อว่าเป็นไทย
แสนชื่นชมกับเขา

งานประจำที่เคยทำ
ที่แสนขวนให้เราทาน
ก็ภูมิใจกับค่าชาน
จงเพียรเอาความดีเอย

ความรัก

ความรักเอยที่ใครว่าหวาน
น้ามากสั้นมากรองจากรวงรัง
ถ้ารักห่างจากไปคงเศร้ามาก
เราตั้งใจไว้ว่าจะไม่มา

ก็ไม่ปานน้ำผึ้งซึ่งหวานหวัง
สดชื่นดังธรรมชาติที่โห่มา
คงจะอยากเพราะใจที่ไผ่หา
ให้ชีวาสูญสิ้นพบการหวัง

(ปราณีต หงษ์ทอง ปทุมวิไล)

205

ธรรมชาติ

ธรรมชาติดงามสง่า
สีสร้างขึ้นมาเอง
เรื่อง เศร้ากลายเป็นใจ
ความสุขที่ได้ใส

ด้วยสีจากตัวเอง
เรา แรงอารมณ์ เมื่อ
มีไมตรีดีสมขึ้น
เหมือน เกิดใหม่จากความทุกข์

ชีวิตกับสังคม

ชีวิตต้องอยู่ร่วมกับสังคม
คนเราช่วย เหลือกันนั้นจะพา
หากขาดสิ่งใดหาล้นคงไม่สม
ต้องช่วยกันพึ่งพามีไมตรี

เป็นสิ่งสมสืบทอดกันนานมา
สดชื่น มาส่องใสมีล้ำยาก
ตามที่คนตั้งใจไว้นานมาก
มีจิตใจ เป็นหลักมั่นแห่งชีวิต

(จันทร์หา เดชะ เทศ ปทุมวิไล)

206

วัยรุ่น

วัยรุ่นไทยสมัยนี้
สามัคคีกับฉัน
ยามทุกข์ร่วมทุกข์กัน
ยามสุขสุดอาหาร

รักกันได้สนิทสนมกัน
ญาติพี่น้องร่วมอุทร
สมานฉันท์สไมสร
คือแบบอย่างวัยรุ่นไทย

สันติภาพ

หากชาติใดไร้ซึ่งสันติภาพ
และต้องทำสงครามนาน เกินไป
เศรษฐกิจของชาติถูกรัดตัว
แสนเดือดร้อนลำบากและน้ำกล้ว

ศัตรูอาจแทรกแซงทุกแห่งได้
ประชาชนยากไร้เดือดร้อนทั่ว
และภาพพจน์ของชาติ เริ่มหมองมัว
จึงอย่ามัวทำสงครามกัน เลย เอย

(จงกล กิตติโรจนารธรรม ปทุมวิไล)

207

ชานา

ชานา เป็นกระดุก
 บัดนี้ เขาทิ้งถิ่น
 ถ้าหาก เป็น เตี้ยนี้
 ไปอยู่ถึง เมืองหลวง

ส่วนถูก เป็นคนกิน
 ไปทำกินใน เมืองหลวง
 คอไปนี้ต้องหลอกลวง
 ต้องซื้อข้าวคนอื่นกิน

ความรัก

อันความรักยากนักจะมีค่า
 จะได้รู้ความ เข้มของตักรี
 ฉันชอบ เธอชอบมากอยากบอกนัก
 อยากให้ เธอได้รู้ความในใจ

เพราะไม่ ไข่สุราหรือวิสกี้
 ว่ามันมีค่ามากสัก เท่าไร
 ว่าความรักของฉันมันแค่ไหน
 ที่ฉันมีนั้นแล้วจะให้ เธอ

(จินดา บ้านเกาะ ปทุมวิไล)

208

ธรรมชาติ

ธรรมชาติดูงามตา
 สวยงาม เสียทุกสิ่ง
 ถ้าใครไปได้ เขื่อน
 ที่อยู่ไม่ค่อย ไกล

ใครนำมา นำมองจริง
 ดูแล้วหนึ่งยิ่งชวนใจ
 เปรียบ เสมือน เพื่อนคนใหม่
 จากดวงใจของใคร เอย

น้ำใจ

ในน้ำใจคนนี้มีมากล้น
 คนไม่มีน้ำใจก็ไร้ครู
 ถึงคนจนคนรวยก็ต้องมี
 ถ้าคนไหนไม่มีความอดทน

เปลี่ยนดังคนที่มีมีความรู้
 จะต้องสู้กับคำนิทานคน
 เป็นความดีที่จะต้องคิดคน
 ก็ต้องจนน้ำใจตลอดกาล
 (บุญลือ มุขศรี ปทุมวิไล)

209

ชาวณา

พวก เราคือชาวณา
 ประชาชนมากหลาย
 ข้าว เป็นอาหารหลัก
 ชาวณา รู้แล้วนำ

ความรัก

จะหา รักที่แท้ นั้นยากนัก
 แต่ละคน ร้อยรัก ร้อยหัวใจ
 ความรัก บางครั้ง ก็ นำ ขึ้นบาน
 นำ ขึ้น ชม ทุกข์ ทรมาณ กาย

มีคุณค่า อยู่ มากมาย
 ไม่ ว่า ย ต้อง กิน ข้าว เรา
 คน รู้ จัก รัก ชาวณา
 ว่า สำคัญ จริง เอย

มีแต่ รัก จอม ปลอม มอม มา ให้
 เป็น โฉน กัน นี้ มี มนุษย์ เรา
 บาง ครั้ง ก็ เศร้า ไสก นำ าดรอม อดรม
 ทุก คน ก็ ตื่น รน ขอ ความ รัก
 (สุวรรณา น้อยบุญสุข ปทุมวิไล)

210

ชาวณา

ชาวณา ไบ หน้า เศร้า
 ซอก ซ้ำ ต้อง จำ ทน
 หน้า แล้ง น้ำ ไม่มี
 อด ทน ผู้ คือ ไป

น้ำใจ

น้ำใจ คน ไทย นี้ มี มาก อยู่
 แก่ คน ยาก คน จน คน ขอ ทาน
 แต่ ใน ปัจจุบัน ได้ สิ้น กลับ
 มี แต่ คน เสาะ แสวง แสง ทา

เมื่อ ปลุก ข้าว ไม่ ได้ ผล
 เพื่อ เลี้ยง คน อด ค่ำ ไป
 ข้าว ปี นี้ คง ไม่ ได้
 หวัง ปี หน้า ฟ้า ใหม่ เอย

คนไทย รู้ ล้วน มี จิต คิด สงสาร
 เป็น นม นาน กาล ก่อน ย้อน กลับ มา
 ยิ่ง วัน นี บ น้อย จิต คิด เมตตา
 ด้วย เงิน ตรา มากมาย ไร้ จิต บุญ
 (สุนทร รัก แหมน ปทุมวิไล)

211

ชานา

ชานาของชาติไทย
 ทำนาเพื่อทุกคน
 เพื่อเลี้ยงชีพครอบครัว
 ชานานั้นรู้จัก

ชื่อ เกรียงไกรว่าอดทน
 ได้ข่าวมาขายได้สดางค์
 ให้สุขหัวขาดคนไป
 ให้ความรักกับทุกคน

ธรรมชาติ

ธรรมชาติ เปรียบ เหมือนสิ่งคอย เตือนใจ
 ทุกสิ่งล้วนงามล้ำ เห็นสำรวย
 เพราะดินใบหญ้าในป่ากว้าง
 ให้ทุกคนได้มีความสุขกาย

ทุกคนได้จดจำความงามสวย
 ไปรดจงช่วยรักษาอย่าทำลาย
 ธรรมชาติสร้างงดงามมีความหมาย
 จำความหมายของธรรมชาติงามแท้
 (ห้องพรรณ กะถิน ปทุมวิไล)

212

วัยรุ่น

วัยรุ่นของ ป.ว.
 ทุกคนได้รู้จัก
 ทุกอย่างที่ทำไป
 ทุกสิ่งเพิ่มทวี

ไม่ใช่กอดแน่นำรัก
 จะต้องหักแต่ความดี
 ล้วนแต่ให้ประโยชน์
 เป็นศรีแก่โรงเรียนเอย

ความรัก

มีคนว่าความรักหวานปานน้ำผึ้ง
 คอยรักษาไว้มิให้รักโรยรา
 แต่บางคนว่ารักนั้นให้แต่ทุกข์
 ทั้งความเศร้าให้อยู่ เป็นคู่เรา

ผู้คนจึงไฟถึงและถามหา
 แล้วบอกว่ารักของฉันทันนั้นสุขจริง
 ยามเมื่อรักหลุดลอยไปจากเขา
 เราจึงเหงาน่าเปลี่ยวอยู่เดี่ยวดาย
 (วิรัตน์ ไทร้อย ปทุมวิไล)

213

วัยรุ่น

วัยรุ่นปัจจุบัน

เห็น เป็นของชื่นชม

พ่อแม่ทุกข์หนักหนา

ผู้ใหญ่หมดศรัทธา

ยังไม่ทันก็นิยม

มีอารมณ์อยู่กับยา

วาสนายังนำพา

มีปัญญาแต่ไม่ใช่

ความรัก

ความรักมากก็หาความเศร้าโศก

เปรียบ เหนือใจที่ไม่มีปัญญา

แสนจะตรมชื่นใจในชีวิต

เพราะความรักพาหาเศร้าภัย

คนทั้งโลกต้องการความรักหนา

ตั้งวิชามาเพียรทเรียนรัก

ก็มาพลันพามาฆ่าอกหัก

เพราะปัจจัยข้าน้อยด้อยปัญญา

(แอนก สิมอ ปทุมวิไล)

214

ธรรมชาติ

ธรรมชาตินั้นสวยงาม

คน เรานั้นชอบว่าง

ทุกสิ่งดูสวยสง่า

กลางวัน เราฝันหา

ตามประสาของที่ทาง

ธรรมชาติดังดงามตา

แสนงรมงดชื่นชีวา

อากาศชื่นสดชื่น เอย

ความรัก

ความรักนั้นมีมากอีกหลายอย่าง

เป็นความรักที่ควรรักกว่ารักอื่น

ไม่มีใครอื่นมาแทนพ่อแม่

ควรทดแทนบุญคุณท่านนิก เขียว

บน เส้นทางชีวิตสุดคิดฝัน

เพราะชีพชี้นมีพ่อแม่อยู่คนเดียว

เกิดมาไชนบุญคุณได้แค่เสี้ยว

ความกลมเกลียวจะอยู่ในใจลูกเอย

(ธีระพงษ์ คำเอี่ยม ปทุมวิไล)

215

วัยรุ่น

ฉันวัยรุ่นวุ่นนัก

เที่ยวเตร่จนตึกจ้ง

ถูกคำก็ เบื่อนัก

พ่อแม่อยากมี เขย

มีทั้งรักและชิงชัง

ต่างชิงและ เบื่อหน่าย เลย

พอรู้จักก็ เลย เปย

ให้ลูกสาวแต่งงานไว

ความรัก

มีความรักงดงาม เป็นความหวัง

หวัง เธอตลอด เคียงข้างอย่างยินดี

ถึงจะทุกข์ฉันท้อมจะรับ เสมอ

ขอเธอรู้ และ เข้าใจในชั้น

มีหลังครั้งใหม่ไว้สู้ต่อ

ก้าวไปหวังให้ เธอมีแต่สุข

หวัง เพียง เธอมีสุขฉันพอใจ

เพียงวันนั้นเราต้องคงคู่ใจ

(พัชรินทร์ พุทธรักษา ปทุมวิไล)

216

ชานา

ชานาคือผู้เกิด

คนไทยสนใจพา

แม่จะแสนยาก เข็ญ

สู้สำหรับรักษา

ให้กำเนิดคนชานามา

ให้ชานาอยู่ร่ม เย็น

ไม่ลำบาก เมื่อทุกข์มา

ให้ชานา เจริญเออย

ฝัน

ฝันที่เราไม่เคยได้สะสม

อีก เมื่อไรความฝันนี้จะมา

สุดแสนจะ เศร้า เมื่อฝัน เรือนราง

ถ้าเรายกความฝันนั้นให้ใคร

เคยพานพบความฝันนี้คอยหา

จะได้มาดวงใจที่คอยหา

ฝันนั้นอาจไปไกลจากดวงใจ

ความฝันไปให้พ้นจากดวงใจ

(สุนีย์ เฉยพ่วง ปทุมวิไล)

217

ธรรมชาติ

โลกนี้ช่างแสนสวย
ธรรมชาติให้มา
ดอกไม้กับน้ำหวาน
บัดนี้ เสร้าสุดฝัน

ช่างสำรว สวยหนักหนา
เราสุขอุราชมชื่น
เมื่อวันวาน เบิกตาตื่น
มิหวนหวานมาอย่างเดิม

ชีวิตกับสังคม

ชีวิตทุกชีวิตมีคุณค่า
รสชาติของชีวิต ไม่ครอมครม
ทุกคนทำดีสังคมไม่มีสี
พัฒนาใจเราใช่ของใคร

อย่าประหม่าหมาง เมินในสังคม
หากสังคมของบุคคลวางแผ่นดิน
หากปล่อยชีวิตให้ เสร้าหมองใจ
เมื่อปีใหม่ของเรามีสุข เอย
(พรเพ็ญ นพพะ ปทุมวิไล)

218

ชานา

เราอยู่อย่าง เป็นสุข
ปรีดาในหมู่เรา
ข้าวขาวที่เลี้ยงเรา
ก่อนกินคิดสักนิด

สอนคนทุกขคือพวก เขา
อึ่มหน้า เขาก็ชื่นชม
ล้วนพวก เราผู้ผลิต
ถึงดวงจิตของชานา

ฝัน

ฝันนั้นฉันอยาก เป็นหมู่วิหค
ปล่อยจิตใจล่องลอยไปตามทาง
งานสิ่งใดตั้งค้างในรางใจ
ถึงท้องฟ้ากว้างไกลที่เคยคลอ

บินร้อนปรกอยู่บนท้องฟ้ากว้าง
ไม่หยุดคิดถึงนางหรือสิ่งใด
หยุดคิดไปสักวันแล้วฝันต่อ
ฝันให้ขอในจิตคิดสุข เอย
(สรารุธ แสงทับทิม ปทุมวิไล)

219

วัยรุ่น

เด็กไทยสมัยนี้
กินเหล้าอาจวางเพลิง
เสียหายและเกิดทุกข์
ทำไปไม่คิดให้

ทุกทุกที่ต้องรีน เริง
เพราะรีน เริงมาก เกินไป
ไร้ความสุขต้องชดใช้
เพราะไกลความรอบคอบ เอย

ความรัก

อันฝั่ง เพียงตัวเดียวก็สามารถ
เพราะความรักอ่อนหวานอัน เปรมปรีดิ์
ความรักมักจะทำได้ทุกสิ่ง
ที่ทุกคนคงควรรับ เอาไว้

จะพิชิตศัตรูในทุกที่
เพื่อที่จะรักกันนิรันดร์ไป
และแสนยังมีอำนาจอันหวั่นไหว
เพื่อจะได้พบสุขสมดังใจ
(ทริทย์ สนธิกรณ ปทุมวิไล)

220

ชานา

อาชีพของชานา
ถ้าทำไม่ฮับจน
หากินในศีลธรรม
หากินนาจนม้วย

แสน เก่งกล้าและอดทน
คงส่งผลให้ร่ำรวย
คงไม่ทำให้เราช่วย
คงร่ำรวยกันทั่ว เอย

น้ำใจ

น้ำใจคน เหมือนหนึ่งแม่น้ำกว้าง
เขามีใจให้เราตั้งโคลนตม
ไอ้คนเรานั้นหรือมีน้ำใจ
สุดอาลัย เหมือนใจที่กลืนก้ำ

สุดอ้างว้าง เหมือนหนึ่งน้ำผึ้งขม
แสนจะดรมขมขึ้นสุดกลืนก้ำ
สุดอาลัย เหมือนคนอยู่ในถ้ำ
แสนชอกช้ำว่าในน้ำใจ เอย
(พรชัย ขาวละออ ปทุมวิไล)

โลกนี้มีแต่สิ่ง
ฝันแปรแม้หัวใจ
ซึ่งความฝันแปรใจ
จงอย่าถือ เป็นจริง

ฝันแปรยิ่ง เสมอไป
ใครไม่อาจยังรู้ได้
ก็ล้วนไม่อาจจริงจัง
แล้วจะมีความสุข เอย

ความรักคืออะไรใครรู้บ้าง
จงอย่าปล่อยให้ความรักครอบงำ
จง เริ่มต้นใหม่ด้วยความดีเถอะ
จงอย่าปล่อยให้จิตใจ เพลิดไปไกล

บางครั้งมีทั้งทุกข์และสุขปนกัน
จนทำให้ชีวิตของเราหมดค่าไป
แล้วชีวิตข้างหน้าจะดีกว่าได้
แล้วจะรู้ว่าชีวิตนี้มีค่ายิ่งนัก เอย

(สมพร ก้อนทอง ปทุมวิไล)

ริมทุ่งริมนาข้าว
ดีใจไทยทั้ง เทศ
ชานามีใช้หรือ
อารามสี่ เขตไกล

กำหนดยาวอยู่ขอบ เขต
กำหนด เขตข้าวชาวยไทย
เป็นผู้คือช่วยชาติ
ประเทศไทยได้เจริญ

น้ำ เอยน้ำใจ เป็นน้ำที่ใสสด
เป็น เครื่องนำความรักที่สั่ง เกิด
อันที่จริงน้ำนี้มีใช้หรือ
น้ำใดไม่เท่าน้ำใจในชีวิต

มีปรากฏในใจไทยทั้งประเทศ
ไม่แบ่ง เพศน้ำใจที่ไหลริน
เป็น เครื่องมือความรักไม่รู้สิ้น
หากได้รินน้ำนี้มีสุข เอย

(เกรียงไกร ดลบันดาล ปทุมวิไล)

223

ธรรมชาติ

ธรรมชาตินำศึกษา

พวกเราช่วยสักนิด

ประเทศจะพัฒนา

ธรรมชาติสุดพรรณนา

ให้คุณค่าแก่ชีวิต

มาผลิตให้ชีวา

ถ้าเรามาช่วยรักษา

ทุกเวลาเข้าค่าเฉย

สันติภาพ

โลกของเราย่อมมีความเสรี

นิวเคลียร์จะไม่หล่นมาทาบ

โลกของเราย่อมอยู่ได้ทุกวันนี้

ผู้คนจะไม่มีความเศร้าหมอง

ถ้าพวกเรามีความสันติภาพ

เมื่อสันติภาพเข้ามาครอบครอง

ถ้าทั่วโลกมีความสันติภาพมาจ้อง

ถ้าทั่วโลกจ้องความสันติภาพ

(สุนทร พุ่มเหมือน ปทุมวิไล)

224

ธรรมชาติ

อันธรรมชาติดงาม

ให้ใจงามวิไล

ไปจากใจของเรา

เราก็เปรมปรีเขา

คอยย้ำความทรงจำไว้

คอยเตือนไว้มิให้ลืม

ถ้าใจเขายังไม่เลื่อน

ให้เราจำเรื่องได้ดี

ฝัน

ความฝันดี เอยทำให้เรา

ถ้าเรื่องดีทำให้เราชอบใจ

ถ้าฝันนั้นเรื่องไม่ดีทำให้เรา

ฝันนี้ทั้งดีและไม่ดีก็

ชอบและอยากฝันต่อไปตลอดกาล

และอยากจะให้ฝันฝันยาวนาน

ตกใจและไม่อยากฝันอีกเลย

ทำให้เราจดจำไปได้นาน

(งามรุ่ง โชคไพโรสถ ปทุมวิไล)

225

ธรรมชาติ

ธรรมชาติที่นั่นหนา
น้ำส่งออกไปมอม
ธรรมชาติสอน
ให้นานยาวควรไม่

ช่างน่ารักก้อยำรักรอบ
เพราะ เขาชอบกอบกำไร
ควรรักและรักษาไว้
รักรอบน้ำส่งออก เอย

สันติภาพ

สันติที่ได้ เพราะใจมนุษย์
ด้วยความปวศราวด้วยมนทิน
ความสุขสงบนั้นหาพบอยาก
แต่สันติภาพ เกิดขึ้น เส็จได้

สงครามมีคนรบต้องจบสิ้น
สุดจะบักสนิมใจให้หมด
พยายามอยากพบประสบผลได้
ก็เพราะใจมนุษย์แน่แท้เอย
(พิเชษฐ์ พุดเจน ปทุมวิไล)

226

วัยรุ่น

วัย เอ๋ยในวัยรุ่น
มักคิดและใฝ่หา
วัย เอ๋ยในวัยนี้
รีบ เร่งก้าวกันไป

มักจะรุ่นแต่ศึกษา
ผล เก้าหน้ารีบทำไม
ย่อมจะมีความสดใส
ชาติจะสดใส เอย

น้ำใจ

น้ำเอ๋ยน้ำใจอันสดใส
ไม่ว่าหญิงว่าชายต้องวายชน
แม้หัวใจแห้ง เพื่อเหมือน เตือดร้อน
นึกว่า เขาจะช่วยให้พ้นกาย

ใครบ้างมีไว้บ้างยามขัดสน
ยามขัดสนมีไว้บ้างไม่ห่างกาย
ไม่อ้วนท้วนไหว เขาดังมั่นหมาย
ดังมั่นหมายพันไปไม่มีคำ
(ปริญญา ไหมดพริ้ง ปทุมวิไล)

227

ความฝันแปร

เกิดแก่ เจ็บตายนี้
ฝันแปรแน่แท้ เป็น
มีทุกข์สุขลับ เปลี่ยนกัน
อุปสรรคที่ผันมา

นำทางซึ่งมีให้ เห็น
จึงพบได้ในชีวา
อย่าหวาดหวั่นคอยรับท่า
เพื่อคุณค่าชีวิต เอย

ความรัก

รักคือสายสัมพันธ์อันบางใส
มันฝากฝังข้อม กี่ยว เส้นสัมพันธ์
แม้ชั่วฟ้าดินสลาย ไม่คลายรัก
จวนสิ้นลมหายใจยัง เฝ้า เพื่อ

ประดุจตั้งสาย โยแมงมุมนั้น
พาดคล้องกันดั่งใจฉันมันต่อ เธอ
จะประจักษ์ใจจิตคิด เสมอ
ว่ารัก เธอรัก เธอชั่วนิรันดร์
(ใจชื่น เพชรเจริญ ราชวินิตบางแก้ว)

228

ความแปรฝัน

คนเราแตกต่างกัน
เคยรัก เคยรักดี
วานลมกระซิบบอก
บอก เขาอย่าห่าง เห็น

ความแปรฝันทุกคนมี
แต่บัดนี้มาหมาย เมิน
ฉันช้าชอกมาก เหลือ เกิน
กลับมารักฉันอย่าง เคย

ฝัน

อยากหลับตาพาใจไปกับฝัน
เป็น เศรษฐีมีเงิน เกิน เหลือใช้
มีคนอยู่เคียงข้างยามเรา เหวง
ทุกคืนวัน เคียงแนบ เข้าแอบอิง

ทุกคืนวันฝันหาฟ้าสดใส
มีใครใครให้รักไว้พักพิง
คอยบอก เราซึ่งเราในทุกสิ่ง
เป็นทุกสิ่งทุกอย่างให้ฉัน เอย
(วรารักษ์ โรจน์ศิริสถิตย์ ราชวินิตบางแก้ว)

229

ความฝันแปร

ยามบ่ายตะวันคล้อย

คิดถึงวัน เวลา

มีสิ่งใดที่จะหยุด

ไม่มีไม่ เป็นไร

ทั่วละห้อยละไทยหา

ที่ผ่านมาและผ่านไป

อยู่กับจุดที่นิ่งไหม

เพราะทุกสิ่งล้วน เปลี่ยนแปลง

ฝัน

ในวัยเยาว์ เป็น เด็ก เคยคิดฝัน

นึกถึงวันฟ้าสวยงามวิไล

แม้วัน เวลาผ่าน เนิ่นนานไป

ที่เคยนึก เคยฝันนั้นทุกยาม

นึกถึงวันที่สุขและสดใส

นึกไปไกลถึงท้องทะเลงาม

ก็ยัง ไม่เคยลืมความหวานหอม

มีอาจห้ามความฝันได้ในชีวิต

(วราภรณ์ ทิตินทรากูร ราชนิคมบางแก้ว)

230

ความฝันแปร

เวลาที่สูญร่วง

เหมือนกับใจของใคร

เธอนั้นไซ้แปรผัน

ตัวฉันนั้นคอยหา

ผ่านมาช่วงที่เลยไป

ที่เปลี่ยนไปไม่กลับมา

มาสัมพันธ์ ไม่น่าพา

วัน เวลา เธอกลับคืน

สันติภาพ

สันติภาพของชนบนโลกนี้

ความขัดแย้งทั่วไปในโลกันต์

มา เกิด เรามาช่วยกันดับปัญหา

ความขัดข้องหมองใจในทุกคน

ใช้แต่มีความสุขทุกสิ่งสิ้น

ยังมีวันทำลายชีวิตคน

ให้โลกมีความสุขทุกแห่งหน

สร้างจดหมจดจนสดใสเอย

(ชัยทัต อุดมสุข ราชนิคมบางแก้ว)

231

ความฝันแปร

ไตโตในโลกล้วน
ตามกาลเวลาไซ้
เกิดแก่และ เจ็บตาย
ความจริงสิ่ง เทียงแท้

มีแปรปรวน เปลี่ยนแปลงไป
แม้จิตใจยังฝันแปร
สิ่งทั้งหลาย เป็นของแน่
ยอมฝันแปรไปตามกาล

ความรัก

อยากจะมอบรักให้ใครคนหนึ่ง
อยากจะบอกรักกับ เธอ เสมอมา
ทุกครั้งที่ เธอคุยกับคนอื่น
แต่ฉันมิรู้จะไปโทษใคร

ผู้ที่ซึ่งฉันรัก เป็นหนักหนา
แต่ไม่กล้าที่จะ เอ่ย เผยความใน
ฉันขมขื่นใจ เสมอ เธอรู้ไหม
ได้แต่ยกอยู่ในใจฉันนี้รัก เธอ
(ภูเบศ เสถียรพจน์ ราชวินิตบางแก้ว)

232

ธรรมชาติ

ยามเราเหม่อมองฟ้า
สายลม เจ้าพาใจ
ทะเลนั้นสึคราม
เจ้าแสนจะวทวน

เห็นนภางามสดใส
ให้ลอยไปทุกแห่งหน
ดูงดงามแต่แสนกล
ช่างสับสนวนไปมา

ชีวิตกับสังคม

สังคมปัจจุบัณล้วนปั่นแต่ง
ทุกมนุษย์ทั่วถ้วนทุกผู้คน
ยามทุกข์ร้อน ไร้ผู้คอยอุทหนุน
แม้ว่ากาลฝัน เปลี่ยนของ เวลา

จิตใจให้ชนแย้งทุกแห่งหน
ล้วนสับสนวนวุ่นวายไม่น่าพา
ไร้ผู้ช่วย เจือจุนให้อยู่ตามถา
มิได้พาให้ผู้คนนั้น เปลี่ยน เลย
(ทัศนีย์ ดิระพิพัฒน์กุล ราชวินิตบางแก้ว)

233

ความฝันแปร

วานนี้มีสุขสันต์
ไม่ได้ตั้งใจปอง
เมื่อได้มีความสุข
ไม่สวยงามดังวาด

วันนี้พลังจิตหม่นหมอง
นั้น เป็นของธรรมชาติ
ต้องมีทุกข์ที่ผิดพลาด
ชีวิตอาจต้องฝันแปร

น้ำใจ

ความช่วยเหลือ เอื้อ เพื่อและ เพื่อแม่
แม้ว่า เราจะลำบากต้องยาก เย็น
เห็นใจในส่วนรวม เพื่อนร่วมโลก
อุปสรรคขวางกั้นมัน เปลี่ยนไป

ควรมอบแต่ทุกคนที่ตน เห็น
ก็จง เป็นคนที่มีน้ำใจ
นับ เป็นโชคความจริงอันยิ่งใหญ่
แต่น้ำใจคงคิดนิจนิรันดร
(อมรรัตน์ ทรัพย์มูล ราชวินิตบางแก้ว)

234

งามแบบไทย

ความงามที่ร่างกาย
งามจิตยิ่งนานา
งามพร้อมทั้งความคิด
เปี่ยมสุขมิรู้คลาย

มีมากมายแต่หากว่า
นั้นแหละหนางามแบบไทย
สุจริตไว้ในใจ
โชคดีไซ้เกิดขึ้นไทย

ฝัน

ฝันนี้ฝันของฉันฝันไว้ว่า
ด้วยจิตใจที่ไร้ในมายา
ความฝันนี้หากดีต้องมีหวัง
รักในฝันในหวังที่แท้จริง

จะได้มาสร้างสรรค์สิ่งสรรษา
หวัง เพียงว่าให้ท่านสุขใจจริง
ด้วยพลัง เปี่ยมล้นอย่างยอดเยี่ยม
ใจช่วงชิงทำฝันสมใจเอย
(ศราวุธ เสริมสินสิริ)

235

วัยรุ่น

วัยรุ่นวุ่นแต่รัก

นึดพบ เสริมสุขล้ำ
เดินจับมือ เคียงข้าง
ทุกคนคอย เผ้าดู

รอบหักครทุก เข้าค่า
ดูหนัง เพลิน เดิน เป็นคู่
เดินตามห้างมีอายุ
คิดว่าหนอถูกใครกัน

ความรัก

อันความ เอยความรักสุดสดใส

อยู่ด้วยกันสุขชื่นสุดสมปอง
เรานัดกันพบกันพาไป เทียว
ฉันขอสัญญาต่อหน้า เธอไว้

อยู่ในใจของเราทั้งสอง
จะรอน้องนาน เท่าที่รอได้
เราเดิน เกี่ยวคู่กันแล้วยิ้มให้
ฉันจะมี เธออยู่ในใจตลอดไป
(สุพจน์ สุไพริน ราชวินิตบางแก้ว)

236

ธรรมชาติ

ฟ้าครามงามกลางคืน

วาววับจับท้องฟ้า
ลมหวิวผิวสั่น เติม
ลมเอ๋ย เคยชื่นใจ

ดาวนับหมื่นต้นตาชดา
ดูเด่นตาน้ำชื่นใจ
ลมหก เติม เริ่ม เจ็บไข
โย เจ้าไม่ปราณีเลย

ความรัก

ฉัน เห็น เธออยากจะถาม เรื่องความรัก

ความรักนั้นฉันอยากรู้ เป็นครูใจ
ความรักนั้นฉันนับถือคือความหวาน
เคยชุ่มฉ่ำด้วยสตรีโปรดชี้แจง

เธอรู้อัจฉริยะช่วยตอบรอบรู้ไหม
โปรดจงได้ตอบ เอ๋ย เฉลยแถลง
แต่ไม่นานมัน เกเรมัน เสแสร้ง
มัน เสียดแทง จนชอกช้ำระกำใจ
(อนุรักษ ผ่องโอสถ ราชวินิตบางแก้ว)

237

ธรรมชาติ

นกน้อยในป่าใหญ่
 ยืน เสียงอยู่ทุกวัน
 นี่คือธรรมชาติ
 นกน้อยในพงไพร

ส่ง เสียงใสจับใจฉัน
 ส่ง เสียงขันสำราญใจ
 สวยสะอาดและสดใส
 หากอยู่ไกลขึ้นใจ เอย

ฝัน

ฝันไว้ว่าอยากได้ใครคนหนึ่ง
 หรือแม้ยามไรคน เข้าใจเรา
 ไม่ว่าสุขไม่ว่าทุกข์คุกคามจิต
 จับมือกันก้าวไปไกลแสนไกล

เป็นที่พึ่ง เป็นมิตรยาม เจ็บเหงา
 ยังมี เขาเคียงอยู่ไม่ห่างไกล
 สองคนช่วยกันคิดและแก้ไข
 ไม่หวั่นไหวสิ่งใดที่กล้ากราย
 (จักรกฤษณ์ วงศ์พิมพ์ ราชวินิตบางแก้ว)

238

งามแบบไทย

งาม เอยงามอย่างไทย
 อ่อนหวานแต่มั่นคง
 เพียง เอยว่า เป็นไทย
 มันอยู่คู่ดวงมาน

ชวนพิศมัยและไหลหลง
 ซึ่งธำรงค์ไว้ได้นาน
 ซึ่งไกลไกลต่างกล่าวขาน
 งามแบบไทยวิไล เอย

ชีวิตกับสังคม

ณ เส้นทางสายซึ่งมาบรรจบ
 ต่างก็ก้าวทุกก้าวอย่างมั่นใจ
 แต่ เส้นทางอีกสายมีขวากหนาม
 แต่ถ้าทำนบก้าวถึงสุดทาง เมื่อใด

ทุกคนพบทางหนึ่งชวนหลงใหล
 ก้าว เดินไปบน เส้นทางอย่างทะนง
 อาจถูกลาม เมื่อไรมิได้ได้
 ทางนั้นไซ้ระจะบรรเจิดสิ่งงามตา
 (น้ำเพชร คติวงศ์ ราชวินิตบางแก้ว)

239

ความฝันแปร

อดีตแต่กาลก่อน
ว่าธรรมชาตินี้
แต่ในสมัยนี้
ฝันแปรทุกโมงยาม

ครูเคยสอนไว้อย่างดี
ทั้งสวยสดและงดงาม
ทุกถิ่นที่ล้วนมองข้าม
เหลือแต่ซากไว้ชื่นชม

สันติภาพ

บนผืนแผ่นดินในโลกนี้
บ้างรักถิ่นรักที่อาศัยมา
เพราะสงครามรุกรานเข้ามาใกล้
หวังว่าสักวันสงครามคงจะคลาย

ต่างก็มีความรักประจักษ์คำ
ฤาจะให้ใครกล้ำมาทำลาย
ต้องทิ้งไปถิ่นกำเนิดประเสริฐหมาย
เพื่อสลายความเศร้าคืนถิ่นเดิม
(จรรยา อหิธรรมัย ราชวินิตบางแก้ว)

240

ธรรมชาติ

ธรรมชาติแสนงาม
ทุกคนจักชอใจ
ดังเช่นป่าไม้งาม
ร่มรื่นชื่นใจกัน

มีอยู่ตามที่ทั่วไป
ถ้ารู้จักรักษามัน
ล้วนให้ความสุขแก่กัน
ป่าไม้นั้นมีคุณเอย

ฝัน

ความฝันนั้นทุกคนคงรู้จัก
ชีวิตนี้มีฝันทุกวันมา
ดังเช่นตัวเราเองเคยฝันไว้
มีเงินเดือนมากมายคลายยากจน

ฝันถึงรักถึงทุกข์สุขหรรษา
ให้ชีวาสุขสมอารมณ์ตน
อยากจะได้ทำงานเบียดเบียนทุกแห่งหน
ฝันสับสนจะ เป็นได้ดังหมายเอย
(น้ำอ้อย อันพร้อม ราชวินิตบางแก้ว)

241

ธรรมชาติ

ไม้ใบสีเขียวสด
ดู เป็นระเบียบสวย
ดูมันช่างอดทน
นำชมความประสาธน์

น้ำใจ

น้ำ เป็น เครื่องหล่อเลี้ยงกายมนุษย์
แต่น้ำจิตน้ำใจอย่าให้ลม
ด้วยน้ำใจ เป็นสิ่งล้ำคุณค่า
ยามมีทุกข์น้ำใจช่วยกร้อนคลาย

มีกลุ่มมดเดินเรียงราย
ไม่เหนียวหนำยในการงาน
สุด เหลือสิ้นทั้งกายปราณ
และสมานสามัคคี

ช่างแสนสุดจำขึ้นภริมย์สม
มาพร่างพรหมหัดพ่ายให้เหือดกลาย
คอยพัดโบกโศกศัลย์ให้สลาย
ให้เหือดหายสร้างสิ้นทั้งอินทรีย์
(ปณิดา พิบูลย์นุรักษ์ ราชวินิตบางแก้ว)

242

ธรรมชาติ

ธารน้ำดังงามตา
หมู่ปลาแหวกว่ายใน
รอบรอบล้วนร่มรื่น
เมื่อยามที่มองเห็น

สันติภาพ

สันติภาพนี้หนาอยู่แห่งไหน
ได้แต่เฝ้าเรียกหาแล้วรำพึง
แต่ทุกคนหาไม่หรือว่า
อยู่ในตนของตนทุกวันปี

มีพฤษภาทงามใบ
ธารน้ำใสอันไหลเย็น
ทำให้ชื่นให้ใจเย็น
ก็อย่าเป็นเช่นพวกปลา

เห็นใครใครเรียกร้องหาถึง
แม้แต่ซึ่งอยู่แห่งไหนก็มี
สันติภาพนั้นหนาอยู่ที่นี้
แต่หาไม่เรียกร้องจากตนเลย
(โสภณา จาตนิลพันธ์ ราชวินิตบางแก้ว)

243

ธรรมชาติ

แสงแดดอ่อนยามรุ่ง
 กวาง เล็มใบไม้หวาน
 กระต่ายน้อยโลด เต้น
 อีกทั้งฝูงหมาใน

วิหคมุ่งหาอาหาร
 อยู่ไม่นานก็จากไกล
 ฝูงกระ เต็นก็วิ่งไว
 ก็เที่ยวไปในพงา

สันติภาพ

โปรดทิ้งปืนทิ้งป้าหยุดยิงเถิด
 เลือด เดียวกันรบกัันดูไม่งาม
 โปรดกลับมาช่วยกันพัฒนา
 ให้ชาติไทยมีชื่อ นามลือ เลื่อง

จะได้เกิดสันติภาพในสยาม
 โลกที่สามจักหยามเราทั้ง เมือง
 ร่วมกันพาชาติไทยให้รุ่งเรือง
 แดงปู เพื่อองกระ เตืองตั้งแดนดิน
 (ประ เสริฐ ทองจันทร์ ราชวินิตบางแก้ว)

244

วัยรุ่น

วัยรุ่นวุ่น เรื่องรัก
 ทำไปมิใคร่ตรอง
 บางครั้ง เมื่อผิดพลาด
 ทุกคนควรคิดไว้

เป็นวัยมักคิดคะนอง
 คิดอยากลองมากสิ่งไป
 ก็ไม่อาจจะแก้ไข
 ทำอะไรต้องใคร่ตรอง

ชีวิตกับสังคม

สังคมไทยในปัจจุบันนี้
 ชีวิตนั้นต้องทนดิ้นรนไป
 แม้น เตือดร้อนทุกข์ยากลำบากสุด
 หากร่ำรวยมากล้นคนยาก เกรย

สุดแสนที่จะหาใคร เห็นใจได้
 เรื่องของใครก็ต้องคิดต้อง พิศเอง
 เมื่อมนุษย์สุดจะกรรมถูกข่ม เเทง
 แสนวัง เวงอาจมสังคมไทย
 (วรานนท์ ดุษฎีวีวงศ์ ราชวินิตบางแก้ว)

245

งามแบบไทย

การไหว้แบบไทยไทย
งดงามตามท่วงท่า
การสืบทอดกันไว้
ชาติเรารู้จักก้าวไกล

เอกลักษณะไฉรี นำศรัทธา
นี้แหละหนาชื่อแบบไทย
ให้ถูกหลานจรโลงใจ
แผ่นดินไทยคู่ฟ้าเอย

น้ำใจ

เด็กยากผู้หิวไทยใครจะเห็น
เหมือนชีวิตไร้ค่าไร้ความหมาย
ขอวันวันผ่านไปไร้จุดหมาย
หอมแห่งตัวดำไร้ผู้ให้

ใครจะเห็นผู้ดูแลหามีได้
ปล้ำเปลี่ยวเดียวดายขาดคนเห็นใจ
กินดินทรายปะหังชีวิตไป
ท่านโปรดไซ้เมตตาพวกเราเอย
(สว่างวงศ์ กิจบุญชัย ราชวินิตบางแก้ว)

246

งามแบบไทย

งามใตงามเท่าไทย
ต่างชาติไม่ควรเทียบ
กราบสวยคือการไหว้
ให้รู้ไทยอยู่ไหน

พร้อมจิตใจฤาหาเปรียบ
นั่งพับเพียบของไทยไทย
ส่งจิตใจให้ก้าวไกล
มองไพบในอารคเนย์

น้ำใจ

น้ำใดใดหาได้บริสุทธิ์
ชลเนตรน้องยากี่มากมี
แต่น้ำใจคนไทยนั้นใสสด
น้ำใจของคนไทยแต่ไรมา

เปรียบประดุจมีจลาพราศี
ท้วมวารีนามหน้าใจระอา
ตั้งน้ำหยดหลังรินจากหินผา
เราซึ่งคำซึ่งน้ำใจคนไทยเอย
(วสันต์ สุขจันทร์เทาะ ราชวินิตบางแก้ว)

247

ความแปรผืน

อันใดในหล้าโลก
แปรผืนดุจสายลม
ไม่จริงแท้แน่นอน
ทุกผู้จงมั่นคง

ทั้งทุกข์โศกทั้งชื่นชม
ทุกจระทามไม่ยืนยง
คือคำสอนของพุทธองค์
ตั้งดำรงบนพระธรรม

ผืน

ผืนและไฟให้โลกนี้มีแต่สุข
อีกทั้งให้ปวงข้าประชาชน
ผืนอยากให้ดวงใจที่ไร้ญาติ
หันความทุกข์ความสุขพบความสบาย

ไร้สิ้นทุกข์สุข เกษม เปรมกุศล
ทุกผู้คนมีใจ เอื้อเพื่ออารี
ไร้ที่ขาดหักหึงอิงแอบกาย
ผืนไม่คลายผืนนี้จึง เป็นจริง
(ไอหาร อ่อนหล้า ราชวินิตบางแก้ว)

248

วัยรุ่น

วัยรุ่นว่ารุ่นนิก
รักสนุกแต่ทุกข์ได้
ผู้ใหญ่บ่ ไข่นา
สัดสวขดูงามตา

ต้องคอยทักตักเตือนไว้
ไร้เตียงสาเป็นครั้งครา
ไม่ร้างลาเป็นเด็กมา
ตามประสาวัยเราเอง

ผืน

ใครก็ผืนกันได้ถูกใช้ไหม
ทุกคนก็แตกต่างกันออกไป
ผืนมีบ้านผืนมีรักผืนมีรถ
ไม่ยอมามีทุกข์ทับถมทวี

อยู่ที่ใครใจหวังเป็นอย่างไหน
ขอให้ผืนแต่ในสิ่งที่ดี
เปรียบพร้อมหมดทุกอย่างไม่หลีกหนี
ก็ขอให้ได้มีสิ่งที่ผืนเอย

(เพ็ญภา ธงนำชัยมา ราชวินิตบางแก้ว)

249

ความฝันแปร

ทุกสิ่งในโลกล้วน
ยึดมั่นกัน เกินไป
ดัง เข่นก้อนหินใหญ่
ย่อย เป็นกรวดทรายคง

มีบั้งควรถจะฝันใฝ่
ทุกอย่างไซริไม่มั่นคง
กาลผ่านไปก็หลุด
เหลือไว้เพียง เศษของดิน

ฝัน

ถ้าทุกสิ่งในโลกตั้งใจฝัน
อุตสาหกรรมหักห้ามใจมิให้ยอม
คอยหลีกเลี่ยงจากของทำให้อ้วน
วันวันฉันทแทบไม่ได้กิน

ทุกคืนวันฉันอยากจะผ่ายผอม
ตามกลิ่นยั่วชวนชวนให้กิน
ทุ เรือนกวนซื้อนี้ไม่ยอมกิน
ด้วยอยากกิน เหมือนนกแมงกา

(ดาเรศ เครื่องกำแหง ราชวินิตบางแก้ว)

250

ชาวนา

แสงแดดที่แดดกล้า
หมูนกบิน เป็นทิว
ร้อนระอุเพียงใด
ชาวนาผู้กล้ากลืน

หมูยอดหญ้าใบโยกปลิว
หุ่นไล่กาตระหง่านยืน
แต่ในใจยังยิ้มชื่น
เพื่อคนหมั่น เป็นสุข เอย

น้ำใจ

เพียงหนึ่งหยดน้ำใจใครจะหยาด
เขาต้องหิวต้องโหยปานจวนตาย
ถึงเงิน หมั้น เงินแสนไม่แทบเท่า
แม้เราให้กันและกันไม่เสื่อมคลาย

ให้ผู้ขาดญาติมิตรสนิทกาย
เหมือนเม็ดทรายถูกคลื่นซัดฟุ้งกระจาย
น้ำใจเล่าไม่อาจเทียบเงินทั้งหลาย
แม้ชีวาวยังมีผู้กล้าวยวิญเอย

(ทัศนีย์ พัฒนกิจ เรื่อง ราชวินิตบางแก้ว)

251

ชาวนา

ชาวนาคือผู้ผลิต
ปลูกข้าวพันธุ์ดี
ยิ่งปลูกทรัพย์ยิ่งลด
ชาวนาในไทยนั้น

เป็นผู้คิดหาวิธี
ให้ชาวไทยได้กินกัน
พ่อค้ากดและกดกัน
ไม่มีวันจะ เจริญ

ฝืน

ฝืนคนเรานั้นมีหลายอย่าง
ฝืน เพราะอึด เกินไปก็ยังมี
หรือบางคนคิดว่าตน เป็นวิหค
ยิ่งบางคนนึ่งยี้มหน้าขึ้นบาน

ตั้งตัวอย่างที่จะกล่าวต่อไปนี้
ฝืนอย่างนี้เรา เรียกว่าธาตุพิการ
นึ่งละ เมอ เพื่อพหน้าสงสาร
แอบยี้มหวานอยู่ในหัวใจตน
(สินีนารถ สุขช่วย ราชวินิตบางแก้ว)

252

ธรรมชาติ

สายน้ำไหล เรื่อยเรื่อย
เหมือน เป็น เช่นหัวใจ
ธรรมชาติ เจ้าผูกพัน
สายน้ำและพฤษา

ไหล เชื้อย เชื้อยไรอรินไหล
รักใครใครได้ทุกครา
ชีวิตฉันทุกวันมา
ก็มีค่าเกินค่าชม

ฝืน

หลบครั้งแรกขอให้ฝืนใน เรื่องสุข
มีปัญหาคาความรู้ทุกวัน
อยากมีเพื่อนคู่ใจไว้ เศษขีด
คงมีสุขทุกคราน่าติดตาม

ปลด เปลื้องทุกข์ทิ้ง ไปกับโดยฝืน
เป็นความฝืนครั้งรองที่ปองมี
ไว้ร่วมคิดร่วมวัน เป็นครั้งสาม
แต่ใจถามวันใดฝืน เป็นจริง
(เกศินี กิจกำแหง ราชวินิตบางแก้ว)

253

ชาวณา

คนปลูกข้าวทั้งดิน
ทนต่อภัยอันตราย
จึง เรียกว่าชาวณา
ช่วย เขาโดยปราศอน

สิ้นทั้ง เหนือทั้งแรงงาน
ทั้งพายุและความร้อน
อยู่กับหญ้าแบบปอนปอน
ให้ลูกหลานมาชื่นชม

ฝัน

ยามลืมตาหลับตา เราต่างฝัน
ดังมีคน เคยคิดอยาก เป็นจันทร์
และความฝันของข้านี้
แต่ความฝันจะ เป็นได้นี้

อยาก เป็นนั้น เป็นนี้ตามแต่ฝัน
ของนั้นของนี้ ใ้หน้องให้พี่
ฝันก็มี เหมือนทุกคนที่ที่ดี
ก็ต้องมีคุณสมบัติตามที่ฝัน
(มงคล อนงค์พรยศกุล ราชวินิตบางแก้ว)

254

วัยรุ่น

วัยรุ่นคุ้นคิดหา
ให้ตนได้ไรทุกข์
แต่ยามที่โสกา
วัยรุ่นนั้นพึ่งพา

สิ่งพึ่งพาและพึ่งสุข
มีแค่สุขทุกเวลา
เลื่อนจะมาให้สุขหา
มิตรที่หาสุขมา เอย

น้ำใจ

น้ำใจไม่สิ้นไรในใจมนุษย์
ขอ เพียงแต่มี เพียง เวลา
น้ำใจดีมิ ไรด้วยรูปร่าง
ใจอย่าให้ เพื่อนมิสุขทุกข์ เด็นรัก

อยู่ในสุดชั่วหัวใจคนทั้งหน้า
จะต้อง เปิดออกมาในอนาคคนัก
ถึง โผผางท่าทาง เก็บอัด
เป็นน้ำมัดน้ำใจให้ เพื่อน เอย
(มณฑล อนงค์พรยศกุล ราชวินิตบางแก้ว)

255

วัยรุ่น

วัยรุ่นความวุ่นวาย
คือวัยที่สับสน
มาช่วยวางรากฐาน
ยังไม่สาย เกินปิด

ช่วยนี้คล้าย เกือบทุกคน
อาจ เสียคนถ้าหลงผิด
ของถูกหลาน เกิดจงคิด
กันความคิดของพวกเขา

ชีวิตกับสังคม

ชีวิตต้องรีบ แข่งขันกัน
ท่องถิ่นหนทางดูวาทน
ไม่มีแม้ เมตตาและปราณี
ยืนด้วยขาของตัวเองให้โลกรู้

เดินชนกันมีแลทั่วทุกหน
ทั้งผู้คนอลหม่านพละ่าน่าดู
มากอยที่ฉันจึงจะดังสู้
นำอดสูชีวิตกับสังคม

(วารุณี สง เจริญ ราชวินิตบางแก้ว)

256

ธรรมชาติ

ธรรมชาติชวนชม
ป่าไม้มวลมากมี
อีกทั้งทะเลกว้าง
โลกสร้างช่างพร้อมพราย

นำภิรมย์รื่นฤดี
สารพันจะบรรยาย
แลอ้างว้างชดสาย
อีกมากมายล้วนงามเอย

ฝัน

เหม่อมองท้องฟ้าในยามนี้
ใครคนหนึ่งคนหนึ่งที่ฉันคอย
เฝ้าแต่คิดคำนึงถึงแต่ เขา
จะ เลิกคิดถึง เรื่องที่ ผ่านมา

ในฤดีฉัน เศร้าและ เหนงาทงอย
แสน เศือนลอย เขาจากไปไม่กลับมา
โอใจเรา เพื่อไปไกลหนักหนา
และตั้งหน้า ตั้งใจให้เป็นจริง
(เกษราภรณ์ แสงสืบชาติ ราชวินิตบางแก้ว)

257

ชาวนา

กระดุกสันหลังไทย
แต่โยแสนวังเวง
ชาวนามีคุณนิก
วอนท่านผู้ปกครอง

มิใช่ใครชาวนาเอง
ไร้คนซึ่งจะเหลียวมอง
สุดประจักษ์ไทยทั้งผอง
ช่วยมามองสันหลังไทย

น้ำใจ

คนไทยกับหัวใจผู้กันนิก
ไทยเลื่องชื่อลือนามทุกถิ่นไป
ผู้คนทุกทิศประจักษ์ได้
ทุกทุกสิ่งที่ได้พบนั้นจริงแท้

หาใครหักค้ำนี้มีที่ไหน
มิใช่โทษน้ำใจนี้แล
ถ้าได้ใกล้ชาวไทยได้พบแน่
จริงจริงแน้น้ำใจของไทยเรา
(วรชาติ สุขสุดประเสริฐ ราชวินิตบางแก้ว)

258

วัยรุ่น

จากเด็กสู่ผู้ใหญ่
วัยนั้นจะแสดง
มีทั้งความวุ่นวาย
คนเก็บความดีไว้

ก็มีวันที่เปลี่ยนแปลง
สิ่งรุนแรงต่างกันไป
ที่กระจายอยู่ในใจ
ถนอมให้กับวัยรุ่น

ชีวิตกับสังคม

สกุณาส่งเสียงประสานแจ้ว
ว่าชีวิตที่อยู่ในสังคม
มันมีทั้งความทุกข์และความสุข
เป็นสิ่งที่ใครใคร่ต้องเผชิญ

เป็นเสียงแว่วพัดมาที่สายลม
เป็นสิ่งขมที่ใครก็ต้องเมิน
แต่ความทุกข์นั้นมีมากเหลือเกิน
และต้องเดินตามวิถีของสังคม
(ธิดารัตน์ ช่างสงค์ ราชวินิตบางแก้ว)

259

ธรรมชาติ

น้ำใสไหลไปมา
 แต่งเติม เริ่มจากใบ
 สัตว์ป่าปีกใจไว้
 เทพท่านหาได้แก่ล้ง

เหมือนพาพาความคิดไป
 ที่ทำได้ไร้ความแล้ง
 ที่น้ำใสคลายความแล้ง
 เมื่อน้ำรินรเรหาเอย

สันติภาพ

สันติภาพคำจูนประชาราษฎร์
 ทั้งความทุกข์หมดไปในโลกา
 ทั้งความเลวแลร้ายทั้งความโลก
 เหมือนความชั่วขาดหายไปทั้งราก

ทั้งมุดมาดความดีไร้อิจฉา
 แลชกมามากมายได้หลายหน
 ทั้งความโกรธจะหายสุขมามาก
 ถึงแม้้นจากโลกไป เป็นสุข เอย

(จิระศักดิ์ ชัย เขื่อนขันธ ราชวินิตบางแก้ว)

260

ธรรมชาติ

ธรรมชาตินั้นหนา
 รู้จักที่จะสอน
 มีสิ่งน่าสนใจ
 ร่วมมือกันรักษา

ได้มีคำตั้งแต่ก่อน
 มนุษย์ไว้แต่ไรมา
 ค่อยสอนไว้ให้ช่วยมา
 สรรพสัตว์ทั้งหลาย เอย

ความรัก

ความรักนั้นหรือคือการให้
 ให้คอยดักคอย เตือนทุก เวลา
 ตัวจะพาใจเราให้ลุ่มหลง
 จะคอยชักคอยจูงใจเราไป

อย่าไปได้มุ่งหวัง เป็นตัณหา
 อย่าเที่ยวหาสิ่งอื่นครอบครองใจ
 ไม่นั่นคงตั้งความรักที่สดใส
 สู้ที่ไม่รีนรมย์สุขสมใจ

(บุญทวี เกตุยั้งยืนวงศ์)

261

งามอย่างไทย

งดงามอย่างกายใจ
พร้อมด้วยกิริยา
น้ำใจนั้นมีให้
ช่วยเหลือ เป็นประจำ

งามอย่างไทยให้คุณค่า
กอปรคุณค่าคุณธรรม
ด้วยจิตใจที่ดีล้ำ
ชาวไทยทำจำในใจ

สันติภาพ

ทุกคนนั้นไม่หาสันติภาพ
ทุกคนอยาก เป็นใหญ่ในฝูงชน
ประโยชน์จากสงครามหาไม่มี
มีสงครามสันติภาพไม่มีมา

ทุกคนทราบสงคราม เกิดสองหน
ความทุกข์ทนสงครามจึงตามมา
มีแต่ร้ายแฉังประจักษ์ร้ายหนักหนา
สันติภาพถ้าขจัดสงครามไป
(ทวีติยา พุทธรณดี ราชวินิตบางแก้ว)

262

วัยรุ่น

เด็กเอ๋ย เด็กน้อยน้อย
เติบโตจนโตมา
วัยนี้ เป็นวัยดี
สนุกสุขฤทัย

เมื่อยังด้อยไม่ประสา
เป็นวัยรุ่นดี เหลือใจ
สมกับที่คิดไว้โย
ตลอดไปวัยรุ่นเอย

ฝัน

ฝันนี้มีอยู่อย่างความฝันใฝ่
ยามเติบโต เป็นสาวเรียนภาษา
ให้แคล้วคล่องแล้วไปสอบ เป็น
เที่ยวรอบโลกให้ใจได้สดชื่น

ฝันยิ่งใหญ่และบ่อยครั้งดังว่า
จากอ เมริกาหรืออื่นอื่น
นางฟ้าเห็น เมฆาหมอกคล้ายคลิ่น
แล้วได้ชื่อนางฟ้าสายการบิน
(วันเพ็ญ ไชยเจริญ ราชวินิตบางแก้ว)

263

วัยรุ๋น

วัยรุ๋น เริ่มรับรู้

เริ่มสร้างกำลังใจ

วัยรุ๋นวัยคะนอง

วัยรุ๋นปล่อยตัวเอง

สิ่ง เชิดชูชีวิต

พลังคิด เพื่อตนเอง

ทั่วทุกห้องมิกลัว เกรง

ให้บรร เลงกับความรัก

ความรัก

ความรักมักทำให้ใจ เกิดสุข

แม้รักจริงจะสุขยิ่งในอุรา

อันว่ารักนั้นแบ่งได้หลายแบบ

รวมทั้งรักแม่พ่อด้วยใจจริง

มีสนุกมีสุขให้เกิดหรรษา

ทุกชีวาไฟและหา เพื่อพักพิง

มีรัก แคมรักกว้างรักดั่งตั้ง

รัก เป็นสิ่งสร้างสุขสู่ปวงชน

(วรภัทร สาลีรัตน์ ราชลินิตบางแก้ว)

264

ชาวนา

ก้มหน้าหลังสู้ฟ้า

เพื่อชาติ เราต้องหมั่น

เกิดมาอยู่กับควาย

บางปีก็อับจน

แดดฝนจ้าเราไม่หวั่น

ต้องขยันต้องอดทน

แสนละอายมันแสนชน

คนอย่าง เราคือชาวนา

ฝัน

ฉัน เคยฝันฝันหวานมานานแล้ว

มีเมตตาอารีย์และแบ่งปัน

เมื่อไหร่ฝันอันนั้นจะมาถึง

ฉันจะรอวันนั้นแม่นานปี

ให้เพื่อนแม่พี่น้องมารักฉัน

แม้คืนวันล่วงไป เป็นเดือนปี

แสนคำนึง เพื่อชีวิตได้มีศรี

รอเพื่อนซี้เพื่อนรักเพื่อนักดี

(ดวงแก้ว อันรัตน์ ราชวินิตบางแก้ว)

265

วัยรุ่น

จากเด็กน้อยน่ารัก
สรรหาความรู้ใหม่
เข้าสู่ช่วงวัยรุ่น
ให้บิดมารดา

เริ่มฟูมฟัก เริ่ม เติบโตใหญ่
ที่จะไปพัฒนา
แสนอบอุ่นไร้ปัญหา
พบความสุขในชีวิต

ฝัน

ฉัน เคยนั่ง เคนนอน เคยนึกฝัน
ถ้าฉันรวยฉันจะแบ่งปันให้
ฉันอยากร้อง เพลงบรรเลงดนตรี
ในความฝันนั้นยังมีมาก

ชีวิตฉันน่าจะ เปลี่ยนได้ตั้งใจ
ใครต่อใครที่ตกยากแสนลำบาก
ในวันที่พวก เราต้องลาจาก
มันไม่อาจบรรยายได้กว่านี้
(สุภรณ์ แซ่จิว ราชวินิตบางแก้ว)

266

ธรรมชาติ

เสียงนกร้องบรรเลง
ฟังแล้วชวนชื่นใจ
ธรรมชาติในยามเช้า
ช่วยกัน รุ่งพรพรรณา

แว่ว เสียง เพลงแสนสดใส
รุ่งฟ้าใหม่ได้ เวียนมา
ตื่น เกิด เราลุก เกิดหนา
ดูซิว่าสวยอย่างไร

ชีวิตกับสังคม

สังคมไทยสมัยนี้แปลกแปลก
ตั้งแต่ เล็กจนโต เติบโตขึ้นมา
ล้วนแก่งแย่งชิงดี เป็นที่ตั้ง
คิดหรือว่าจะดีได้ไปจนตาย

ชีวิตแทรกทั้งทุกข์สุขพหุ
ทุกสิ่งหนาช่าง เลวลงคงวอดวาย
ต่างมุ่งหวัง เร่งรุดสู่จุดหมาย
คงไม่วายต้องดับไปในแผ่นดิน
(กาญจนวดี อ่ำไพศรี ราชวินิตบางแก้ว)

267

งามแบบไทย

งามใดที่ไทนแท้
งามใดที่ไทนนาน
งามด้วยจริยวัตร
งามประทีนกลิ่นขจร

ความรัก

รัก เปรียบตั้งน้ำค้างพรราวพร่างฟ้า
ใครหนอใครมากำหนดจิตนิรันดร
เธอผู้นั้นอาจไม่รู้ตัวฉันคิด
ของเธอ เป็น เจ้าชีวิตติดดวงแด

ย่อมผันแปร เปลี่ยนตามกาล
ย่อมอยู่แน่แท้ถาวร
ดังฝักหัด ฅ สมร
ทั่ว เขตขามอย่างไทย

ไหลรินมากระทบจิตให้คิดฝัน
ให้ตัวฉันไม่มีวัน เปลี่ยนแปร
เพียงสบตานึกสนิทติดดวงแข
รักแน่แท้ไม่แปรผันจากฉันไป
(มยุ เพ็ญภักตร์ ราชนิตบางแก้ว)

268

ธรรมชาติ

ธรรมชาติ เกิดอยู่
ใครใครก็ชื่นชอบ
ผู้ชอบธรรมชาติ
ทำให้งามอารมณ์

น้ำใจ

น้ำใจบางคนนั้น เหมือนหน้าแล้ง
และน้ำใจบางคนอ่อนร้อนลอยลม
น้ำใจกว้างแม้ห่างไกลไม่ไร้คำ
น้ำใจแคบ เมื่อแก่ เพ้าต้อง เฝ้ารอ

กำหนดหมู่ เป็น เขตขอบ
สวยงามรอบขนนิยม
ประชากรราษฎร์ล้วนชื่นชม
ยินดีสม เป็นนาสวน

เหมือนไม้แห้งช้อนซิบกับดินถม
เหมือนไม้คมสัดใสอยู่ในกอ
เหมือนทุ่งนาไม่ไร้ใครสนใจก่อ
เหมือนทุ่งดอน เหลือ เพียงแต่ไอดิน
(ศรีศักดิ์ มรรคจินต์ ราชนิตบางแก้ว)

269

ชาวนา

แดดร้อนก็ทนสู้
ต้องแดดและลมฝน
ชีวิตมีความหวัง
ก้มหลังให้ฟ้าฟ้า

พวก เขาอยู่อย่างอดทน
จน เปียกชื้นทั้งกายา
เพียงกัวลังและท้องนา
คือชาวนาผู้ยากจน

สันติภาพ

สงครามนั้นให้อะไรบ้างหรือ
ทำสงครามนั้น เสีย เสียดและวิญญา
จงหันมาก่อสันติภาพกันเถิด
มีไมตรีมีมิตรมีจิตใจ

จึงได้ยึดยึดแย้งกันนักหนา
เสียน้ำตาทรัพย์สินดินอาศัย
จะได้เกิดร่ม เย็น เป็นนิสสัย
และคอยให้แต่เพื่อนมนุษย์ทุกๆ คน
(ปนิดา กาญจนวรกุล ราชวินิตบางแก้ว)

270

งามแบบไทย

งามแห่งงามแบบไทย
คน เห็นยิ้ม เชิดชู
งามกายนั้นไม่พร้อม
ยิ้มแย้มและแจ่มใส

เห็นแต่ไกลก็ยอมรับ
จะกินอยู่กับแบบไทย
ควรอ่อนน้อมทั้งจิตใจ
งามแบบไทยนั้นดีเอย

ฝัน

เห็นคน เล่นยิ้มแย้มแจ่มใสมัก
มีคนปลอบอ่อนโยนมีน้ำใจ
ที่ฉัน เห็นมัน เป็นอะไรนี่
สะดุ้งตื่นลุกขึ้นทำตาโต

แต่สักพักกลับร้องไห้น้ำตาไหล
แต่มองไกลกลับซ้ำหมด เยื่อใย
เห็นรักที่ช้านักรักโมโห
สุดจะโกรธตัวเองนักมักฝันไป
(จิราภา คมขำ ราชวินิตบางแก้ว)

271

วัยรุ่น

วัยรุ่นวัยสับสน

เป็นวัย เติบจาก เด็ก

ผู้ใหญ่แล้วยังด้อย

เจ้าจงอย่าริอาจ

วัยปะปนผู้ใหญ่เด็ก

วัยงาม เสร็จธรรมชาติ

ประสบการณ์เจ้ายังขาด

ยืนผงาดบนโลกวุ่น

ความรัก

ระหว่าง เธอสองคนที่คลจิด

ให้ฉัน เพื่อละ เมอถึงทุกครา

จะให้บอกคนหนึ่งว่าฉัน เกลียด

จะให้บอกรักอีกคนหรืออย่างไร

ให้ฉันคิดคะนึ่งรำพึงหา

บอกชี่ว่าจะให้ฉันทำอะไร

อย่าได้เฉียดกายาเจ้ามาใกล้

ฉันทำใจไม่ได้จะจริงจังจริง

(รุ่ง เรือง นุญประคอง ราชวินิตบางแก้ว)

272

งามแบบไทย

มรรยาทคือกำ เนิด

มีมาจวบสมัย

งามเลิศคือการไหว้

ไพเราะด้วยวาจา

ที่ชูเชิดของชายไทย

งามน้ำใจ เชิดชูตา

กราบจากใจด้วยศรัทธา

สุดโสภานำชื่นชม

ชีวิตกับสังคม

ในความผืนฉันอยากจะมีห้อง

ให้รากฐานแข็งแรงคอยป้องกัน

ชีวิตฉันตอนนี้ดูมืดมิด

ดูดูไปฉันไร้ซึ่งคุณค่า

คอยช่วยก่อกำแพงชีวิตฉัน

อีกสร้างสรรค์ฉันนี้ให้มีค่า

บอดสนิทมิได้เห็นห้องฟ้า

มีชีวาอยู่ไปทำไมกัน

(มยุรี สุขศรีบูรณอำไพ ราชวินิตบางแก้ว)

273

ชานา

ชานาของชาติไทย

จะขมนิยมเขา

ชีวิตแสนลำบาก

ไปรคคิด เมื่อ เรากิน

มิใช่ใครพี่น้องเรา

ทำให้เราได้ข้าวกิน

อยู่อย่างยากในท้องถื่น

ข้าวนั้นหนาเพราะชานา

ฝัน

เมื่อคืนนั้นฉันฝันในตอนดึก

เราได้เกิด เป็นสิ่งทีในดงดอน

เราได้พบรู้จักสัตว์ต่าง ๆ

รอนแรมไปทั้งกลางคืนและกลางวัน

ว่ารำลึกถึงชาติแต่ปางก่อน

บนสิงขร เทียวไปในไพรวัลย์

อย่างกว้างขวาง เพลินไปในความฝัน

โอ้ความฝันประทับใจไม่ลืมเลย

(สุทธิศักดิ์ จุฬหวิทยานนท์ ราชวินิตบางแก้ว)

274

ความฝันแปร

ชีวิตที่เกิดมา

เมื่อกาลแปร เปลี่ยนกัน

ทุกอย่างที่ เคยสุข

หลายสิ่งต่างหมดหาย

ต่างล้นหาความสุขสันต์

อย่าง เคยฝันกลับกลายเป็น

กลับมีทุกข์ เหมือนใกล้ตาย

กลับสลายกลายเป็นลม

ความรัก

โอ้ความรักใครประจักษ์ถึงคุณค่า

จากดวงใจความพันผูกหรือสิ่งใด

เมื่อความรักมาสถิตย์ในใจนี้

สายใยรักผูกสมัครรับต้องใคร

มิรู้หาเจ้านั้นมาจากแห่งไหน

ใยสดใสและทุกข์ตรมคดล่อ คู่กัน

ความภักดีบัง เกิดขึ้นหรือใจน

จากดวงใจขอมอบไว้แต่เพียงเธอ

(กฤษณา เพ็ชรเจริญ ราชวินิตบางแก้ว)

275

ความฝันแปร

ทุกสิ่งมีจริงจัง
มีอาจไปขัดขึ้น
เช่นใจคนบางคน
เดี่ยวรักเดี่ยวเชือนแซ

ไม่จริงและยังยืน
หรือไปฝันความฝันแปร
แสนวทวนเหลือจะแก้
ไม่แน่แท้เลยสักครา

ความรัก

โอ้ความรักนี้หรือ เป็นใจ
ดูทุกคนสดชื่นกว่าเคยเป็น
แต่ไม่นานรักนั้นพลัน เป็นพิษ
แล้วความทุกข์ก็เพิ่มพูนรักกลับกลายเป็น

ตัวอย่างไรฉันเองมิเคยเห็น
เมื่อมีรักหลบเร้นมาในใจ
ให้ปลดจิตแสนระทมสุดทนไหว
สุขมลายหมดสิ้นกินน้ำตา
(วิรัชนิยม ภูมิทวีย์ ราชวินิตบางแก้ว)

276

ชาวนา

ชาวนาเป็นคำสั้น
ใครใครก็รู้จัก
ยากแค้นลำบากเหลือ
ชีวิตสุดรำพัน

แต่คุณนั้นหมั่นด้นัก
สักเท่าใดที่รู้จัก
ใครเอื้อเพื่อเขาสักครึ่ง
หนึ่งในร้อยที่เห็นคุณ

ความรัก

อันความรักเกิดกับใครพิษร้ายนัก
ทั้งชายหญิงเด็กแก่ก็ไม่แคล้ว
ไม่ได้กินไม่ได้นอนจนหอมซบ
นึกว่ารูปสวยริใจให้ตายซี

เห็นประจักษ์กับตามามากแล้ว
นั่งตาแป๋วฝันถึงทุกนาที่
หุ่นเหมือนรูปจวบไม่หอมหอมเหมือนผี
ไม่ข้ามปีคงต้องซีเพราะตรอมใจ
(ธารทิพย์ ลี เอลิมวงศ์ ราชวินิตบางแก้ว)

277

ธรรมชาติ

ธรรมชาตินี้งามงด
เป็นแห่งกำเนิดพันธุ์
แต่ในปัจจุบัน
พิ เสนีนครอบเรา

ดูหมจดจทุกสิ่งสรรค์
ที่สำคัญสำหรับเรา
ทุกสิ่งนั้นดูอับเฉา
ทำให้เจ้านั้นหมดงาม

สันติภาพ

ความร้ายแรงของสงครามนั้นร้ายกาจ
ทำให้เด็กคนชราต้องร้าวราน
แต่อย่างไรคนไทยดีใจนัก
คนได้ยื่นคกงมิกล้าจะประณาม

เพราะมันอาจทำลายในทุกด้าน
ยามประสานต่อ เดิมในสันดาน
คนรู้จักในนามชาติสยาม
เพราะยืนหยัดสันติภาพ
(วาสนา รุ่งแจ้ง สตรีสมพรปรจการ)

278

วัยรุ่น

วัยรุ่นวุ่นแค้นเรียน
ไซคร้ายมักเจ็บหนัก
คำนึงถึงวิชา
คิดแล้วจงชวนชววย

จงพากเพียรอย่าเรียนรัก
เพราะว่ารักจะทำลาย
จะช่วยพาให้สบาย
รำเรียนไปแล้วดีเอย

ความรัก

อันความรักมักให้คนมีสุข
จะยืนหยัดสู้หน้าฝ่าประจัน
แต่วันนี้ เธอนั้นไปไกลห่าง
แต่สักวัน เธอนั้นต้องกลับมา

ถึงจะทุกข์เพียงใดก็ไม่หวั่น
จะรอวัน เธอนั้นเอยคำลา
เกิดช่องว่างระหว่างเราเข้าแล้วหนา
ฉันหวังว่าสองเราเข้าใจกัน
(นิภาพร เทียมสำเภา สตรีสมพรปรจการ)

279

ธรรมชาติ

ธรรมชาติจะสวย
 ฝูงนกและฝูงปลา
 ธรรมชาตินั้นรัก
 สุดแต่จะสร้างสรรค์

ก็ต้องช่วยกันรักษา
 พร้อมพฤษานาพันธุ์
 ผู้ปกป้องรักษามัน
 ทุกสิ่งอันตามพอควร

น้ำใจ

ความงามของมนุษย์นั้นอยู่ไหน
 คนที่ช้วนั้นมีจิตใจแย้
 ส่วนคนดีก็มีความดีพร้อม
 แม้สิ่งใดช่วยได้ไม่ละเลย

ที่น้ำใจของคนนั้นแน่แท้
 ไม่เพื่อแค้นน้ำใจให้ใครเลย
 คอยโอบอ้อมอารีมิเพิกเฉย
 ดังที่เคยทำมาพาสวยใจ

(วรรณิ ศรีไสย สตรีสมุทรปราการ)

280

ความฝันแปร

จิตใจที่ฝันแปร
 หัวใจฉันครุ่นคิด
 เปลี่ยนแปลงมีทุกเพศ
 ชีวิตจะสดใส

อันไม่แนในชีวิต
 ว่าชีวิตเป็นฉันใด
 ไม่สงสัยเขปว่าเพศไหน
 ไม่ท้วงใยความฝันแปร

ฝัน

เมื่อกลางคืนฉันฝันถึงคนรัก
 เราต่างเอ๋ยไม่มีใครที่รักกัน
 แต่พอตื่นฝันนั้นกลับเลื่อนหาย
 เสียตายรักซึ่งซาบเคยปลามปลืม

เขามาหักพุดคุยกับตัวฉัน
 ว่ารักมันคงอยู่มีรู้ลืม
 ลึนสลายรักที่ได้เคยดูดี
 เหมือนถูกยืมรักไปไม่กลับมา

(จิราภา แดงกลับ สตรีสมุทรปราการ)

281

วัยรุ่น

วัยรุ่นวัยร้อนแรง
 เดี่ยวดี เดี่ยวขึ้นชม
 ชอบของล้นแปลกใหม่
 ชอบทำตามกมล

ซึ่งแอบแฝงในอารมณ์
 มักนิยมตามใจคน
 ต้องอยากได้ไปทุกหน
 ไม่เคยสนต่อคำสอน

ความรัก

อันความรักแท้จริงคือสิ่งสุข
 สิ่งสำคัญฉันนั้นติดตรงตา
 แต่ก่อนนั้นอยู่ด้วยกันประทับใจ
 อดีตนั้นฉันกับ เธอ เคย เดินควง

ลดความทุกข์ทุกอย่างที่ขวางหน้า
 ขวนขวายหาความรักประจักษ์ทรง
 แนบสนิทอยู่ในใจ เฝ้าหวังหวัง
 ไย เธอหลงหลอกฉันแต่นั้นมา
 (ไพเราะ คำสุวรรณ สตรีสมุทรปราการ)

282

ธรรมชาติ

ธรรมชาติ เมืองไทย
 เมืองไทยในปีนี
 เพราะ เป็นปีที่อง เทียว
 ให้สุขสมอารมณ์

นั้นหาได้ทุกถิ่นที่
 มีสิ่งดีที่น้ำชม
 อย่าช้า เขียวมาเทียว ชม
 เพราะนานที่มีมาเอย

ความรัก

อันโลกนี้ เมื่อใดไร้ความรัก
 ความภิรมย์สดชื่นนับหมื่นพัน
 อันว่ารักในโลกมีหลากหลาย
 รัก เพื่อนฝูงรักพี่น้องรักครูบา

คงเศร้านักไม่มีแม่เสียงขบขัน
 สลายครันหายวับไปกับตา
 รักหญิงชายรักพ่อแม่แม่พี่
 จะช่วยพาจิตใจให้ขึ้นบาน
 (ดาวรุ่ง ฤกษ์มงคล สตรีสมุทรปราการ)

283

ชานา

ชานามีบุญคุณ
ปลูกข้าวเลี้ยงพวกเรา
เราควรช่วยเหลือกัน
ช่วยกันซื้อข้าวกิน

ควรอุทหนุน เจือจุน เขา
หลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดิน
ความสัมพันธ์มีมีสิ้น
ปลดหนี้สินให้ชานา

น้ำใจ

อันน้ำใจไมตรีในดวงจิต
มิตรภาพหวานล้ำจำอุรา
อันน้ำใจน้ำใสบริสุทธิ์
ค่าน้ำใจไมตรีนี้คิด เตือน

ช่วยผูกมิตรยามประสบพบดวงหน้า
ยังครึ่งคราอยู่ในจิตมีลมเลื่อน
เปรียบประดุจความทรงจำย่ำเสมือน
ดั่งดาวเดือนคู่หล้าซิวฟ้าดิน
(ธารทิพย์ แก้วกระจ่าง สตรีสมุทรปราการ)

284

ธรรมชาติ

กลุ่มชนน้อยใหญ่มี
ภูเขาทะเลไกล
พวกเราที่ได้มา
สิ่งเดียวที่ประจักษ์

ต่างโชคดีมีป่าไม้
ทองเที่ยวไปสุขใจนัก
ควรรักษาอนุรักษ
ซึ่ง เป็นสิ่งที่ตั้งงาม

ความรัก

อันความรักซึ่งในหทัยนัก
สบตาเธอทุกคราใจตราตรึง
เคยมีสุขร่วมกันในวันก่อน
ว่าความรักที่ได้ที่ เคยมี

ได้ประจักษ์รักหวานปานน้ำผึ้ง
ให้คณิ่งหวังหาทุกนาที
ความรักซ่อนจึงสุขในทุกที่
ซึ่งชีวิตรอเธออยู่มีคู่คล้าย
(อรพรรณ สวนศิริ สตรีสมุทรปราการ)

285

ธรรมชาติ

ทุ่งหญ้าเขียวขจี
แหวกวายุปทุมมา
ปีกษาพาสุขสม
ธรรมชาตินำวิไล

ในนทีมีมัจฉา
งดงามตาพาสุขใจ
ให้ชื่นชมนำสดใส
พาให้ใจเราเบิกบาน

ความรัก

อันความรักมักพาให้หัวใจ เศร้า
ถึงอยู่ไกลดวงใจ เพื่อถึง เธอ
เธอจากลามาสร้างห้องยามนี้
เพราะ เธอนั้นอยู่ห่างร้างแรมไกล

พบความ เห่งพาสุขอยู่เสมอ
หลงละ เมอรัก เธออยู่รำไป
ดวงฤดี โศกศัลย์และหวั่นไหว
ฝากหัวใจลอยลมส่งถึงเธอ

(การะเวก เตอะ วงศ์ สตรีสมุทรปรากการ)

286

วัยรุ่น

ความรักในวัยรุ่น
ไม่สมอารมณ์ปอง
รักแท้ในวัยนี้
รักในใจทั้งปวง

หากหมกหมุ่นจะมีวามอง
อย่าคะนองกับรักหลง
ไม่คงที่อาจจลลวง
อาจ เปลี่ยนได้ในชีวิต

ความรัก

ความรักของพ่อแม่แน่นแฟ้น
ถ้ารักอื่นส่วนมากมีผูกพัน
เป็นรักที่ยิ่งใหญ่ยิ่งในโลก
รักพ่อแม่ไม่เหมือนรักของใคร

จะได้รักที่แท้ไม่แปรผัน
ความสัมพันธ์จิตใจ เพราะห่างไกล
อุปโลกน์ขึ้นมาหาไม่
รักด้วยใจที่หั้นผูกทุกทุกคน

(จุไรรัตน์ สุข เขื่อนขันธุ์ สตรีสมุทรปรากการ)

287

ธรรมชาติ

ภูเขาสูงแลสงำ
 บินว่อนร่อนลงรัง
 ตะวันเคลื่อนขอบฟ้า
 เพลงไม้คล้ายแอบแฝง

เหล่านกกาบินกลับรัง
 ส่งเสียงดังฟังแสดง
 หมู่เมฆา เจือสีแดง
 เป็น เพลงขานสำราญใจ

ความรัก

สายลมโชยเอื่อย ๆ ระเรื่อลิ่ว
 ทิมพรเรือ ๆ เจือสีแดง
 ให้อหวนคิดรักเข้ามาครั้งหนึ่ง
 เจ็บปวดนักหักอกฆ่าข้างกระไร

ใบไม้พลิวไหวไหวลมไกวแกว่ง
 หมู่แมลงบินร่าถ้าแสงไฟ
 ข้างสุดซึ่งรักหวานนานสดใส
 สาแก่ใจแล้วใช้ไหมคนหลอกหลวง

(วันทนา จุ้นใจดี สตรีสมุทรปราการ)

288

ความฝันแปร

อ่อนวัยวัยอ่อนหวาน
 ความฝันแปรนี้ เป็นนิจ
 ความแน่นอนถึงสิ่งไหน
 ทุกสิ่งในกายา

มีไม่นานในชีวิต
 จึงควรคิดถึงวันหน้า
 เป็นอย่างไรวานขอกมา
 วันข้างหน้าอาจฝันแปร

สันติภาพ

สันติภาพรวมใจคนทั่วโลก
 ความสงบความสุขศรีมีทั่วกัน
 สันติภาพ เหมือน เปลวเทียนส่องสว่าง
 ชีวิตคนทั่วโลกนั้นคงมี

ลบรอยโศกให้หายไปจากใจฉัน
 ทุกชีวิตในโลกฉัน ล้วนยินดี
 นำหนทางสู่ความสุขทุกทุกที่
 ความสุขมีพ้นจากภัยในสงคราม

(สรัญญา คำภาพักตร์ สตรีสมุทรปราการ)

289

ธรรมชาติ

ธรรมชาติแสนรัก

ทุกสิ่งล้วนเย็นยง

ต้นไม้ทั้งใบหญ้า

สรรพสัตว์ทุกชีวิต

ใจประจักษ์รักไหลทลง

ให้ผู้คนได้ยลกัน

อีกภูผาสารพัน

รู้แล้วพลันช่วยกัน เอย

ความรัก

ความรักคืออะไรใครรู้อย่าง

แปลกนักรักนั้นนำสนใจ

รักพ่อแม่ชามริสุทธิ์

รักใคร่รักใคร่รักให้พอ

ใครทนก่อสร้างมันมานำสงสัย

คืออะไรใครให้คำตอบรอ

รัก เพื่อนนุชสุดใจไม่หลงต่อ

ที่รัก อ้อที่รักฉันรัก เธอ

(วิสัย ทิมทอง สตรีสมุทรปรากฏ)

290

ธรรมชาติ

ธรรมชาติสิ่งนี้

เล่าขานต่อกันมา

ตัวฉันนั้นมาพบ

สิ่งนี้อยู่ในไทย

ล้วนมีดีควรรักษา

มีคุณค่ากว่าอื่นใด

มาประสบประทับใจ

รักษาไว้ให้ดัง เดิม

ฝัน

ฉันได้พบในสิ่งที่ฉันรัก

ซึ่งตัวฉันชอบอกว่าไม่เคย

อยากจะทำบอกสิ่งนี้กับ เธอนัก

ว่าตัวฉันอยากใกล้ชิดทุกเวลา

ฉันประจักษ์แก่สายตานิจจาเอ๋ย

อยากเจตยความในใจด้วยสายตา

ว่าฉันรัก เธอมีนั่นหนักหนา

แต่ไรเอ๋ยอนิจจาฉันฝันไป

(พิชรา ศรีสอาด สตรีสมุทรปรากฏ)

291

ธรรมชาติ

ธรรมชาติสดใส

มีป่าภูมิลำเนา
มีสัตว์ให้ชื่นชม
เสียงนกขับขานมา

น้ำใจ

น้ำใจคนเราดังสายฝน
เรามีให้กับประชาและทั้งปวง
เหมือนคนไทยในสมัยก่อนก่อนมา
เขามาย่านก็ให้น้ำกันทุกคน

มีน้ำไหลจากภูเข
ไม่มี เศร้าทุกทุกครา
ให้รื่นรมย์และธรรมชาติ
ตั้งมนตราครึ่งหัวใจ

ทุกทุกคนมีได้ไม่เคยหา
ไม่หลอกลวงแม้แต่คนยากจน
มีคนมาแปลกใจให้ฉงน
แม้จะจนแต่ก็เปี่ยมด้วยน้ำใจ
(สุภาพรณ นิมิตรสมุทรร สตรีสมุทรรปการ)

292

วัยรุ่น

วัยรุ่นอารมณ์ร้อน

ตื่นกัน เป็นอาจิม
ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่
พูดาก็ เมามัว

ฝัน

ฉัน เคยฝันไว้ว่าสักวันหนึ่ง
เราจะจับมือ เดินไปด้วยกัน
ฉันไม่อยากให้ตัวฉันนั้นผิดหวัง
ไม่อยากให้ฝันนั้นมากสับกลาย

ชอบพักผ่อนด้วยการตื่น
เวลากินก็ไม่กลัว
ชอบทำไปตามใจตัว
รู้ว่าชั่วก็ทำไป

ฉันจะชิ่งกับคนที่หมายมั่น
มี เธอฉันมี เราอยู่คู่เคียงกัน
ไม่อยากฟังความพินาศฝันสลาย
มามลายหายไปจากความจริง
(อรุณี คุ้ม เณร สตรีสมุทรรปการ)

293

ธรรมชาติ

มองไปที่ทุ่งกว้าง
 พฤษะไพโรสดไสสี
 ธรรมชาติในทุ่งนา
 เป็นสุขทุกชีวิต

สุดอ้างว้างในชีวิต
 เราชื่นชมนิยมกัน
 เราอาจหาความสุขสันต์
 สนุกกันทั่วหน้า เทอญ

ความรัก

ความรักที่ใจใครใครรู้
 ความรักที่สดชื่นระรินตา
 ใครมีรักที่แสน เศร้าดู เหงาจิต
 ไม่เคยลืมเวลาที่เคยมี

เรา เชิดชูความรัก เป็นหนักหนา
 สุขหนักหนาถ้าได้รักดูสักที
 สุดจะคิดสุดจะคลายสุดหน่ายหนี
 ที่สุขี่สุขสันต์นี้รันดรกาล
 (เบญจวรรณ อันโต สตรีสมุทรปราการ)

294

ธรรมชาติ

แมกไม้และสายธาร
 สด ชื่นรื่นภิรมย์
 วัฒนธรรมอันอบอุ่น
 สุขที่มีครอบครอง

อันอ่อนหวานอันสุขสม
 แสนสุขสมอารมณ์ปอง
 หวานละมุนในใจผอง
 ธรรมชาติवादไว้ เอย

ความรัก

เมื่อมีรักหัวใจช่างมีสุข
 มีความรักไม่มีน้ำคำริน
 ความรักนี้ผ่านไป เหมือนสายลม
 มีความรักสดชื่นระรินตา

เรื่องความทุกข์ทมหดหายมล ยลัน
 ทั้งชีวิตสุขสันต์นี้รันดรมา
 แสนสุขสมชื่นชมทุกเวลา
 ถ้าได้มาลองรักตั้ง เช่น เคย
 (สุนทรี พุกบุญมี สตรีสมุทรปราการ)

295

ความฝันแปร

เธอเคยบอกว่ารัก
จากวันนั้นความรัก
ความฝันแปรนั้นรัก
รัก เธอไม่เคยพอ

ไม่นานนักแปรความหมาย
พลัน เปลี่ยนไปจากใจ เธอ
ยากจะหักใจลืมหนอ
เข็ดแล้วหนอความรัก เอย

ความรัก

คำว่า รัก ใครหนอคนก่อตั้ง
อยากจะถามกับคนที่ข้างกาย
แล้วบอกว่าความรักคือการให้
ถ้าความรักคือนิยามความผูกพัน

ชื่อจริงจึ่งคำนี้มีความหมาย
ว่าความหมายคำนี้อย่างไรกัน
จะจริงใจแค่ไหนช่วยบอกฉัน
ขอความรักนั้นให้ฉันได้ไหม เอย
(รักชนก อินทวงศ์ สตรีสมุทรปรากฏาร)

296

ธรรมชาติ

ธรรมชาติมากมาย
ทุกคนนิยมชม
ทุกแห่งมักงามล้วน
ฝูงชนพากันไป

เป็นสิ่งที่น่าชื่นชม
มีศักดิ์สมคนชื่นใจ
ได้ชักชวนชื่นฤทัย
มักเที่ยวได้ตามใจปอง

ความรัก

อันความรักครั้งแรกมักหวานซึ่ง
เมื่อ เราสองครองรักมาพาชื่นชม
หากวันใด เธอฉันพบรักร้าย
ต้องจากกัน เธอฉันไม่อาจครอง

ดูจน่าฝั่ง เตือนท่าพาสุขสม
ด้วยภิรมย์สมรักดังใจปอง
ประหนึ่งราวฟ้าฟาด เราทั้งสอง
ดวงใจต้องแตกยับดับ เพราะ เธอ
(พรทิพย์ โอฐยัมพราย สตรีสมุทรปรากฏาร)

297

งามแบบไทย

งาม โทนคือแบบไทย
ใครเห็น เป็นนุญดา
อีกทั้งมรรยาทงาม
งาม เอียงงามน้ำใจ

งามนิสสัยคือ ไทยหนา
งามวาจาสมดังใจ
ชาวสยามนั้นไซ้ไหม
งามแบบไทย เหล่านี้เอ๋ย

ความรัก

ไม่มีสิ่งใด เล่าเท่าความรัก
มีความรัก เหมือนมีตั้งด้วยยา
ความรักฝัน เสมือน เกรี้ยว เชือกผูก
สิ่งที่เรียกว่ารัก ไม่แซ่เชือน

ที่คอยชักจูงใจให้ใฝ่หา
คอยรักษาแผลใจให้ห่าง เลือน
มัดไว้ผูกได้ดังกับใจ เหมือน
คอยเฝ้าเตือนความรักมากนักเอ๋ย
(ขรรค์ฤทธิ์ เมธีรัตน์ สตรีสมุทรปราการ)

298

ความฝันแปร

จากลามาแต่ไกล
เอ๋ยลาอีสานก่อน
จากลาภักมาเรียน
หวังไว้ในข้างหน้า

จิตทวนให้ใจอาวรณ์
จำต้องจรไกลจากมา
มุ่งพรากเพรียนในวิชา
พัฒนาอีสาน เอ๋ย

ความรัก

อันความรักในความหมายนั้นดีแน่
รักแท้จริงทุกคู่รักจักฝันใฝ่
แล้วความรักกับความหลงในสิ่งผิด
เหมือน เรือใหญ่ในทะเลจวนอัปปราย

เริ่มตั้งแต่รักของแม่นั้น เทนือใคร
หวังเอาไว้ให้รักนั้นยังยืนยง
เหมือนยาพิษที่ระโคมไปทั้งร่าง
หมองทั้งร่างหมองทั้งจิตคิดสิ้น เอ๋ย
(เสกสรรค์ หงษ์สินี สตรีสมุทรปราการ)

299

ชานา

กระดุกสันหลังไทย

ปลูกข้าวช้านานมา

คุณทำนนั้นมากนัก

ส่งเสริมให้เพิ่มพูน

มิใช่ใครคือชานา

ให้เรากินอย่างสมบูรณ์

พวกเรารักมิสิ้นสูญ

เพื่อชานาผาสุข เอย

ความรัก

ความรักครั้งแรกแปลกยิ่งนัก

แต่แรกรักสุขดังจันรรจา

เมื่อความรักผืนผ้าน เพิ่มนานแล้ว

ไม่อย่ากรักไม่อย่าท่วงดวงฤดี

เพิ่งประจักษ์ในใจกระไรหนา

ด้วยคำว่า เสร้านั้นไม่เคยมี

ไม่แล้ว เชนในใจให้หมองศรี

ด้วยชีวิตันแหลกยับ เพราะมือ เธอ

(วัชร หองชัยศรี สตรีสมุทรปราการ)

300

ธรรมชาติ

ธรรมชาติซึ่งงามซึ่ง

ภูเข่าป่าไม้ไกล

น้ำตกที่สวยสวย

อีกทั้งหมั่นกกา

ติดตาจริงซึ่งฤทัย

ซึ่งสดใสวิไลยดา

รวมอยู่ด้วยหมู่พฤกษา

แสนสุขดาเมื่อได้มอง

ฝัน

ฉันเคยฝันถึงฝันฝันหวาน

ฝันถึงแดนแสน เสรที่สวยสด

อยากจะได้ความฝันที่เป็นจริง

ถ้าไทยทำไทยใช้ใช้ของไทย

ฝันถึงกาล เวลาอนาคต

ฝันถึงสนิยมของคนไทย

คง เป็นสิ่งนำขึ้นชมพิสมัย

เงินคงไม่ไหลออกนอกพารา

(รัชดา ไพรพนาเวศน์ สตรีสมุทรปราการ)

301

ธรรมชาติ

ทุ่งหญ้าเขียวขจี
อรั่มงามหนักหนา
มาช่วยกันวันนี้
ปลูกป่ามาช้านาน

มองสดสีวิไลดา
สุดจะหาใจงามปาน
เมื่อชีวิตอันสุขสานต์
โปรดช่วยกันอย่าทำลาย

ฝัน

ฝันไปไกลฝันไปนะใจ เอ๋ย
จงก้าวไปมั่นใจให้หลัง
คนเรานั้นมีสิทธิ์จะคิดฝัน
สู่ความคิดที่ประดิษฐ์สุด เพริดพราย

ฝันไป เลยถ้าฝันนั้นสมหวัง
อย่าผิดหวังถ้าฝันนั้นกลายเป็น
ก้าวไปกันก้าวไปสู่จุดหมาย
ก้าวสุดท้ายที่ฝันนั้น เป็นจริง
(มยุรี แสงมณี สตรีสมุทรปราการ)

302

ธรรมชาติ

ภูเขาและน้ำตก
เสียงเจ้าซิ้งก๊วาน
ยิ่งฟังยิ่งไพเราะ
ช่วยขับให้ครื้นเครง

อีกทั้งนกร้องขับขาน
ร้องขับขานเป็นเสียงเพลง
ฟังเสนาะยามบรรเลง
เป็นเสียงเพลงที่น่าชม

ความรัก

ใครมีรัก เกิดขึ้นมาในดวงจิต
ว่ายามเขาจากไปไกลสุดตา
อันอำนาจแห่งความรักมีอยู่มาก
ถึงต้องทุกข์ทรมานอยู่ในใจ

ทำให้คิดถึงความรักนั้นหนักหนา
ก็ยิ่งพาให้คิดถึงเราเราไป
ใครที่จากพรากรักมักหวั่นไหว
ใครเล่าใครช่วยบอกเขาให้รู้ที่
(วรลักษณ์ มีทิศ สตรีสมุทรปราการ)

303

ธรรมชาติ

ทิวทัศน์อันงดงาม
แห่งพิศยามอุษา
เสียงคลื่นกระทบฝั่ง
ความคิดและจิตใจ

ฟ้าสีครามอร่ามตา
ยิ่งพบว่า งามจับใจ
เสียงเจ้าดังก้องอยู่ใน
แสม สดใสในชีวา

ฝัน

ฉัน เคยคิด เคยฝันถึงวันนั้น
เป็นฝันดีที่ฝังใจตราตรึง
จะไขว่คว้าหาฝันมา เก็บไว้
จะเก็บไว้ให้ เป็นฝันที่ยั่งยืน

ว่าสักวันวันนั้นคงมาถึง
เฝ้าคะเนถึงคิดถึงฝึ ทุกวันคืน
ซ่อนอยู่ในส่วนลึกจะฝักฝืน
อย่า กลับคืนนะฝันฉันขอวอน

(เมตตา ดวงขาว สตรีสมุทรปราการ)

304

ชานา

พินนาฝันที่ไร
ทุกวันที่ เห็น เล้า
พื้นดินฝันหญ้าเขียว
ลมโชยพัดโบกมา

ใครจักใส่เอาใจเท่า
ใครที่โหนคือชานา
ที่ควรเที่ยวเที่ยวรักษา
กลิ่นไอหญิงพาสดใส

น้ำใจ

เอื้อ เพื่อกับทุกคนที่ยากจน
สุขและทุกข์ร่วมกันช่วยฝ่าฟัน
ด้วยน้ำใจที่ให้ เบี่ยมมีคุณ
ความอดทนต่อชีวิตติดต่อไป

ใครจะสนใจคนจนด้วยกัน
ทุกทุกวันร่วมมือกันอาศัย
ที่ค้าจนทุกคนต่อสู้ให้
เพื่อจะได้กำจัด เป็นบทเรียน

(สุดาวรรณ แซ่ฮุ้น สตรีสมุทรปราการ)

305

ชาวนา

ชาวนาคือคนไทย
เป็นอาหารเลี้ยงกายา
พวกเขามีบุญคุณ
เราควรจะบูชา

พวกเขาได้ปลูกข้าวมา
ให้ชีวาได้ยืนยง
ช่วยเกื้อหนุนพวกเรา
พวกชาวนาของชาติเรา

ฝัน

ฉันฝันเห็นแม่ยื่นสะอื้นไห้
ถูกคอยคนที่จะปลอบประโลม
ภาพของแม่ลอยไปไกลสุดแสน
เพื่อจะให้แม่นั้นกลับมา

ดาวดวงใดซ่อนแม่ขอยลโฉม
นกน้อยโฉบโฉบเด่นเห็นศรัทธา
จะเอ้อมแขนคว้าไว้ยั้งไรหนา
เป็นขวัญตาให้ลูกรักได้ชมเชย
(รัชนิบูรณ์ ไพร์บางหวาย สตรีสมุทรปราการ)

306

ธรรมชาติ

เมืองไทยเป็นเมืองท่า
มาชมภูมิลำเนา
เป็นธรรมชาติไทย
เพราะเมืองเราดี

คอยค้นหาให้ค้างชาติ
ทั้งเทือกเขาและอากาศ
ของเราที่ควรรักษา
เป็นเมืองท่องเที่ยวอีกทีหนึ่ง

ความฝัน

ความฝันเป็นไอเดียวของชีวิต
แม้จะหลับจะนอนตอนตึกตื่น
โบราณกาลท่านท่านายคลายฝัน
แต่อย่ามักมากกับความฝัน

ที่คิดฝันกันมากตอนกลางคืน
ก็ยังฝันเก็บมาฝันให้บรรเทา
ว่าใกล้รุ่งฝันดีจะมีลาภ
มันไม่แน่แท้จริงทุกสิ่งไป
(ศรีนวล พุกเล็ก สตรีสมุทรปราการ)

307

ธรรมชาติ

ทะเลและภูเขา
 รมรื่นชื่นฤทัย
 แม่น้ำและสัตว์สิงห์
 รวมทั้ง เหล่านกกา

ช่วยให้เราสบายใจ
 เมื่อหัวใจนั้น เบิกบาน
 ทั้งกระทิงและแรดผา
 เป็นธรรมชาติที่น่าชม

ความรัก

ความรัก เกิดขึ้นได้กับทุกคน
 จะรักพ่อรักแม่หรือรักใคร
 ความรัก เป็นสิ่งที่สร้างโลก
 เพื่อชีวิตที่ต่อสู้อยู่คงทน

ไม่ว่ารวยหรือจนก็รักได้
 ก็ขอให้มีการไว้ในกมล
 ให้พบโชคที่แสวงทุกแห่งหน
 ให้ดำรงสืบต่อตลอดไป
 (พรรณนิภา แทนบุญ สตรีสมุทรปราการ)

308

วัยรุ่น

เมื่อผ่านพ้นวัย เกิด
 ช่วยเหลือและเจือจุน
 วัยรุ่นใน เมืองไทย
 กล้าหาญมีทรงขลาด

จากตัว เล็ก เป็นวัยรุ่น
 คอยเกื้อหนุนคำจุนชาติ
 ดูสดใสใจสะอาด
 ช่วยชูชาติให้เจริญ

ความรัก

มองฟากฟ้ามองนภาใจหมองเศร้า
 ทุกห้องใจหวังหัวใจมอบให้กัน
 หยาดน้ำค้างหยาดนภาโปรด เกิด เจ้า
 มอบรักกับคืนแต่ฉันแทนวชิ

เราหนอ เรามอบรัก เขาเศร้าโศกสัลย์
 แต่เรานั้นไว้เยื่อใยความไยดี
 ช่วยดลจิตดลใจ เขากลับคืนที่
 มอบแทนที่แทนค่ากล่าวรักจาก เธอ

(บุษบา เดิมพันธุพันธ์ สตรีสมุทรปราการ)

309

ธรรมชาติ

ห้องฟ้าสีครามใส
หลากหลายพันธุ์ดาดิน
สายรุ้งทั้งเจ็ดสี
มาเถอะมาเร็วไว

หมู่แมกไม้เขียวสดชื่น
กลางผืนแผ่นดินกว้างไกล
เร็วเร็วซื่ออย่างไกล
ช่วยทำให้ โลกสวยงาม

ความรัก

อยากจะ เก็บความรักไว้ให้เพื่อน
ไม้ไผ่ไขว้ไว้ในใจจะแบ่งปัน
อยากให้คนทั้งโลกมีความรัก
ยิ้มส่งยิ้มรักมอขรักประจักษ์ค่า

ที่ตลาด เกล็ดอน เดิมโลกทั้งหมดนั้น
จะแบ่งผืนแบ่งรักกันสักครา
เป็นที่พักพิงใจไว้ให้
โลกมีค่า เพราะความรักพุ่มพักเคย
(สุวรรณา เจริญภาค พิเศษพูน สตรีสมุทรปราการ)

310

ชาวนา

ชาวนาคือมิ่งฟ้า
เหนื่อยอยากยังใฝ่ใจ
ให้เราได้เต็มโด
ควรช่วยกันแบ่งปัน

คู่ชีวาเราชาวไทย
ดำรงไว้ซึ่งพีชพันธุ์
พระคุณไข่มุกรำพัน
อย่าทิ้งขว้างกลางเลื่อนไ

ความรัก

ยามสองไกลลาร้างต้องห่างจิต
ไ้อัป่านนี้ดวงใจข้าจะวางวาย
กาลเวลานั้นนานมาบัดนี้
ให้หญิงอื่นมาขึ้นมาแบ่งปัน

เฝ้าแต่คิดคำนึงหาน้ำใจหาย
จะมลายแต่ดินสั่นลงพลัน
ยอดชีวิคงไม่คิดแปรผัน
ให้โสภณสยแก่ข้าทุกคราไป
(ทิพย์ฯ ชุ่มหฤทัย สตรีสมุทรปราการ)

311

ชาวนา

ชาวนามีคุณค่า
เราต้องยกย่อง เขา
เมื่อด้าวที่เราทาน
ถ้ามีวแต่เปรียบ เปรย

เขาเกิดมาเพื่อพวกเรา
อย่าเอา เปรียบพวก เขา เลย
จะไม่หวานทรอกเพื่อน เอ้ย
ว่าชาวนาไม่สำคัญ

ความฝัน

ฉัน เคยฝันฝันว่าฉันมีรัก
เคยฝันว่ามีรักที่แสนนาน
แต่ เมื่อตื่นขึ้นมาพาใจให้หม่นหมอง
แต่กลัวต้องเข้าใจในความจริง

ทราบซึ่งนักรักนี้ที่แสนหวาน
ฝันช่างงามสุขสมอารมณ์ปอง
เพราะฉันว่าได้ เธอมาครอง

(เนาวรัตน์ สมภาค สตรีสมุทรปราการ)

312

ความฝันแปร

จิตใจที่มั่นคง
อย่าให้ความหมองมัว
จิตใจที่ แปรฝัน
จิตใจที่มั่นคง

ควรดำรงอยู่กับตัว
มาบดบังความมั่นคง
ย่อมมีวันจะไหลหลง
จะฝันแปรแปรฝันไป

สันติภาพ

ด้วยน้ำใจไมตรีที่มอบให้
เราเรียกร้องความรักความ เสรี
ทุกชีวิตหวังมี เสรีภาพ
ประชาหวังอย่างยั่งยืน เกิดมา

จากจิตใจไร้คำหมดราศี
อยู่ ณ ที่ไหนใดในโลกา
ดัง เอาทาสห่างไกล เหมือนไร้ค่า
สันติภาพอาบน้ำตาประชาชน

(น้ำเพชร เกษหอม สตรีสมุทรปราการ)

313

ธรรมชาติ

ธรรมชาติชวนช้ำ

จงคิดพินิจความ
คือไม่ทั้ง เศ ๑๕๖
ไม่เข้าไปรุกร้า

ให้ยินดีในความงาม
แล้วทำตามคำแนะนำ
มักจ่ายลงตรงแม่น้ำ
เขตหวงห้ามของรัฐบาล

สันติภาพ

สันติภาพคำนี้ดีหนักหนา

อยู่อย่างสวยไม่ต้องคำนึง
เรามาช่วยกันป้องกัน เกิด
ลบรอยร้าวถ่วนทั่วทุกตัวตน

เราไม่ทำให้มีกันทั่วถึง
สงครามจึงทำลายหมู่มวลชน
อย่าให้เกิดสงครามตามเกิดผล
เพื่อหลุดพ้นความทุกข์ขัดซึ่งที่ฝังใจ
(สุภาวดี จันเพชร สตรีสมุทรปรากฏการ)

314

งามแบบไทย

งามเห็นะหญิงไทย

ยามยิ้มซึ่งพิรม
สิ่งดีอนุรักษ์
ทำดีให้มีไว้

งามสดใสชวนชื่นชม
ซึ่งงามสมแบบไทยไทย
แล้วก็จัก เขิดชูได้
เพื่อสุขใสในชีวิต

ชีวิตกับสังคม

ชีวิตสมัยนี้ชีวิตแท้

มีความรักความดีความสำราญ
สังคมที่กาลก่อนนานมานั้น
ทั้งความคิดทั้งน้ำใจที่ให้ไป

มีเพียงแต่ความสุขสนุกสนาน
เสียงขับขานความทุกข์หมดลงไป
มีสิ่งอันหลายหลาย เกิดสงสัย
แต่ไม่ได้อะไรมาตอบแทน
(มะลิ อยู่สุขวัฒนะ สตรีสมุทรปรากฏการ)

315

ความฝันแปร

ใบไม้เมื่อต้องลม
ชีวิตที่ผ่านไป
ใบไม้ดูจชีวิต
ชีวิตอันยาวไป

ยังร่วงล่นอยู่ตามกาล
คือวันวานที่ผ่านไป
ยังต้องคิดกับกาลไกล
ย่อมฝันแปรโดยแท้จริง

ฝัน

ถึงแม้จะ เป็น เพียงแค่ความฝัน
ต้องยืนหยัดจนกว่าชีวิตวาย
แม้จะต้องอุปสรรคโหดหลกามา

ต้องมันมิให้ฝันพลันสลาย
มียอมพ่ายยอมแพ้แก่ชีวา
ต้องฟันฝ่าผ่านภัยมิโยกตัว
(อัจฉรี ช่างแย้ม สตรีสมุทรปรากฏาร)

316

ธรรมชาติ

ธรรมชาติมีค่า
พืชพันธุ์มีมากมาย
ควรรที่จะภูมิใจ
อนุรักษเพื่อศักดิ์ศรี

ควรรักษาอย่าทำลาย
ธรรมชาติให้ไว้มากมี
ว่า เมืองไทยมีสิ่งดี
เมืองไทยนี้ดีงาม เอย

ฝัน

เคยฝันไว้ในใจ เมื่อก่อนนี้
มิเขาอยู่เคียงใกล้ในชีวา
แต่เมื่อฝันไม่ได้ตั้งใจฝัน
แม้เคยฝันว่าฉันได้ใกล้ชิด

ว่าจะมีคนรักและห่วงหา
ทุกเวลานาทีและชีวิต
จึงใฝ่กศัลย์ดวงใจต้องไร้สิทธิ์
เป็น เพียงคิดฝันไปใช้ความจริง
(ดวงทรัพย์ วิวัฒน์รางกุล สตรีสมุทรปรากฏาร)

317

ธรรมชาติ

ธรรมชาติสวยสด
ถ้าขาดสามัคคี
พวกเราไปรดช่วยกัน
อย่าทำลายรุกราน

คงอาจหมดในวันนี้
ช่วยรักษาความสวยงาม
ทุกคืนวัน เฝ้าติดตาม
ธรรมชาติที่ดี เอ๋ย

ฝัน

ฉัน เคยฝันฝันคะลุยไปทุกแห่ง
ฝันว่าได้ทานขนมที่ดีดี
เป็นความฝันแสนดีของชีวิต
แต่ เมื่อการคล้อยผ่านกาลเวลา

ฝันว่าแข่งวิ่งชนะกับพวกพี่
ฝันว่ามี เงินทอง เป็นองนงมา
ฝันว่ามีดรหญิงชายได้มาหา
ฝันที่ว่าก็หายพลันในทันที

(อัมพรพรรณ บุญเกิด สตรีสมุทรปราการ)

318

ธรรมชาติ

พันธุ์พืชธรรมชาติ
ชุ่มชื้นชวนชิดชม
หุบ เขาทะเลกว้าง
ดวงคู่สู้อุดสาหกรรมย์

ดาราตาข่ายสวยงาม
ปลื้มอารมณ์ขำงา
ดูเวียงว่างสุดสายตา
เสาะสืบหาความรื่นรมย์

ความรัก

นภาพราวดาวเดือน เคลื่อนเวหา
โอ้ใจหนอใจเราเฝ้ากังวล
ครวญคำนึงพิชล้ำค่า "ความรัก"
สุดซอกซ้ากล้ากลืนสะอื่น ใน

อยากข่มตาให้หลับกลับสับสน
แสงเดือนหม่นยิ่งทำให้เข้าใจ
เพื่อประจักษ์เมื่อ เขามาผลักไส
ดวงหทัย เปลี่ยว เปล่าเศร้ากับเดือน

(ขนิษฐา เกษสกุล สตรีสมุทรปราการ)

319

วัยรุ่น

วัยรุ่น เปรียบหัวเดียว

หากเสียในที่สุด

ผู้ใหญ่ควรสนใจ

เพื่อ เขาจะสบาย

ขอหนึ่งเสียในชีวิต

เหมือนดัดปลิดชีพตัวตาย

แนะนำไว้ในชั้นปลาย

สู่จุดหมายปลายทาง เอย

สันติภาพ

ทุกทุกคน เรียกร้องสันติภาพ

ฉัน เห็นคนฆ่ากันทุกวันไป

ปีนี้ปีสันติภาพทรมานบ้างไหม

ความทุกข์สุขอย่างห่วงใยสารพัน

แต่จะทราบความหมายสักแค่ไหน

ทั้งไทยไทยและต่างชาติไม่ขาดวัน

อยาก เชิญให้ชาวประชา มาสังสรรค์

เลิกรบราฆ่าฟันกัน เสียที

(อติสา บัวทอง สตรีสมุทรปราการ)

320

ธรรมชาติ

นกน้อยแสนน่ารัก

ชีวิต เจ้าสุขศรี

ชีวิต เจ้าอิสระ

ยาม เจ้าบินลอยลม

กำลังพักยามราตรี

เหมือน ไม่มีความทุกข์ตรม

เหมือน เจ้าจะไม่ชื่นชม

ช่างน่าชมสมใจปอง

น้ำใจ

อันน้ำใจมนุษย์แสนสุดซึ้ง

คอยช่วย เหลือ เพื่อแม่ทุก ๆ คนไป

อันน้ำใจใหญ่หลวงของมวลมนุษย์

และน้ำใจมีค่านำขึ้นมาน

คอยตราตรึงในดวงจิต เป็นนิรันดร์

มีน้ำใจแก่กันพอสมควร

ประจักษ์อยู่ทั่วทุกถิ่นสถาน

เป็นที่ป่านปรารถนาแก่หมู่ชน

(น้ำทิพย์ บุญมี สตรีสมุทรปราการ)

321

ชานา

ชานาผู้นำรัก
 ทุกวันสาละวน
 ชานานี้มีคุณ
 ส่งออกนอกเมืองไทย

ที่รู้จักของหมู่ชน
 เก็บเกี่ยวผลเพื่อคนไทย
 ช่วยค่าจุนเจือรายได้
 เป็นรายได้เข้าเมืองเอย

น้ำใจ

อันน้ำใจ เป็นสิ่งอันล้ำค่า
 ทุก ๆ คน เมื่อทราบอย่าแซะเขื่อน
 หากทุกคนนั้นหวังเพียงแต่รับ
 ควรปรับตัวเสียใหม่อย่าซ้ำพาสัน

ยากจะหาสิ่งใดมาเปรียบเหมือน
 อย่ำลืม เลื่อนมอบน้ำใจให้แก่กัน
 การได้กลับไม่ต้องหวังดังใฝ่ฝัน
 ความสุขสันต์และสดชื่นคงคืนมา
 (ผกามาศ สีสั่ง สตรีสมุทรปราการ)

322

ธรรมชาติ

ห้องฟ้าช่างงดงาม
 ทุกครั้งที่มองไป
 มองไปไกลสุดตา
 แสงแดดในสายลม

สีฟ้าครามยามสดใส
 พาหัวใจให้รื่นรมย์
 ให้ทลทลและชื่นชม
 เป็นเพื่อนเราในยามเย็น

ความรัก

ความรัก เพิ่งประจักษ์เป็นครั้งแรก
 มีรัก เริ่มมีทุกขบขันกันไป
 มีคำเปรียบเปรยไว้ว่าความรัก
 เมื่อร้าย ลากก็จืดจางรักห่างเลย

ดูช่างแปลกจิตใจฉันหวั่นไหว
 ยามสดใสรักสิ้นลมสมดังเคย
 เหมือนน้ำดื่มฝักแรกเจเลย
 เจ็บซ้ำเอย เมื่อรักนี้มีรัก
 (พรรงาม กันสิงห์ สมุทรสาครบูรณะ)

323

งามอย่างไทย

งาม เอยงามอย่างไทย
งามทั้งกิริยา
งามบ้านการ เรือนค่อง
ความงามกุลสตรี

งามทั้งใจและวาจา
ทั้งภาษาและท่าที
มีบทร้องในหน้าที่
จึงมีค่ากว่าใด เลย

ฝัน

ความฝันอันบรรเจิด เกิด เสมอ
ด้วยว่าฉันฝันถึง เธอ เกือบทุกครา
ฝันว่า เธอมาใกล้ในชีวิต
คิดถึง เธอด้วยรักและด้วยใจ

ยามละเมอ เพื่อไปให้ใฝ่หา
ละเมอหาแต่เธอพรำ เพื่อไป
อยู่เคียงชิดชีวิตมีหวังในไหว
ฝันวิไลตื่นพลันก็ฝันแปร
(สุภาพร ภัทรสุวรรณ สตรีสมุทรปราการ)

324

ธรรมชาติ

คนเรานั้น เกิดมา
ธรรมชาติงามวิไล
เดินเที่ยวในป่า เขียว
แยก เขียวและยิ่งฝัน

ย่อมจะหาความสุขใจ
แสนสุขใจ เมื่อได้ชม
เจ้าแมวเหมียว เขียวซุกซ่อน
ช่างน่าขัน เสียจริง เอย

ความรัก

อันหญิงชาย เกิดมาต้องมีรัก
เมื่อได้พบได้ เจอได้พูดจา
รักครั้งแรก เมื่อศรมาบิอกอก
อนุภาพของรักช่างมากมาย

เมื่อพบพิศครั้งแรกใจฝันหา
ใจ เรียกร้องถึง เธอไม่รู้คลาย
จึงซ้ำพกให้คั่งแค้นใจหาย
รักนั้นร้ายสมกับคำว่ารัก เอย

(สุภาภรณ์ พิณจมนตรี ศรีวิชัยวิทยา)

325

ธรรมชาติ

สายธารพลาญไหลริน
มอง เห็นฝูงปูปลา
ต้นตาลสูงตระหง่าน
มองแล้ว เพศิด เพศินใจ

สันติภาพ

ปัจจุบันวันนี้หาเมียาก
มีรบราฆ่ากันและพันคอ
สันติภาพในวันนี้มีข้างไหน
ทุกทุกท่านหมายช่อง ของ มันไว้

มีนกบินบนท้องฟ้า
ในธาราอันสดใส
มองภูพานอันสูงใหญ่
นั้นอยู่ในถิ่นไทยงาม

หาเล่าบาก ยิ่งจริงจริงหนอ
คอยแต่รอความตายไปวันวัน
อยู่ทั่วไปหรือในจิตคิดฝันใฝ่
แต่ใจนอหมาง เมิน เห็นท่างมัน
(บุหงา ทรัพย์คง สมุทรสาครบูรณะ)

326

ธรรมชาติ

อันว่าพฤษภานั้น
ชวนให้ใจรัญจวน
ธรรมชาติยามเช้า
แสนสุขยิ่งปรีดา

ฝัน

หากความฝันนั้น เป็นสิ่งมีค่า
ชีวิตฉันนั้นอยู่ใ้กาย
หากความฝัน เป็น เพียงหลอกหลอน
สิ่งที่ทำนั้นอยู่คงน่าช้า

ยามผลิบานแสนหอมหวาน
คิดไทยหวานถึงบ้านนา
ที่บ้านเรา เคยอยู่มา
เมื่อพบมาพวกพ้องไทย

ถ้าแม้ว่าความฝันนั้นสลาย
คงไม่สายถ้าคิดริ เริ่มทำ
ฝันนั้นจรจากไปในตรงจำ
ที่จะนำให้คนมาชอบใจ
(แสน เดือน แสงสว่าง สมุทรสาครบูรณะ)

327

งามแบบไทย

ประเพณีไว้
ถูกหลานทั่วทั้งห้า
เข้าหาหน้าผู้ใหญ่
งามแท้คนนิยม

งามอย่างไทยได้สืบมา
กริยาน่าชื่นชม
งามอย่างใดให้เหมาะสม
คืองามสมกับคนไทย

น้ำใจ

น้ำใจสู่น้ำใจในมนุษย์
คอยเพื่อแผ่ชั้นชนคนทั่วไป
การเอื้อ เพื่อ เพื่อแผ่สันติแก่
คอยช่วยเหลือ เกื้อกูล เหล่าฝูงชน

บริสุทธิ์ เกิน เทียบ เปรียบใดได้
ควรมีไว้สำหรับประดับตน
นี่คือน้ำใจแท้ด้วยกุศล
ทั่วทุกคนซาบซึ้งในน้ำใจ
(ชูลพันธ์ ชูลสวัสดิ์ สมุทรสาครบูรณะ)

328

ความฝันแปร

คนเราเกิดมานี้
บางคนสุขสบาย
โลกเราล้วนวุ่นวาย
สิ่งใดจะสนุก

ทุกชีวิตมีความหมาย
แต่บางคนกับต้องทุกข์
คำงกัหมายอยาก เป็นสุข
ถ้ามนุษย์ยังฝันแปร

ชีวิตกับสังคม

ชีวิตกับสังคมไทยในวันนี้
บ้างยากไร้ เรียนจบมาต้องหางาน
จึง เป็นความทุกข์ยากลำบากยิ่ง
เป็นความ เศร้าของคนไทยไร้อารมณ

ล้วนมากมีความวุ่นวายหลา สถาน
ต้องหม จ่านอยู่กันไปในสังคม
ทุกทุกสิ่งจนใจไม่เหมาะสม
ไม่ชื่นชมที่จะสู้เพื่ออยู่เลย
(นุสรรา แสงสว่าง สมุทรสาครบูรณะ)

329

ธรรมชาติ

แสงอาทิตย์มาเยือน
 ความร้อนก็แผดเผา
 ตะวันแสงแรงกล้า
 ตะวันจะหมดแรง

ความรัก

มนุษย์เราใฝ่ฝันถึงความรัก
 ใครได้มีเก็บไว้ในอุรา
 ความรักนั้นส่วนมากมักจะชม
 ผู้ใดมีแบบรักนี้อย่าจำบัลย์

เดือนวันใหม่ยามรุ่งเช้า
 ยามรุ่งเช้าแสงแดดแรง
 มีเคยหล้าอันย่อแสง
 ก็เมื่อแรมยามนิทรา

ว่ากันนักความรักหวานหนักหนา
 ความรักหนานำขึ้นชมภริมย์กัน
 มีแต่ดรมขึ้นชม เศร้าโศกศัลย์
 ถือเสียมัน เป็นกรรมของเราเอง
 (สุนีย์ ไตรวิลาศ สมุทรสาครบูรณะ)

330

ธรรมชาติ

เจ้าผีเสื้อตัวน้อย
 ยามบินนำขึ้นชม
 บินชม เหล่าดอกไม้
 เจ้าบิน เห็นขึ้นฟ้า

ชีวิตกับสังคม

อันสตรีมีค่าเหมือนผ้าขาว
 หากสีดำหกเลอะเปอะเป็นไป
 อนึ่งคำว่าสตรีนั้นมีค่า
 ขอมิชีวิตอยู่นั้นฉันยินดี

เจ้าค่อยค่อยบินลอยลม
 ช่างสวยงามอร่ามตา
 สวยสดใส เป็นหนักหนา
 แล้วลงมา เกาะมาลี

ความเป็นสาวบริสุทธิ์หุดห่องใส
 ชักเท่าไรก็ไม่จางเหมือนอย่างเดิม
 อย่าทำลายก่อกำทางราชินี
 หากสตรีมีค่าก็นำเกรง
 (อุทัยรัตน์ ยังมี สมุทรสาครบูรณะ)

331

วัยรุ่น

จิตใจของวัยรุ่น
ชีวิตที่อาศัย
อนาคตของวัยรุ่น
ชีวิต เจ้าจะพา

มันชอบรุ่น เรื่องทั่วไป
จากกันไปไม่หวนมา
เที่ยววุ่นกับ เสพสุรา
สู้นรกอ เวจี

น้ำใจ

ไอ้ น้ำใจที่ให้ เขามานาน
ทุกสิ่งเคยให้กับต้องหมาง มอง
อันน้ำใจมีค่ามากมายนัก
เมื่อห่างไกล เจ้าก็จะอาศัย

กับต้องพานให้ชำระกำหมอง
ไอ้ นวลน้องเจ้าไม่มีน้ำใจ
เจ้าควรจักมีน้ำใจ เยื่อใย
แล้วน้ำใจไหลพาสู่ตัวเอง
(พีชรินทร์ สันตะเกิด สมุทรสาครบูรณะ)

332

ธรรมชาติ

ลมหนาวไกลดีเข้ามา
ธรรมชาติไม่ร้อนแรง
ความหนาวพาเย็น เขือก
ธรรมชาติ เป็นฉิ่งไฉ

เป็นสัญญาความ เปลี่ยนแปลง
เหมือนดังแสงแห่งอุทัย
น้ำใน เขือกเริ่ม เป็นไอ
เหตุไฉนไม่จีรัง

ความรัก

ความรัก เป็นสิ่งใดใครตอบที
ความรักนั้นมีค่ากว่าสิ่งใด
อันชีวิตทุกคนต้องการรัก
หรือบางทีมีคน เขา เมตตา

อาจจะมีใครบ้างตอบได้ไหม
รักยิ่งใหญ่คือรักของมารดา
จะมีสักกี่คนที่ค้นหา
เป็นสื่อพาให้รักสมอารมณ์เอย
(วิษณุดา เข้าวัดน์ สมุทรสาครบูรณะ)

333

ธรรมชาติ

ใบสนร่วงแรง
 คามองทอดไปไกล
 แผลงบินยามเช้า
 ดูไปเพลินอารมณ์

บัดบังแสงแดดรำไร
 แสนสุขใจมาเดินชม
 ดูพวกเจ้าช่างสุขสม
 ไม่มีตรมชมขึ้นบาน

ฝัน

ความฝัน เมื่อยัง เล็ก เป็น เด็กอยู่
 พอโตหน่อยได้รู้สารพัน
 จะบินโฉบบิน เลี้ยวบิน เลี้ยวลด
 เอ่ยชื่อคนทั่วโลก เคยได้ยิน

อยาก เป็นครูผู้ริ เริ่มสร้างสรรค์
 อยาก เป็นกัปตันบังคับ เครื่องบิน
 ให้ชื่อ เสียงปรากฏไปทุกถิ่น
 นามระบิล เกียรติเกรียงไกรในจักรวาล
 (เสาวนีย์ คล้ายจินดา สมุทรสาครบูรณะ)

334

งามอย่างไทย

คุณค่าของหญิงไทย
 ท่าทางกริยา
 มีใจอัน เมตตา
 ยามเอ๋ยวจีหวาน

มิใช่อู่ที่หน้าตา
 คือภาษาบอกที่มา
 สมน้ำใจอันอาสา
 ถ้อยสำนวนอย่างดีงาม

สันติภาพ

สันติภาพของโลกมีน้อยนัก
 เกิดสงคราม เผาผลาญชีวิต เรา
 พวกพร้อมพร้อมใจยืนหยัดต่อสู้ไซ้
 ทุกสิ่งอย่างในใจ เราหมองหา

ย่อมประจักษ์แจ้งทุก ที่แห่งไป
 เป็นที่เศร้าโศกของมวลมนุษย
 แม้เราไร้ซึ่งความสันติภาพ
 ควรสรรค์หาสร้างรักษาไว้เถิด

(เพชรรุ้ง รอดดารา สมุทรสาครบูรณะ)

335

ธรรมชาติ

ผีเสื้อน้อยลอยลิ่ว
 ยามเจ้ายักย้ายท่า
 ผีเจ้าช่างสวยงาม
 ชีวิตคงสุขสม

เหมือนเจ้าปลิวลิ่วลมมา
 แสงส่งน้ำขึ้นชม
 เราหลงรักยามลอยลม
 ถ้าลอยลม เหมือนกับ เจ้า

น้ำใจ

เด็กไทยในวันนี้มีน้ำใจ
 คอยช่วยเหลือ เพื่อแผ่อย่างแท้จริง
 น้ำใจที่มีอยู่ก็รู้สึก
 ทุกทุกคนควรมีให้พอ

ช่างสดใสยิ่งนักนำรักยิ่ง
 สมควรยิ่งนำสรร เสริญ เย็นยอ
 และสำนึกทุกวันนี้ในแหละหนอ
 สุขนั้นหนอพอใจไร้กังวล

(จรรยา ชื่นภิรมย์ สมุทรสาครบูรณะ)

336

วัยรุ่น

วัยรุ่นคือวัยรุ่น
 เป็นวัยที่ประสพ
 วัยรุ่นคือวัย เรียน
 บัณฑิตคือความฝัน

ชนทุกรุ่นต้องผ่านพบ
 กับปัญหาานานาพรรณ
 ต้องพากเพียรเรียนด้วยกัน
 ต้องฝ่าฟันไขว่คว้ามา

น้ำใจ

น้ำใจของคนไทยนั้นมีค่า
 ที่ไม่เคยพบพานประสพโชค
 น้ำใจของสมเด็จพระแม่เจ้า
 ท่านคอยเฝ้าแก้ปัญหาานานาพรรณ

มากหนักหนาต่อชีวาชาวโลก
 มีแต่โรคคอยเบียดเบียนทุกคำวัน
 ที่คอยเฝ้าแก้กฏลุดหนุ่กัน
 ทุกชีวิตเห็นทูลคุณแม่เจ้าเอย

(ปัญญาพร เงินซึ้ง สมุทรสาครบูรณะ)

337

ธรรมชาติ

อันว่าธรรมชาติ
แม้ว่าเกิดสิ่ง เคือง
จงผลธรรมชาติ
ช่วยนำให้ทุกข์คลาย

สุดสะอาดและรื่อง เรือง
ช่วยม เลืองต่างมลาย
ซึ่งพิลาศในใจกาย
ฤๆให้หายไปได้เอ๋ย

ฝัน

ฝันนั้น เหมือนกับสิ่งคุ่มนุษย์
ฝันอยากได้สิ่งสรรพสารพัน
แต่ที่จริงฝันอะไรฝันไป เกิด
เราคิดฝันยังดีกว่ามีฝัน เลย

ถึงแม่ทรุดฮับ เจาธายังฝัน
ยากหากคนมีฝัน . . . มีมี เลย
แต่ให้ เกิดสิ่งที่ฝันนะ เรา เอ๋ย
แต่ต้อง เคยที่จะทำฝัน เป็นจริง
(อภิวัฒน์ สิริรัตนาร ราชวินิตบางแก้ว)

338

วัยรุ่น

วัยรุ่น เป็นวัยหวาน
วัยแห่งสุขไร้ทุกข์
วัยเราชอบความรัก
คราวพบมาบรรจบ

วัยเมื่อคราวแห่งความสุข
วัยที่เพื่อน เคยผ่านพบ
ชอบความสุขอันสงบ
ก็ให้สุขแสนปรีดา

สันติภาพ

สามัคคีคือพลังค้ำจุนโลก
สันติภาพมีอยู่มีรู้อยู่
เพื่อชีวิตตัวน้อยในโลกา
ช่วยนำ เอาความสุขมาสู่ถิ่น

ลมรอยโศกที่ใจให้ห่างหาย
ช่วยผ่อนคลายความ เครียดในดวงจิต
ช่วยบรรดาลสิ่งงามให้อยู่คู่โลกเรา
สู่แดนดินให้งามด้วยสันติ
(สายพิณ กรานชง สมุทรสาครบูรณะ)

339

ชานา

เป็นชานานั้นยาก
ถึงกระนั้นก็รัก
ถึงฤดูเก็บเกี่ยว
ผลิตผลถาวร

และลำบาก เป็นยิ่งนัก
ชีวิต เกษตรกร
ร่วมคัม เคียวทุกชั้นตอน
นำขึ้นชมชานา เอย

ความรัก

ความรักนั้นมีอยู่ในใจมนุษย์
มอบความรักให้แก่คนทั่วไป
ให้ทุกคนมอบรักกันทั่วโลก
เมื่อทุกคนมีรักจะนำพา

บริสุทธิ์ เกิน เทียบจะ เปรียบได้
ร่วมกับใจที่หวังอันมั่นคง
ลืมทุกข์โศกให้หมดจดปัญหา
ให้ชีวา เรืองรินขึ้นฤทัย
(วิภารัตน์ อรุณารัตนากุล สมุทรสาครบูรณะ)

340

ความฝันแปร

จิตใจ เริ่มโหวหวุ่น
จิตใจ เริ่มไร้คำ
จิตใจสุด เชื้อน เอ้ย
จิตใจไม่ เหมือน เคย

ไม่ยึดมั่นในสัญญา
มีมีมาก เหมือนก่อน เลย
สุด เจลยหรือ เธอ เอ้ย
สุดจะ เอ้ยความในใจ

ฝัน

ฝันหวานฝัน เมื่อยามมีความสุข
ฝันฝันฝันฝันอยู่มีรู้คล้าย
หากความฝันนี้ เป็นจริงได้
ฝันนี้คงสุขสมในอุรา

ฝันนั้นทุกข์ เมื่อสุขสันต์พลันสลาย
ฝันจะวาย เมื่อตื่นพลันลืมตา
จุดมุ่งหมายที่ฝันใฝ่ฝันหา
สุดจะหาไหนปาน เบิกบานใจ
(สายพิณ ทุนนอก สมุทรสาครบูรณะ)

341

ชานา

ชานาน้ำเชิดชู
ควรค่าจะยกไว้
สิ่งนี้ น่าจดจำ
ประเทศจะรุ่งเรือง

เป็นสิ่งคู่ของชาติไทย
ปลูกข้าวให้คนทั้งเมือง
ข้าวทุกค่านามประเทือง
พลเมืองมีสุขเอย

ความรัก

ความรักดุจดังดวงประทีป
ทำให้อยู่สู้โลกด้วยพลัง
หากความรักของเธอคือแสงทิพย์
เราจะช่วยสร้างสรรคสิ่งอันวย

ช่วยสร้างชีพให้อยู่คู่ความหวัง
พอจะยังชีวิที่มอดม้วย
ช่วยดลจิตฉันอยู่คู่เธอด้วย
เพื่อโลกสวยด้วยรักจักยืนยง
(พนาวรรณ ไครสมุทร สมุทรสาครบุรณะ)

342

วัยรุ่น

วัยรุ่น วุ่นวายนัก
เรียน เล่น เพื่อน เทียวมา
วันไดยามเจ้าครม
ควรทำแต่ความดี

ไม่รู้จักแบ่งเวลา
หาความสุขทุกขไม่มี
ถูกทับถมนำมัดสี
ในวัยนี้ นำชื่นชม

ความรัก

ความรัก เป็นยาพิษให้จิตหลง
รักแท้มอบให้ไว้ด้วยใจรัก
หวังเพียงความสุขใจมอบให้มา
ความรักมักห่างไกลหากไร้ค่า

รักไม่ซื้อตรงก็ยิ่งหลงในรัก
เป็นความรักจากใจใช้เสน่ห์หา
มากคุณค่าควรรับรักนั้นมา
โปรดเมตตาเก็บรักนั้นจากใจ
(แสงดาว เชิดชิต สมุทรสาครบุรณะ)

343

งามแบบไทย

ตัวอย่างงามแบบไทย
การไหว้ช่าง เหมาะสม
อีกอย่างการแต่งกาย
เป็นประเพณีไทย

ชนทั่วไปให้นิยม
ชนนิยมใช้ทักทาย
ทั้งหญิงชายงาม เจิดฉาย
ที่มีไว้ได้ชื่นชม

น้ำใจ

น้ำใจซึ่งมีให้มิตรสหาย
มีปัญหาแก้ลุล่วงได้สมปอง
มิตรสหายหลายหลากมากยินดี
อันว่าไทยได้ชื่อ เลื่องลือนาม

ช่วยรวมใจชาวไทยให้หมดหมอง
เนื่องด้วยพ้องพี่น้องไทยได้สั่งสม
เป็นสิ่งที่มีความงาม
ว่าสยาม เมืองยิ้มอ้อมน้ำใจ
(วิภาวดี สอนหลวง สมุทรสาครบูรณะ)

344

วัยรุ่น

วัยรุ่น เป็นวัยดี
เป็นวัยต้องพากเพียร
จะได้ เป็นพลัง
อนาคตจะไปสู่

ควรจะนึกแต่ เล่าเรียน
มันศึกษาหาความรู้
เป็นความหวังช่วยเชิดชู
เป็นประจักษ์แห่งความดี

สันติภาพ

ทุก ๆ คนต้องการสันติภาพ
สันติภาพจะมีได้ก็พวกเรา
ถ้าผู้นำไปในทางดี
จะประจักษ์แก่ตาของทุกคาม

ถ้าทุกชาติขาดมันแสนอับเฉา
ไม่อับเฉาศักดิ์ศรีที่ตั้งงาม
สมศักดิ์ศรีชาติไทยให้ลือนาม
สมกับความต้องการสันติภาพ
(ปรีม สอนหลวง สมุทรสาครบูรณะ)

345

ธรรมชาติ

ธรรมชาติที่น่าชื่นชม
จับตาสวยอร่าม
จะเบิกบานมีสุข
จิตใจจะอบอุ่น

แสนพิรมณ์ชมว่างาม
ท่ามกลางยามรุ่งอรุณ
หมดสิ้นทุกข์และว้าวุ่น
ธรรมชาติจนให้สดใส เอย

ความรัก

อันความรัก เปรียบดุจดัง เปลวเทียน
เมื่อยามถูก เข้าอาจล้มและหัก
ควรจะมองติดองให้ถี่ถ้วน
ความเจ็บปวดจึง เป็นผลความใน

ที่ต้อง เรียน เพียรรู้ว่ารัก
จำต้องกัก เก็บตัวไม่สู้หน้า
เพื่อมิขมขลายไปจากใจ
ยากมีใครจะแก้ความมืดมัวได้ เอย
(มะลิ เอกชัยทวีผล สมุทรสาครบูรณะ)

346

ธรรมชาติ

ชมสวนดอกไม้บาน
เหมือนตัวเราเฝ้าคิด
ทุกสิ่งธรรมชาติ
ชื่นชมกับคุณค่า

สุขชื่นบานในดวงจิต
เนรมิต ทุกสิ่งนา
เหมือนภาพวาดงดงามตา
รักษาไว้ให้ยั่งยืน

ฝัน

ในความฝันของ เราที่เพริดแพร้ว
ทำให้ใจ เรานี้มีพลัง
แม้จะทุกข์ก็สู้ตัวเรา
ให้ความฝันของ เรานั้น เป็นจริง

บันเจ็ดแล้วในดวงจิตคิดสมหวัง
มิหยุดยั้งสร้างฝัน เราได้ เป็นจริง
ชีวิต เราจะทำแล้วทุกทุกสิ่ง
ทำทุกสิ่ง เพื่อความฝันอันงาม เอย
(ศรีนวล เกตุแก้ว สมุทรสาครบูรณะ)

347

ชาวนา

ในนาไร่ได้ฝน
 ัญญาอาหารตน
 เม็ดข้าว เลือกดี เพราะ
 กล้าแข่งยิ่งอัตรา

เม็ดพืชผลงอกออกต้น
 ขึ้นโสภณทุกภาคไทย
 ถึงคราว เหมาะจะ เจาะ เป็นกล้า
 คือชาวนาทำนทำกล้า

ฝัน

ยามนอนหลับนั้นฝัน เห็นวิมาน
 แม้วิมานนั้นจะอยู่แสนไกล
 ครั้นตามฝันจากไปใจฉัน เศร้า
 แม้ไม่ได้ชื่นชมสมอุรา

อันหวานแสนชื่นรื่น เรืองฤทธิ์
 แต่ดวงใจของฉัน เผ้าหวลครวญหา
 ได้แต่ เผ้าคร่ำครวญฝันกลับ เกิดหนา
 คู่ชีวา เห็นใจนั้นนิรันดร์เอย
 (เล็ก ทองโท สมุทรสาครบูรณะ)

348

วัยรุ่น

วัยรุ่น เป็นวัยแกร่ง
 เป็นวัยที่สุขสม
 อย่าง เช่น เครื่องแต่งกาย
 มีความสุขทุกครา

วัยร้อนแรงด้วยอารมณ์
 ชอบนิยมตามเพื่อนมา
 ก็ต้องคล้าย เพื่อนนั้นหนา
 ได้เพื่อนมาคอยปลอยโยน

ความรัก

โอ้ความรักนั้นหรือคือการให้
 หรือให้ความจริงใจนำชื่นชม
 เมื่อมีรักทำได้ทุกทุกสิ่ง
 เมื่อพบรักจริงใจสมอุรา

ให้ด้วยใจ เพื่อสิ่งของดีประสงค์
 คงสุขสมด้วยความรักที่ซื่อหา
 ขอย้ำ กลิ้งกลอกหลอนกันนั้น เกิดหนา
 ชิวชีวาคงสุขสมภิรมย์เอย
 (สุภาพร บัวบุญลือ สมุทรสาครบูรณะ)

349

ชาวนา

เมื่อฝนตกลงมา
ชาวนานั้นยินดี
คันข้าว เหลืองอร่าม
ภูทอกของชาวนา

ในพื้นที่เขี้ยวขจี
ที่มีฝนตกลงมา
หอมอร่ามในทุ่งนา
พลอยยินดีแสนสุข เออ

น้ำใจ

งามน้ำใจนี้จักรสแสง
จึงจะสมคำว่าคำมนุษย์
น้ำใจงามแสนประเสริฐมีค่า
เราคนไทยมีน้ำใจนั้นคือ

ถ้าไม่แล้งน้ำใจในสิทธิ์
เปรียบประดุจหยาดฝนหล่นไหลริน
สมกับคำที่ว่าน้ำน้บถือ
ความจริงใจที่สุดของคนเรา
(สุภาพร พูนโชค สมุทรสาครบูรณะ)

350

ธรรมชาติ

ลมหนาวโชนพัดพา
หูกวางต้องลมไหว
ใบอ่อนผลิออกมา
ยามพิศดูงามสม

ดูผิวพรายเย็นหวั่นไหว
ใบเจ้าหล่นหลอต้องลม
เขียวอร่ามหน้าขึ้นชม
หน้าพิศรมสบายตา

สันติภาพ

สันติภาพมีทุกแห่งทุกหน
ทั่วอาณามีแต่ศึกสงคราม
มาจับมือร่วมกันสันติภาพ
ไม่ชิงยุทธสู้ศึกยุทธระการ

มีวสู้นชิงศึกยุทธการ
แล้วโย เลามัวมาแย้งชิงดี
ให้กองทัพทั่วราชอาณาจักร
สันติภาพ เกิดดิถีองทั่วโลกไทย
(กฤษณา มาทองคำ สมุทรสาครบูรณะ)

351

งามแบบไทย

คนไทยนิสัยดี
 เอื้อเฟื้อกรุณา
 ความงามงามทั่วทิศ
 นามไทยลือสากล

ความรัก

มีค่าหนึ่งแสนซึ่งตรงในจิต
 เผ้าคิดถึงค่านั้น เมื่อพานพบ
 แด่โย เล่าค่านี้น่าพิชราย
 ยามสุขสุดสดชื่นทุกคืนวัน

ล้วนมากมีความ เมตตา
 ต่อประชาทั่วทุกคน
 งามจิตทุกแห่งหน
 ทั่วทุกหน "งามแบบไทย"

มีอาจคิดสลับ เลื่อนเดือนใจจด
 เผ้าคอยสบค่านั้น เมื่อผ่านมา
 คอยท่าหลายหลายชีพยามผิดหวัง
 คำค่านั้นคือ "รัก" สลักทรง
 (อุษา สังข์บุญมาก สมุทรสาครบูรณะ)

352

ธรรมชาติ

ทุ่งนาและป่า เขา
 สูญไปก็ไร้ค่า
 เป็นตามธรรมชาติ
 มองไปได้อารมณ์

น้ำใจ

น้ำคือสิ่งจำเป็นสำหรับโลก
 เปรียบเสมือนที่อาศัยของฝูงปลา
 มนุษย์มีน้ำใจคอยช่วยเหลือ
 น้ำใจดีมีไว้ทั่วทุกคน

คือลำเนาของสัตว์ป่า
 ไม้งามตาไม่น่าชม
 สวยสุดผาดสง่าสม
 ใครได้ยลแสน เปรมปรีดี

ช่วยนำโชคมากมายหลายสาขา
 ที่แท้ กว้างไปมาน้ำชื่นชม
 คอยจุนเจือให้เห็น เช่น เหมาะสม
 ทั่วแห่งหนทั่วหล้าภาลัย
 (กิตติมา แคนคลอง สมุทรสาครบูรณะ)

353

ชานา

ผู้ให้ชีวิตเรา
 เหน็ดเหนื่อยทั่วกายา
 ตรากตรำแสนลำบาก
 ถูกมองคำเพียงดิน

คิดถึงเขาหมู่ชานา
 ให้พระเจ้าได้อยู่กัน
 ทุกข์ยาก เป็นนิจสิน
 ทั้งชีวิตมีแต่กรรม

สันติภาพ

มองดูโลกของเราในวันนี้
 ความรุกรานภัยร้ายระเจิง
 ใช้นามสันติภาพนี้ เป็นสื่อ
 แล้วชีวิตท่านจะยืนยาวไกล

ทุก ๆ ที่มีแต่ความยุ่งเหยิง
 เหมือนดังเพลิงมาล้างผลาญจิตใจ
 ให้ยึดถือความสงบอันสดใส
 ตลอดไปจำขึ้นขึ้นกมล
 (วิภากรณ์ ด่วงทวี ราชนิคมบางแก้ว)

ภาคผนวก จ

การจัดลำดับค่าของงาน เขียนร้อยกรอง

ลำดับ	ภาคเหนือ					ภาคกลาง					ลำดับ	ภาคตะวันออก					ภาคใต้				
	เชียงใหม่	ลำปาง	น่าน	พะเยา	เชียงราย	สุโขทัย	กำแพงเพชร	พิจิตร	อุตรดิตถ์	พิษณุโลก		นครสวรรค์	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ระยอง	จันทบุรี	ตราด	ภูเก็ต	พังงา	พัตร์นัง	ยะลา
001	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	055	4	3	2	3	3	3	4	1	4	3
002	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	056	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
003	4	3	3	3	3	2	3	2	3	2	057	5	3	3	4	3	3	3	3	3	3
004	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	058	2	3	3	3	3	2	3	3	3	3
005	4	3	3	4	3	2	3	3	2	2	059	5	4	3	3	3	4	4	4	4	4
006	4	3	3	4	3	1	3	3	3	2	060	4	3	3	3	3	4	3	4	4	4
007	4	3	3	4	4	2	3	3	4	4	061	3	3	4	4	3	2	3	3	4	3
008	5	5	4	4	4	3	3	3	3	3	062	5	3	3	3	3	3	3	3	3	3
009	4	3	3	4	3	3	3	3	4	3	063	4	3	3	3	3	4	3	3	3	3
010	2	2	2	2	2	2	3	3	3	3	064	4	4	4	3	3	3	3	3	3	3
011	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3	065	4	3	3	4	3	1	5	3	4	3
012	2	2	3	3	2	3	3	3	3	2	066	2	3	3	3	4	5	4	4	4	4
013	2	3	3	3	2	3	3	3	3	2	067	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3
014	3	3	4	4	4	3	3	3	3	3	068	2	3	3	2	2	1	3	3	3	3
015	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4	069	4	3	3	3	3	4	3	3	3	3
016	3	3	3	3	3	2	3	3	3	4	070	3	3	3	3	3	2	4	4	4	4
017	3	3	3	3	3	3	4	4	4	4	071	4	3	3	4	4	3	4	3	4	4
018	1	3	3	2	3	3	3	2	3	3	072	5	4	4	4	4	2	4	4	4	4
019	4	4	3	4	4	2	2	3	4	4	073	3	3	3	3	3	1	3	3	3	3
020	2	3	2	2	3	2	3	3	3	2	074	3	3	3	3	3	2	3	3	3	3
021	4	3	3	3	3	5	4	5	4	3	075	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4
022	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	076	4	3	3	3	3	4	5	4	5	5
023	3	4	4	3	4	3	3	3	5	4	077	4	3	3	3	2	3	4	4	4	4
024	3	4	4	4	5	3	3	3	3	2	078	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3
025	4	5	5	5	5	2	3	3	3	3	079	4	3	3	4	3	2	3	3	3	3
026	3	2	3	2	3	2	3	3	3	3	080	3	3	3	3	4	2	3	3	3	3
027	4	3	3	3	3	2	2	2	2	2	081	3	3	3	3	4	2	4	3	4	4
028	4	4	4	4	4	3	3	2	3	4	082	5	4	5	4	4	2	3	5	4	4
029	2	3	3	3	2	4	3	3	3	2	083	4	4	4	4	4	3	4	4	4	4
030	3	3	3	3	3	1	2	3	3	2	084	5	3	3	3	4	2	3	3	4	3
031	5	4	4	4	5	3	3	3	3	3	085	4	4	4	4	3	3	3	4	3	3
032	4	4	4	4	4	4	3	2	4	3	086	5	4	4	3	3	2	3	4	3	3
033	4	4	3	4	4	3	2	2	2	3	087	5	4	4	4	4	2	4	4	3	4
034	5	4	4	4	4	3	4	4	4	4	088	5	5	4	4	4	5	4	4	4	4
035	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	089	5	4	4	4	4	4	3	4	3	3
036	2	3	3	3	3	2	3	3	3	3	090	3	3	3	3	4	2	4	3	3	4
037	3	3	3	3	3	2	3	3	3	4	091	5	3	3	3	3	3	4	3	4	4
038	4	4	4	4	4	3	4	4	4	4	092	3	3	3	4	4	3	4	3	3	3
039	5	3	3	3	3	3	3	4	3	4	093	5	4	4	4	4	3	4	4	4	5
040	3	3	3	3	3	3	3	4	3	3	094	3	3	3	3	3	3	2	3	3	3
041	4	4	4	4	4	5	4	3	4	3	095	3	3	3	3	5	3	4	3	3	3
042	5	4	4	4	4	3	4	3	4	3	096	5	4	4	4	5	3	4	4	4	3
043	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3	097	4	4	4	4	5	3	3	4	4	3
044	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	098	5	3	3	3	3	3	4	3	4	3
045	4	3	3	3	3	3	3	3	3	4	099	2	3	3	3	3	1	2	3	2	2
046	1	2	3	2	2	2	3	3	3	3	100	3	3	3	3	3	5	4	3	4	4
047	3	2	3	1	2	2	3	3	4	3	101	5	5	3	4	4	3	2	3	2	2
048	4	3	3	3	3	4	3	3	3	3	102	5	4	3	4	3	3	4	3	3	3
049	3	3	3	3	3	4	4	3	4	4	103	4	3	3	3	3	4	3	3	4	3
050	2	3	3	3	3	4	4	4	4	4	104	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3
051	3	2	2	2	2	3	3	3	4	3	105	4	4	4	3	3	3	3	4	4	3
052	5	4	4	4	4	1	3	3	4	3	106	5	4	4	4	4	3	3	3	3	3
053	5	3	3	3	4	3	4	4	4	4	107	2	3	2	3	3	2	3	3	3	3
054	3	3	3	4	3	3	4	4	4	4	108	4	4	4	4	4	5	5	4	5	5

အမှတ်	အောက်ပိုင်း					အပေါ်ပိုင်း					အမှတ်	အောက်ပိုင်း					အပေါ်ပိုင်း				
	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀		၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
109	5	4	4	4	4	2	3	2	3	2	161	4	4	4	4	3	3	3	3	3	3
110	3	4	4	4	4	2	4	4	4	4	162	5	4	4	4	3	3	3	3	3	4
111	4	4	4	4	4	3	3	4	3	3	163	3	3	3	3	4	4	3	3	3	3
112	3	3	3	3	4	3	3	3	3	3	164	4	3	3	3	2	2	3	3	3	3
113	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3	165	4	4	3	4	4	3	4	4	4	4
114	3	3	3	3	3	3	4	3	4	3	166	3	3	3	3	3	4	4	4	4	3
115	4	3	3	3	3	2	3	3	3	3	167	2	3	3	4	3	3	3	2	3	3
116	3	3	3	3	3	5	4	4	4	4	168	4	4	4	4	3	2	3	3	3	3
117	5	4	3	4	5	5	4	4	5	5	169	3	3	3	3	3	4	3	3	4	3
118	2	3	3	3	3	2	3	3	3	3	170	2	2	2	2	2	2	3	3	3	3
119	3	3	4	3	3	3	3	3	3	3	171	4	4	4	4	3	4	4	3	4	3
120	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	172	3	3	3	4	4	4	4	4	4	4
121	4	3	3	3	3	5	4	3	5	4	173	4	3	3	3	4	1	2	2	2	4
122	2	3	3	3	4	5	4	3	3	3	174	4	4	3	3	3	2	3	3	3	3
123	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3	175	4	3	2	3	3	2	3	3	3	3
124	2	3	3	3	2	3	2	3	3	2	176	4	3	3	3	4	2	3	3	3	4
125	4	3	3	4	3	3	4	3	4	4	177	4	4	4	4	4	3	3	3	3	4
126	5	4	4	4	4	3	4	4	4	4	178	4	4	4	4	4	3	3	3	3	4
127	5	4	4	4	4	2	3	4	3	3	179	4	3	3	3	4	3	4	4	3	4
128	3	4	4	4	4	3	3	4	3	4	180	2	3	3	3	3	2	3	3	3	3
129	5	5	5	4	3	5	4	5	4	5	181	4	4	4	4	4	4	3	3	4	3
130	2	3	3	3	3	2	3	3	3	3	182	3	3	3	3	3	3	4	4	4	4
131	4	4	4	4	4	2	3	4	3	2	183	3	3	3	3	3	3	3	2	3	3
132	3	3	3	3	3	2	3	3	4	3	184	3	3	3	3	2	3	3	3	4	3
133	4	4	3	3	3	5	4	3	5	4	185	3	3	3	4	3	3	3	3	3	3
134	3	3	3	3	3	4	4	3	4	5	186	4	4	3	4	4	4	4	4	4	4
135	3	3	3	3	3	1	2	4	2	3	187	4	4	4	4	4	3	3	2	3	2
136	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	188	3	3	3	3	3	2	3	3	3	3
137	4	4	4	4	4	5	4	4	5	4	189	3	3	3	2	3	1	2	2	2	2
138	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	190	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
139	4	4	4	4	3	2	3	3	2	4	191	1	3	2	2	2	4	4	4	4	4
140	4	4	3	3	3	3	4	3	4	4	192	1	3	3	2	3	4	4	3	3	4
141	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	193	5	4	4	4	4	1	3	3	4	3
142	5	4	4	4	4	5	4	4	4	5	194	2	3	3	3	3	2	3	3	3	3
143	4	3	3	4	3	5	4	4	4	4	195	5	4	4	4	4	1	3	2	2	2
144	5	4	4	4	4	3	4	4	5	5	196	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3
145	1	2	3	2	2	5	4	4	4	5	197	4	3	3	3	3	2	3	3	3	3
146	5	4	4	4	4	5	4	4	5	4	198	1	2	2	2	2	1	2	2	2	2
147	2	3	3	3	3	5	4	5	5	3	199	4	3	3	3	3	2	2	2	2	2
148	3	3	3	3	3	3	3	3	4	3	200	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
149	5	4	4	4	3	4	4	4	4	4	201	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3
150	6	4	4	4	4	3	4	4	5	4	202	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
151	5	4	4	5	5	3	3	3	3	3	203	1	2	2	2	2	1	3	2	2	2
152	3	3	3	3	3	2	3	3	3	2	204	1	3	3	2	3	4	4	3	4	3
153	2	3	3	2	2	1	3	2	2	2	205	1	3	3	2	2	1	3	3	3	3
154	3	4	4	4	4	2	3	3	3	3	206	3	3	3	3	3	2	3	3	3	3
155	1	3	3	2	3	3	3	3	3	4	207	3	3	3	3	3	4	4	4	4	4
156	3	3	3	3	3	5	4	4	4	4	208	4	4	4	4	4	2	3	3	3	3
157	3	3	3	3	3	5	4	4	4	4	209	2	3	3	3	3	1	3	3	2	3
158	3	4	4	4	4	5	4	4	4	4	210	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
159	4	3	3	4	3	5	4	4	4	4	211	1	3	3	3	3	4	4	4	4	5
160	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	212	4	4	4	4	4	2	3	3	3	2

အမှတ်	ကမ္ဘာပိတ်					ကမ္ဘာဖွင့်					အမှတ်	ကမ္ဘာပိတ်					ကမ္ဘာဖွင့်				
	အမှတ်	အမှတ်	အမှတ်	အမှတ်	အမှတ်	အမှတ်	အမှတ်	အမှတ်	အမှတ်	အမှတ်		အမှတ်	အမှတ်	အမှတ်	အမှတ်	အမှတ်	အမှတ်	အမှတ်	အမှတ်	အမှတ်	
213	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	265	6	4	4	4	3	3	4	4	3	3
214	3	3	3	3	3	1	3	2	2	2	266	5	4	4	4	3	3	4	4	4	3
215	3	3	3	3	3	1	3	3	3	3	267	3	3	3	3	3	4	4	4	4	4
216	2	3	3	3	3	1	2	3	3	2	268	5	3	3	3	3	5	4	4	4	3
217	3	3	3	4	3	1	3	3	3	3	269	5	4	4	4	4	3	4	4	3	4
218	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	270	5	4	4	4	4	2	3	3	3	3
219	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	271	4	4	4	4	3	3	4	4	3	3
220	3	3	3	3	3	3	3	2	3	3	272	5	4	4	4	3	3	3	3	3	3
221	2	3	3	3	3	2	3	3	3	3	273	3	3	4	3	3	3	4	4	4	4
222	3	3	3	3	3	3	3	3	4	3	274	4	4	4	4	3	3	3	3	4	3
223	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	275	5	4	4	4	3	3	3	3	3	3
224	2	3	3	2	2	2	2	2	2	2	276	3	3	3	3	3	3	4	4	4	3
225	3	3	3	3	3	3	2	2	3	3	277	4	4	4	3	3	3	3	3	3	3
226	3	3	3	3	3	3	2	2	3	2	278	4	4	4	4	4	5	4	4	4	4
227	4	4	4	4	4	4	3	3	4	3	279	4	4	4	4	4	3	4	4	3	3
228	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	280	3	4	4	4	3	5	4	4	4	3
229	4	4	4	4	3	4	5	5	4	4	281	4	4	4	4	3	4	4	4	4	3
230	4	4	4	4	4	4	3	2	3	3	282	3	4	4	3	4	6	4	3	4	4
231	5	4	4	4	4	5	3	3	3	3	283	5	4	4	4	5	4	4	4	4	3
232	4	3	4	4	3	4	3	3	3	3	284	4	4	4	4	4	5	4	4	4	3
233	5	4	5	5	5	5	4	4	4	4	285	4	4	4	3	3	4	4	4	3	3
234	2	3	3	3	3	2	3	3	3	3	286	5	4	4	4	4	3	4	4	4	3
235	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	287	3	3	3	3	3	4	4	4	4	3
236	3	4	3	4	3	3	3	3	3	3	288	4	4	4	3	3	4	4	4	4	4
237	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	289	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3
238	5	4	4	4	4	5	2	4	4	3	290	4	4	4	3	4	4	4	4	3	3
239	5	4	4	4	3	5	3	3	3	3	291	4	4	4	4	3	3	4	4	3	3
240	5	5	5	5	4	5	4	4	4	3	292	5	4	4	4	4	3	3	3	3	3
241	5	4	4	4	4	4	4	3	4	4	293	3	4	3	4	3	4	4	3	3	3
242	3	3	3	3	3	3	3	4	4	3	294	5	4	4	4	3	3	3	3	3	3
243	4	3	3	3	3	4	4	4	4	4	295	1	2	2	2	2	5	4	4	4	4
244	5	4	4	3	5	4	4	4	4	3	296	4	3	3	3	4	4	4	3	4	4
245	3	4	4	4	4	3	3	3	3	4	297	3	4	4	3	4	4	4	3	4	4
246	3	3	3	3	3	4	3	3	4	3	298	3	2	3	3	4	2	3	2	4	3
247	5	4	4	4	5	3	4	3	4	4	299	5	4	4	4	5	3	4	3	3	3
248	3	3	3	3	3	3	4	4	4	4	300	4	4	3	3	3	3	4	4	4	4
249	5	4	4	4	4	3	3	3	3	3	301	4	4	4	3	4	3	4	4	3	3
250	5	4	4	4	4	5	4	4	4	4	302	5	4	4	4	3	4	4	4	3	4
251	5	4	4	4	3	3	4	4	4	4	303	3	3	3	4	3	3	3	3	3	3
252	5	4	4	5	4	3	4	4	4	4	304	3	3	3	3	3	2	3	3	3	4
253	3	3	3	4	3	2	3	3	3	2	305	3	3	3	3	3	4	4	4	4	3
254	3	3	3	3	3	2	3	3	3	2	306	1	3	3	2	2	1	3	3	2	3
255	4	4	4	4	4	2	3	3	3	3	307	4	4	4	4	4	3	3	3	4	3
256	4	4	4	4	3	5	4	4	4	4	308	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3
257	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3	309	4	3	3	3	3	4	4	4	4	4
258	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	310	4	4	4	3	3	4	4	4	3	3
259	2	3	3	3	3	2	3	3	3	3	311	5	4	3	4	4	2	3	3	3	3
260	2	3	3	3	4	2	3	3	2	3	312	3	3	3	3	3	5	4	4	5	4
261	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3	313	4	3	3	3	5	4	4	4	4	4
262	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	314	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3
263	3	4	4	4	3	4	4	4	4	4	315	3	3	3	3	3	2	3	3	3	3
264	4	4	4	4	3	3	3	3	3	3	316	5	4	4	4	5	6	4	4	4	4

ลำดับที่	ภาพยนต์					ภาพนิ่ง				
	ภาพยนต์	ภาพนิ่ง	ภาพนิ่ง	ภาพนิ่ง	ภาพนิ่ง	ภาพนิ่ง	ภาพนิ่ง	ภาพนิ่ง	ภาพนิ่ง	ภาพนิ่ง
317	3	3	3	3	3	5	5	5	5	4
318	5	4	4	4	3	4	4	4	3	3
319	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4
320	4	4	4	3	3	3	3	3	3	3
321	3	3	3	3	4	4	4	4	4	4
322	3	3	3	3	3	3	3	2	3	2
323	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4
324	2	3	2	2	2	4	4	3	4	3
325	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3
326	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3
327	4	4	4	3	3	4	4	4	3	4
328	4	4	3	4	3	5	4	4	4	3
329	4	2	4	4	2	4	4	3	3	4
330	5	4	4	4	4	3	2	3	4	3
331	3	3	3	3	5	2	3	3	2	2
332	4	4	4	4	3	4	4	3	3	3
333	4	4	4	4	4	5	4	4	4	4
334	1	3	3	2	2	1	2	3	2	2
335	4	3	3	3	3	4	3	3	3	3
336	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
337	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4
338	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2
339	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3
340	3	3	3	4	3	3	4	3	4	4
341	5	4	4	4	4	3	4	3	4	3
342	4	4	4	4	4	2	3	3	2	3
343	3	3	3	3	3	2	3	3	3	3
344	4	4	4	4	4	2	3	3	3	3
345	3	3	3	3	3	2	3	3	3	2
346	4	4	4	4	3	3	3	3	3	3
347	3	3	3	3	3	2	3	3	3	2
348	4	4	4	4	4	2	3	3	3	2
349	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
350	2	3	3	2	2	1	3	2	3	2
351	5	4	4	4	4	1	3	3	2	2
352	4	4	4	3	3	3	4	4	4	3
353	4	4	4	4	3	4	4	4	4	4

ประวัติผู้เขียน

นางสาวอำไพพรรณ พิพัฒน์วัฒนามัย เกิดวันที่ 1 ตุลาคม 2498 ที่จังหวัดสมุทรปราการ
สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ปีการศึกษา 2523 ปัจจุบัน
ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนปากเกร็ด

